

LIK@BTA.BG

LIK@BTA.BG

септември 2025

ИЗДАНИЕ НА БТА ЗА ЛИТЕРАТУРА, ИЗКУСТВО И КУЛТУРА, ГОДИНА LX

ЛИТЕРАТУРА
ИЗКУСТВО
КУЛТУРА

ЦАРЕТЕ НА СМЕХА НА
100

МАЙ

ЮНИ

ЮЛИ

АВГУСТ

Литература Изкуство Култура

ЛИК

СЕПТЕМВРИ 2025

ТЕМАТИЧНО ИЗДАНИЕ
НА БЪЛГАРСКАТА
ТЕЛЕГРАФНА
АГЕНЦИЯ

ГЕНЕРАЛЕН ДИРЕКТОР:
Кирил Вълчев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР:
Георги Лозанов

ОТГОВОРЕН РЕДАКТОР:
Яница Христова

МЛАДШИ РЕДАКТОР:
Ренета Георгиева

КОРЕКТОР:
Лиляна Николова

ХУДОЖНИК НА КОРИЦА:
Пламен Герчев

КОРИЦА:
Колаж със снимки от театрални
превъплъщения на актьорите
Георги Калоянчев и
Георги Парцалев.

ДИЗАЙН И ПРЕДПЕЧАТ:
Леонора Константинова

ПО ДИЗАЙН НА СТУДЕНТИ ОТ НХА:
Теодор Мирчев
Елисавета Драгомирова
Виктория Димитрова

В БРОЯ СА ИЗПОЛЗВАНИ СНИМКИ ОТ:
архив на Пресфотото БТА,
pressphoto@bta.bg
ISSN 0324-0444

КОНТАКТИ:
Българска телеграфна агенция
1124 София,
бул. „Паризгратско шосе“ 49

РЕКЛАМА:
marketing@bta.bg / 02 926 2296

ИЗРАБОТКА:
„ПРИНТИНГ ХАУС“ ЕООД

СЪДЪРЖАНИЕ

Царете на смеха на 100

4 | Паралелен слалом на големите
Калоянчев и Парцалев върху
трудния терен на изкуството
Пенчо Ковачев

10 | *Георги Калоянчев през 1995 г.:*
Смешното се прави по-мъчно от тъжното

14 | *Георги Парцалев през 1989 г.:*
За да си добър актьор,
трябва да бъдеш и добър човек

18 | Георги Калоянчев и Георги Парцалев в архива
на Българската телеграфна агенция

78 | *Иван Ничев, кинорежисьор:*
Много хора мислеха, че Калоянчев е само
комедиен актьор, но аз смятам, че той
носеше и грамата в себе си

81 | *Здравко Митков, театрален режисьор:*
Георги Парцалев не ползваше авторитета си
като творческо оръжие

Уважаеми читатели,

Този брой е посветен на знаменитите наши комедийни актьори Георги Калоянчев и Георги Парцалев, и двамата родени преди 100 години. Нарекли сме ги царете на смеха, без да е особено оригинално, но пък напълно отговаря на култа към тях и даже не е съвсем метафора. Властта, която имаха през соца, буквално беше колкото на Тодор Живков – „червения цар на България“, само че с обратен знак. Той я постигаше със страх, а те със смях. И докато всички се страхуват от властта, властта се страхува от смеха, защото той за миг успява да те избави от нея и да те накара да се почувстваш свободен.

На главната улица в Пловдив има бронзова статуя на джаз-музиканта Сашо Слагура, който за вицове през 1961 г. е изпратен в трудовия концентрационен лагер в Ловеч, където на единадесетия ден след побои, малтретиране и унижения е убит. А знаете ли, че между всички терористични актове на Ал-Каида заради публикации са били убити единствено карикатуристи – петима от френското сатирично списание „Шарли Ебдо“ на 7 януари 2015 г. Грохналият монах Хорхе в романа „Името на розата“ на Умберто Еко пък успяваше да убие всеки, докоснал се до ръкописа на Аристотел „За комедията“, и когато накрая е разобличен, опожарява ръкописа заедно с манастирската библиотека. Едно от многото послания на „Името на розата“ е: смехът

е заплашен от властта, заради заплахата, която тя самата вижда в него. И колкото по-фанатизирана е, толкова по-малко може да го търпи.

Причината е, че смеещият се човек е изгубен за властта. За кратко смехът преодолява всички принуди и те оставя да принадлежиш само на собственото си състояние и реакция. Той тръгва от ума, минава през преживяванията, изписва се на лицето, материализира се в мимика и глас. И вече и да искаш, не можеш да се спреш. Затова френският философ Анри Бергсон, изследовател на смеха, го възприема като своеобразен реванш на природата над обществото. Особено ако е тоталитарно, нищо че там наградата за смеха може да е „Златна решетка“.

Калоянчев и Парцалев (заедно с Мутафова и Лолова на „дамския трон“) в онова общество само да се появяха и публиката започваше да се смее. Смехът ѝ беше по-силен от този, който ролите и каламбурите им преподаваха, защото мнозина подсъзнателно използваха повода на конкретния майтап, за да се посмеят въобще на социалната си участ. Защо комунистическата власт търпеше властта на комиците и им позволи да трупат слава? Обясни го още тогава в „прав текст“ приближеният до върхушката социолог Стоян Михайлов: трябва им „социални отдушници“. Хората няма да поискат веднъж завинаги да се освободят от съветската диктатура (това все пак ста-

на на Десети ноември), ако им се дава свобода на малки дози. На същия принцип е действал и средновековният карнавал: бедните нахлуват в домовете на господарите си и се отдават на неконтролирано веселие, за да могат след това безропотно да се върнат към тежестите на всекидневието си в очакване на карнавала догодина.

От „отдушниците“ на Михайлов смехът е най-масовия и безотказен – отваря се на всяка крачка с шеги, остроумия и закачки, да не говорим, ако са полети с домашна ракия. Но, разбира се, съвсем друго е комедийният талант – най-трудният за изпълнителите тъкмо защото зарежда с най-много свобода зрителите им. Той е „гар от небесата“ за актьора, даже без пряка връзка с личността му. Това се вижда в броя от съпоставката между Калоянчев и Парцалев, които много повече се различават, отколкото си приличат.

Калоянчев не страни от конюнктурата и след като бързо получава всякакви възможности за реализация, награди и звания, се превръща в любимец на народа. Играе близко до чувствителността му, вживява се в ролите си по Станиславски, предизвиква идентификация с героите си дори когато не го заслужават. Така изпълнението му на Бай Ганьо останало ненадминато, допринесе масовият българин да възприема героя на Алеко вместо като карикатурен, който го осмива, като типичен, с

когото да се идентифицира. И тъй като комедийният талант е честен по самата си природа, заслужава си да се замислим дали Калоянчев не ни напомня, че на българщината по ѝ отива Бай Ганьо, отколкото Алеко.

В сравнение с Калоянчев Парцалев – извън персоналните им особености и избори (единият е мачо и партиец, а другият не), е твърде обратен като актьорски натюрел и съдба. Каквито и да са ролите му, той ги играе с

иронична отстраненост, която ги надхвърля и засяга обществото като цяло. И в най-баналната халтура внася една двойна ролева пародия – играем, че играем, за да не усети властта какво мислим за нея. За Парцалев специално обаче тя усеща и доколкото може, без да запуши „отдушника“, възпрепятстваше развитието му. Но той обикаля страната с естрадни скетчове, които са най-близо до освобождаващото карнавално веселие

и му носят изключителна популярност, по-голяма и от тази на Калоянчев, както той признава.

Освен комедийните таланти на Калоянчев и Парцалев голямо значение, за да станат „царе на смеха“, има затвореното командно общество, в което се реализират. Затова този брой разказва за културни феномени, които след падането на комунизма не могат да се наблюдават. Засега поне...

ПАРАЛЕЛЕН СЛАЛОМ НА ГОЛЕМИТЕ КАЛОЯНЧЕВ И ПАРЦАЛЕВ ВЪРХУ ТРУДНИЯ ТЕРЕН НА ИЗКУСТВОТО

Пенчо Ковачев е роден на 8 февруари 1954 г. в Белоградчик. Завършва химически техникум във Видин и журналистика в Софийския университет. Още от студент в първи курс започва да сътрудничи във в. „Поглед“.

Работил е във вестниците „Трудово дело“ (зам. главен редактор), „Стандарт“ (зам. главен редактор), КЕШ (главен редактор) и „Новинар“. Бил е директор на новините в БНТ. От 2000 г. е коментатор във в. „24 часа“.

Автор е на 12 книги с проза, документалистика, журналистически разследвания и българското кино. Най-новата му книга е „Тая жена животът – Йордан Радичков от дописник до класик“, която излезе в края на миналата година. Съсценарист и сценарист на два сериала за БНТ – „Едно дете в повече“ и „Людмил и Руслана“, както и на 15 документални филма.

Има двама сина и една внучка.

Пенчо Ковачев
Снимка: личен архив

ПОНЯКОГА В ТЕКСТА ШЕ ГИ НАРИЧАМЕ КАЛАТА И ПАЦО, КАКТО ГИ НАРИЧАХА КОЛЕГИТЕ И ПРИЯТЕЛИТЕ ИМ

И двамата са родени през 1925 г. и са кръстени Георги на дядовците си. А над тях бди свети Георги Победоносец.

Калата е роден в Бургас, но коренът на баща му Тодор е от Малко Търново, а на майка му Руска – от с. Ичера, Котленско. Пацо се е появил на бял свят в семейството на Веска и Иван от с. Левски, Павликенско. Селото после става гара, а на 3 август 1954 г. е провъзгласено за град.

ЛМК 2025
Фамилията на Калата идва от името Калоян. На гръцки то се превежда като Хубав Иван или Хубав Йоан. В Бълга-

рия името става известно, след като Калоян от династията на Асеневци се възкачва на българския престол и царува от 1197 до 1207 г.

Има няколко версии за името на фамилията Парцалеви. Според едната тя идва от прадядо, който бил темерут и съселяните му казвали, че „мълчи като парцал“. Според втората – друг човек от рода преди години купувал и продавал парцели. А според трета – мъж от фамилията постоянно ходел със закърпени панталони и му викали Парцала. Може никоя от тези версии да не е вярна, но

явно и трите орисници са решили, че с тази фамилия момчето не може да стане друго освен комедиен актьор.

Калата хич не обича училището с всичките му там предмети. Но по литература и особено по художествено четене е най-добрият в класа. Учителката все него кара да чете разказите и приказките, защото така изпълнява всеки герой, всяко действащо лице, че става истински театър. Калата с лекота се преправя на старци, на баби, на животни и събира възторга не само на учениците, но и на учителите.

След години разказва, че това не му било трудно, защото във фантазията му целият този персонаж оживява, вижда го пред себе си и има чувството, че може да го пипне с пръст...

Пацо още от малък се проявява като артистично и остроумно дете. Често събира децата от махалата и организира театрални представления в плевника. Освен режисьор и актьор Пацо е и сценограф на театралните постановки. За да изгради сцената, понякога взима пердетата на баба си Теодосия и ги използва за декори и завеси. От мазето изважда стари обръчи от бъчви, въжета и други предмети и с тях аранжира сцената. Веднъж чупи шевната машина на майка си – опитва се да съшие на нея два картоната, които му трябвали за декора на пиесата „Майчино сърце“. При едно от гостуванията на Плевенския театър за постановката трябвало дете и те избират Пацо. На него му е толкова интересно на сцената, че заживява с надеждата да стане актьор и да играе в театър.

След като завършва трети прогимназиален клас, Калата най-категорично заявява, че напуска училището. Баща му Тодор кротко казва: „Насила хубост не става. Шом не искаш да учиш, ще работиш в млекарницата.“ Така момчето усеща на собствения си гръб колко трудно се изкарват парите и колко скъпа е цената им. И през целия си живот се отнася доста скърпнически към тях.

Пацо завършва 7-и клас в

зр. Левски и постъпва в плевенската Първа мъжка гимназия. Живее на квартира и често е с празни джобове. При едно идване в града, за да проконтролира наследника си, баща му прочита в неговия дневник: „Вчера давах страхотен филм. Пропуснах го – нямах пари.“ Под този текст родителят написва: „Парите развалят човека!“ Така сравнително заможният търговец Иван Парцалев възпитава отрока си в пестеливост. Но през целия си живот Пацо е ларж и не дава груг от компанията на масата да плаща сметката.

Трудовият подвиг на Калата трае 2 години. Те изиграват много голяма роля за привързването му към театъра, чиято сграда е съвсем наблизо до дома им. Калата и други деца влизат през прозорчето на тоалетните по време на антракта и гледат постановките от второто действие нататък. Това дава много храна за фантазията му – трябва сам да съчини какво е станало през първото действие. Така момчето попада във възшебния свят на театъра, огрян от светлините на прожектори и ухаещ на гримове. А върхът на щастието му бил, когато някой от актьорите го прати да му купи цигари.

Като младеж Пацо се включва в самодейния състав на родния си град. Мечтае да изпълнява силно драматични роли и зрителите да плачат със сълзи за съдбата на героите и заради неговата игра. Мечтата му се сбъдва. На читалищната сцена

поставят пиесата „Край мътния поток“, в която Пацо е художник и на финала се самоубива. Баща му издълква пищов от гърво. Режисьорът решава за кулисите да стои човек с тапешник и когато героят вдига гървения пищов към слепоочията си, човекът с тапешника да гръмне. Пацо произнася толкова сърцераздирателно монолога си, че някои от зрителите наистина се разплакват. Той вдига пищова към слепоочията си, но за кулисите не се чува нищо. Младежът повтаря монолога си, пак вдига пищова и пак нищо. Той вижда нож на масата, грабва го и се провиква: „Заколвам се!“ И тогава откъм кулисите отеква гръм. Зрителите сменят сълзите със смях, а Пацо смята, че това е краят на артистичната му кариера. Но след време поставят пиеса за Климент Охридски. Уверяват го, че така ще го гримират, че и родната му майка няма да го познае. Обличат го в расо, слагат му калимавка, лепят му брада и мустаци... Излиза на сцената, казва „Добър ден“ и салонът се люшва от смях: „Ей го тоя, дето се гръмна с ножа!“ Предсказанието на трите орисници се сбъдва...

Бащата Тодор наема частен учител, който подготвя Калата за приеман изпит, и той влиза в гимназията. В книгата си „Жив съм, ваш съм“ Калоянчев описва прословутия си изпит по немски език, който гържи при учителя Георгиев. Калата си е осигурил ходатайството на актьора Йордан Спиров. В изпитната комисия са още двама учители, които обаче не

София, 7 януари 1980 г. Актьорът Георги Парцалев в гримьорната си
Снимка: Петър Жеков, БТА

зният немски. Но ако Калата не говори, ще се усъмнят – как така ще го пуснат, след като не е обелил и една дума. Пада му се въпрос за биографията на Шилер. Калата си измисля свой немски език, с който шашва учителя: „Айне, клайне, зиге, зайн, Шилер... Дайне, майне, цайне, нах Шилер. Драйте, фирте, бунте, вар Шилер...“ Говори бързо, категорично, без замисляне и от време на време произнася „Шилер, Шилер...“. Комисията въобще не обръща внимание на изпитването, Георгиев е ошашавен, а Калата продължава като картечница: „Их бите мусен гас Шилер! Аген, заген, маген, Шилер...“ „Генуг“ –

крещи учителят, но понеже Калата не знае какво означава думата генуг, продължава. После учителят изрича думи, които се оказват пророчески: „Трябва да станеш артист! Ти така си вярваше! Лъжеш и си вярваш! А за един артист е много важно да си вярва, за да му вярва и публиката! Ти ще станеш голям артист!“

След като завършва гимназията в Плевен, Георги Парцалев кандидатства за три специалности – право, медицина и стоматология. Приет е и в трите факултета. Въпреки мечтата си да стане актьор, главно заради хатъра на родителите си, записва медицина. Баща му

Иван казвал: „С бяла престилка искам да те видя, па тогава да умра. Георги, ти си само за лекар. Нека с нещо и ти да ни зарадваш...“ Майката Веска също искала той да стане доктор, но казвала: „Ти, сине, трябва да се ориентираш към нервните болести. Че кой друг освен лугите и нервните ще гоиде да се лекува при теб?!“

По същото време Калата е войник в Бреговата артилерия край Поморие. После е преместен в Бургас – в домакинската рота, близо до рибната борса. Вози с файтон командира на дивизиона. Една вечер бяга от поделението, облича цивилни грехи и отива на театър. За зла беда среща политическия командир с жена си – и той на театър. Прави се, че не го вижда, но на другия ден му измисля „оригинално“ наказание. Връчва му метър и му заповядва да измери с него стаята и всички предмети в нея.

Пацо има четири семестъра в Медицинската академия и взима всичките си изпити. Но намира време да участва и в художествената самодейност. Играе в читалищата „Бачо Киро“ и фабрика „Пролетарий“. На петата година обаче актьорът в него надделява над лекаря и той решава да се посвети само на сцената. Но на общо заседание на академията обсъждат съдбата на неблагонадеждните студенти. Пацо е изключен, защото баща му освен търговец бил и „кулак“ – имал 30 декара земя. Освен това симпатизирал на земеделския лидер Никола Петков и партията му.

Калата се явява на изпити-
те в ДВТУ (Държавното висше
театрално училище) с войниш-
ките си грехи, но впечатлява
комисията с изпълненията си.
Само че бройката за момчета
е надвишена и един трябвало
да отпадне. Качват кандига-
тите на сцената и започват
да ги оглеждат. Калата е сигу-
рен, че той ще „изтегли къса-
та клечка“, защото е невзра-
чен във войнишките си грехи,
най-кльоцав е и най-гребен.
Актьорът Коста Цонев твър-
ди в книгата си „Моите жени,
моите роли“, че той и Калоян-
чев са дописани на ръка в спи-
съка на приетите. Всички съм-
нения и страхове отпадат,
когато Спас Джонев, актьор
в Бургаския театър, му съоб-
щава, че наистина е приет за
студент в ДВТУ.

Пацо е извикан във Военно-
то окръжие в Плевен, където
му връчват повиквателна за-
повед за войник в Трудовата
повинност, бъдещите Стро-
ителни войски. Изпратен е в
мините Мадан, но щастлива-
та случайност го спохожда на
два пъти и той никога не влиза
в забоите. При футболен мач
двама от войниците си удрят
силно главите и им рухва кръв.
Недипломираният лекар Пар-
цалев ги превързва професио-
нално. Вечерта е похвален пред
строя от командира на полка
и е изпратен да служи в лечеб-
ницата. Лекува и хора от град-
чето – започват да му викат
Доктора.

През 1952 г. Калата вече е
дипломиран актьор – един от
четиримата от класа, назначе-
ни направо на щат в Народния

театър. Още като студент
той се е подвизавал на сцена-
та му, но с диплома в джоба
вече е с друго самочувствие.
Продължава да играе Делчо Му-
хата в „По московско време“.
Поверена персонално му е ро-
лята на Журналиста в пиесата
„В полите на Витоша“. Остана-
лите му изяви са спасяване на
критични положения – дублира
разболял се или отсъстващ по
други причини колега. В „Снаха“
например играе в три роли –
Кръчмаря, Свата и Казълбаша.
Но така и не може да разкрие
истинските си творчески въз-
можности.

Втората щастлива случай-
ност за Пацо е срещата му с
актьора Енчо Багаров. През
1949 г. Багаров е натоварен със
задачата да създаде Ансамбъл
на Трудовата повинност. Тър-
сят се по-окомуш момчета,
които могат да пеят, да ре-
цитират, да танцуват и да
изграят на сцена. При едно по-
сещение на ансамбъла в Мадан
Багаров е впечатлен от вой-
ник с интересна физиономия,
характерно лице, специфичен
глас и смешната фамилия Пар-
цалев. Той и Енчо Багаров съз-
дават сатиричен тандем, кой-
то бързо става изключително
популярен и любим на публика-
та. Багаров пише сценариите,
Парцалев доизгражда сценично
скечовете и подсилва комичния
елемент. Концертните им изя-
ви радват хората със свежите
импровизации на злободневни
теми. Парцалев е на щат в ан-
самбъла от 1953-та до декем-
ври 1956 г.

През 1957 г. Калоянчев и
Парцалев се срещат и това

преобръща живота им.
Проф. Стефан Сърчаджиев съз-
дава Сатиричния театър и съ-
бира интересни актьори. Кала-
та вече се вижда в състава му,
все пак е ученик на професора.
Но той категорично му отказ-
ва. Вече се бил снимал в 5-6 фил-
ма и лицето му било популяр-
но, а той търсел непопулярни
нови актьори, непознати, от-
крити от него за новия теа-
тър. Актьорът Лео Конфорти
ходатайства пред Сърчаджиев
и в крайна сметка Калата е
командиран от Народния в
Сатиричния. С него заминават
Стоянка Мутафова и още три-
ма колеги.

На 15 декември 1956 г. на ва-
кантната щатна длъжност
„актьор четвърта катего-
рия“ в Държавния сатиричен
театър (ДСТ) е назначен Ге-
орги Иванов Парцалев. Зап-
латата му е 720 лева. (Това
е преди смяната на парите
през 1962 г.) Десетина дни
по-рано Пацо е издържал из-
пита по член 9 от Указа за
театрите и е получил звание-
то „кандигат-артист“. Цял
живот той се терзае, че не
е завършил ДВТУ и няма вис-
ше театрално образование.
„Какво искаш ти? Да развалиш
това, което носиш в себе си
ли?“, разубеждава го режисъ-
рът проф. Кръстьо Мирски.
Да, Парцалев не е самодеец,
той е самобитен актьор. И
наистина актьорството му
удва отвътре...

Рождената дата на Сати-
рични театър е 7 април, кога-
то проф. Сърчаджиев поставя
пиесата „Баня“ от Владимир
Маяковски. В нея за първи път

Калата и Пацо играят заедно. Но това няма особено значение, защото в постановката участват всички актьори на театъра. Парцалев е другарят Победоносцев, а Калоянчев е комсомолецът Велосипедкин. Изглежда ролята на Парцалев и по-голяма и по-важна, защото е на трето място в афиша, докато Калоянчев е на 11-о от 22 действащи лица. Калата определя постановката като провал, скоро тя „пада“. Самият той се раздава на сцената – сякаш се отприщват някакви задрямали сили, някаква пържавина на рефлексите. След премиерата проф. Сърчаджиев му казва: „Кали, гордея се, че си бил мой студент!“

А Пацо го режисира да върши всичко много бавно. От бавност да подлуди публиката. На финала отрицателните герои падат в оркестрината. Пацо пръв скача долу и затиснат от Стоянка Мутафова, казва: „Мамани са ма, че си тежкотоварна, ша ме смачкаш...“ За два месеца Енчо Базаров и Нейчо Попов написват и поставят на сцената комедията „Дядо, баба, мама, татко и ние“. В тази смешна комедия Калата и Пацо за първи път си партнират в театъра – играят бебета/деца. Така се сбъдва пророчеството на режисьора Масалитинов: „Кали може да играе всичко – от бебе до бабичка...“

Постепенно Калата се налага като първи актьор, стожер и тартор на Сатирата. Избран е за партиен секретар. Играе в почти всички постановки на театъра. В някои години участва в 37-38 представления.

Казват, че когато се развихрел, сцената му ставала тясна. Първият истински успех на Калоянчев е ролята на Присипкин в „Дървеница“ пак от Мяковски през 1959 г. С нея обира оваците на публиките в Москва и Ленинград (днес Санкт Петербург). А за изпълнението ѝ в Белград получава лавров венец. За коронна роля на Калоянчев се смята образът на Големанов. С нея бере лаври не само в България, а и в целия славянски свят. В постановката играе и Пацо в ролята на Горилков.

Първият голям успех на Пацо идва в шестия сезон. През 1963 г. Методи Андонов му поверява ролята на Михал в „Михал Мишкоев“ от Сава Доброплодни. Преди това обаче двамата работят заедно в „Свинските опашкици“. И въпреки че гласът е основното „оръжие“ на актьора, в пиесата героят му Нуц Месаря няма нито една реплика. Публиката е учудена от мълчанието на Пацо. Хората искат да чуят неповторимия му глас. И веднъж от салона се чува глас: „Парцалев, кажи поне една дума! Проговори нещо!“ Не знам дали и е по сценарий, но накрая Пацо казва само две думи: „Заклах го!“ И залата е разтърсена от смях и аплодисменти... На 16 май 1967 г. Парцалев е „произведен“ в „артист висша категория“ със заплата 150 лв.

Не театърът обаче носи огромната популярност на Парцалев. След смъртта на Енчо Базаров при автомобилна катастрофа през втората половина на 60-те години на миналия век двамата със Стоянка Мутафова правят дует и постоянно обикалят страната

с много популярните тогава естрадно-сатирични програми. Дватамата разказват смешки и играят скетчове. Публиката така харесва Пацо, че започва да се смее още при излизането му на сцената. Дватамата със Стоянка Мутафова стават толкова известни и обичани, че веднъж спират видинския влак за София след гара Димово. Бързали за представление... Дори Калоянчев, с когото делят една гримьорна, признава, че Парцалев е най-известният от всички сатирици.

През 1963 г. Калоянчев става „заслужил артист“, а само след още 3 – през 1966 г., и „народен“. Парцалев вече е на 44 години, когато през 1969 г. му е присъдено званието „заслужил артист“. Удостоен е последен от големите звезди на Сатирата. От това време витает диалогът между двамата, който може и да е шеговит фолклор: „Харчим народна пара, Пацоо!“ „А, моите са си заслужени, Кала...“ Той става „народен“ чак след 14 години – през 1983 г.

Калоянчев казва: „С Пацо бяхме много добри приятели. В една гримьорна толкова години един до друг сме седели. Познавахме се много добре. Но с него да играеш беше много трудно. Той каже „А“, аз трябва да кажа „Б“, „В“, „Г“, „Д“. За да се закрепя за него...“

Няма как между двамата да няма надиграване на сцената. Парцалев разказва един случай, когато играят в пиесата „РеВизор“. Калата яде кокоша супа, а Пацо чака да му остави малко, за да похапне и той. И тук Калата импровизира. Из-

София, 13 април 1990 г. Актьорът Георги Калоянчев в гримьорната си
Снимка: Димитър Алтънков, БТА

смуква едно перце и го подава на Пацо. За да не остане по-назад в импровизацията, той го лапва. „Ти го глътна! – възкликва Калата. – Ше ти поникне перушина...“ Пацо отвръща: „То това е нищо, ама да не взема да снасям яйца!“ И добре, че не продължават в същия дух, защото иначе е щяло да се случи нещо непредвидено и със самото произведение на Гогол.

Дебютът на Калата в киното е „Утро над родината“ през 1951-ва - играе циганчето Сали. До 1958 г., когато дебютира Пацо, той се е снимал в 8 фил-

ма. В 9-ия – „Любимец 13“, дебютът на Пацо, двамата играят заедно за първи път, но в епизодични роли и без общи кадри. После за 10 години Пацо е забравен от киното, а Калата снима 10 филма. През 1970 г. излиза филмът „Кит“, който отпущва комедийната кариера на Пацо. В „Кит“ двамата играят отново заедно. Калата има много успешни филми, но участва и в ленти, които не отговарят на артистичните му габарити. Пацо има безапелационен връх – „Тримата от запаса“. С него доказа, че освен комедиен е и

актьор със силен драматичен заряд.

За 32 сезона в Сатирата Георги Калоянчев играе над 65 роли, снима се в над 90 игрални и телевизионни филма, участва в около 30 постановки на Телевизионния театър. Лауреат е на (почти) всички професионални и държавни награди и отличия.

Също за 32 сезона в Сатирата Георги Парцалев има около 40 роли и 30 – в Телевизионния театър, но не е получава нито една театрална награда. Снима се в над 30 кино- и телевизионни филми и сериали. Но пак няма нито едно отличие. Единствената му награда е от чужбина – за ролята на Методи Рашков в „Сиромашко лято“ на 25-ия филмов фестивал на трудещите се в Чехословакия през 1974 г.

Държавата го награждава само с два ордена – „Кирил и Методий“ първа I степен и „Народна република България“ първа степен. Висши чиновници от Комитета за култура го задраскват от списъците заради сексуалната му ориентация.

И двамата не сбъдват мечтите си да изиграят любимите си герои на сцената. Калата – Ричард Трети, Пацо – Дон Кихот.

Георги Парцалев умира 64-годишен на 31 октомври 1989 г. от левкемия.

Георги Калоянчев го надживява с 23 години. Напуска този свят на 87-годишна възраст на 18 декември 2012 г.

ГЕОРГИ КАЛОЯНЧЕВ ПРЕЗ 1995 Г.: СМЕШНОТО СЕ ПРАВИ ПО-МЪЧНО ОТ ТЪЖНОТО

„Аз повече големи успехи съм имал с драматични роли, но съм набеден за смешен актьор. Не се сърдя за това, защото смешното се прави по-мъчно от тъжното“, казва Георги Калоянчев през 1995 година в навечерието на 70-ия си рожден ден. Тогава с него разговаря репортерката на БТА Пенка Момчилова. Интервюто е публикувано в емисията на агенцията на 8 януари, а в момента е част от архива на БТА и в ЛИК препечатваме по-голямата част от него. В разговора между Георги Калоянчев и Пенка Момчилова става дума за корените на интереса към актьорството и колко важно е за един артист да накара публиката да му вярва, за щастieto и моментите, в които се е чувствал наранен, за театъра и любимите роли, както и за сценичния образ, с който посреща своите 70 години.

Портрет на Георги Калоянчев от 2002 г.
Снимка: Бистра Бошнакова, БТА

Господин Калоянчев, откъде идва интересът ви към актьорската професия?

– Ние сме трима братя – и тримата сме актьори. Аз съм средният. В нашето семейство майка ми имаше актьорски заложби – неосъществени, разбира се. Тя беше артистична, много интересна, сменяше много бързо „ролите“ си. На нея сме се метнали и тримата.

Кое е най-важното за актьора според вас?

– Това, което прави на сцената – да е искрено, честно, да си вярва като дете, за да може и публиката да му повярва.

Коя е любимата или най-успешната ви роля? Имате ли провали?

– Това е много коварен въпрос. Как може да ми е любима една роля? Нали другата ще се разсърди, ако кажа: „Тая ми е любима – в „Големанов“, „Старчето и стрелата“, „Смъртта на Тарелков“ или в „Сако от Велур“ и т.н. Всичките ги почвам с едно и също желание – да станат, почвам ги с любов и с известен хъс да ги направя. Някои стават много добре, други – добре, някои – средни, а някои може и да не станат – като в живота.

Ще спомена една успешна роля, но другите не ги омаловажавам. Да кажем, в „Старчето и стрелата“ на Кольо Русев, постановка на Методи Андонов. Тя беше един бум в театъра. Бяхме на-

градени няколко колеги на Презледа на българската драма. И един любопитен момент около това. Двама-трима актьори получихме награди, режисьорът, композиторът и художникът – също. Само авторът не получи никакво отличие. Ей това беше – такава беше времето.

Най-неуспешната ми роля беше в „Мизантроп“ на Молиер. Един голям сръбски театрал я постави – Бранко Плеша. Той ме помоли да изпълня ролята – Молиер, Бранко Плеша... и въпреки това не можа да стане ролята. Е, имало е и други неуспехи, но не такъв провал.

В житейски план кога сте били най-щастлив?

– Най съм удовлетворен, най съм щастлив, когато има какво

София, 21 април 2008 г. Георги Калоянчев празнува 50 години на сцената на Сатиричния театър „Алеко Константинов“ с бенефис.
Снимка: Бистра Бошнакова, БТА

да работя. Когато работиш с добри режисьори и с добри колеги, чувстваш радост от това, което правиш. Това са били приятни мигове - от самото начало на моята кариера до ден днешен. Приятно ми е сега, откровено да ви кажа, да се прибера вкъщи, защото знам, че ще срещна семейство, което ме разбира – снаха, син, внуче...

Какво ви наранява най-много?

– Наранява ме сега отношението на някои колеги от средното поколение, с които бяхме много добри приятели навремето. Някои от тях просто ме загърбиха – може би защото искат да мисля като тях. А според мен демократичният строй би тряб-

вало да дава свобода на всеки да мисли, както той желае. Те това не го разбират. Много жалко! Но аз не им се сърдя, защото това е временно. Знам, че ще отминат тия неща, ще се изживеят и който е жив и здрав след 10-15 години и си спомни за тия моменти, или срам, или смях ще предизвикат у него.

Какво е за вас театърът? Споделяте ли мисълта на Волтер, че театърът е необходимо излишно нещо?

– Споделям тази мисъл, защото театърът е особен вид изкуство. На театър отиваш не като на кино или на забава, или както сядаш пред телевизора – по чехли. За да отидеш

на театър (натъртено – ба.) трябва да се нагласиш, да си сложиш хубаво костюмче или хубава рокля... Театърът е и място, където в антракта срещаш приятели, които не си виждал с години. И после тая магия на театъра – да се отвори завесата и пред очите ти да започне един живот, към който ставаш съпричастен... Удоволствието е и за зрителите, и за актьора. За него е много приятно да усеща публиката, да вижда в комедийни моменти как тя се взривява от смях. Аз повече големи успехи съм имал с драматични роли, но съм набеден за смешен актьор. Не се сърдя за това, защото смешното се прави по-мъчно от тъжното. И когато успееш и настане тишина, залата замлъкне,

София, 28 декември 2000 г. Президентът Петър Стоянов награждава с орден „Стара планина“ Георги Калоянчев.
Снимка: Светлана Бахчеванова, БТА

си викаш... Всъщност после си даваш сметка, че всичко това се дължи на теб, че си хванал зрителите в ръцете си и си ги накарал да живеят с това, което казваш... И когато жените – „Цък!“ – отварят си чантичките, взимат си кърпичката и си избърсват сълзичките... Е, много му става густо на актьора!

В „Аризона – пейзаж с ландровър“ вашият герой казва: „Такова щастие – трагедията била в чуждата кочина!“ А в „Господин Балкански“ имате такава реплика: „Ще очерним тоз-онзи – хем лека, хем приятна работа.“ Радостта от чуждото нещастие и желанието да омаскариш някого
национални черти ли са и има ли надежда българинът да се отърве от тях?

ЛИК 2025

– Това са национални черти на българина, за съжаление. Някога може да се преодолеят, но сега не може! Вие ги гледате – коскоджа ми ти политици един друг се клеветят. Ми гръж се на положение, защитавай си каузата, идеите културно! Защо трябва да обиждаш другия? Аз не говоря само за едните – всички са в клона!

С каква роля посрещате 70-годишнината си?

– С една много мъчна тежка роля в трудна пиеса на Йонеско – „Амеге“. Но аз обичам такива роли, защото, ако се удави човек, да се удави в дълбокото. Заслужава да се рискува. Лесното всеки ще го прецапа. Много съм доволен от работата си с Катя Паскалева – тя няма нужда от

представяне, и с режисьорката Елена Цикова – много талантливо момиче. Радвам се, че сме от един град с нея – бургазлии сме. Много добре се разбираме. Не искам да издавам повече за спектакъла. Само ще ви кажа, че героите са двамата възрастни хора, които 15 години живеят в една стая, без да си показват носа навън. А в другата стая има труп, който расте, расте, пробива стените, излиза извън покрива и стават ситуации страшни!... И двете роли са много хубави, много богати...

София, 8 април 2005 г.
Премиерата на спектакъла „Космонавти“
от Илко Иларионов в Сатиричния театър
„Алеко Константинов“ с участието на
Георги Калоянчев и Стоянка Мутафова.
Снимка: Елена Дикова, БТА

ГЕОРГИ ПАРЦАЛЕВ ПРЕЗ 1989 Г.: ЗА ДА СИ ДОБЪР АКТЬОР, ТРЯБВА ДА БЪДЕШ И ДОБЪР ЧОВЕК

„Има някаква връзка в това – да си добър актьор, трябва да бъдеш и добър човек. Не може – ако си лош, ако си зъл – то личи на сцената, публиката разбира“, казва Георги Парцалев на 27 септември 1989 година. Последният запис, направен около месец преди именитият актьорът да почине, е част от „Златния фонд“ на Българското национално радио.

В рамките на разговора Парцалев изразява преклонението си пред изкуството на Георги Стаматов и Константин Кисимов и си спомня първите уроци, които получава от Стаматов в един самодееен театър. Актьорът споделя какво е получил от театъра и се спира на участието си в различни филми. Той разказва за честия си партньор в естрадни и хумористични предавания Лео Конфорти, за сътрудничеството с Енчо Багаров и дружбата с Нейчо Попов. Определя Методи Андонов като „невероятното явление“ в нашия театър и изказва благодарността си към радиото, което го е направило популярен.

В списание ЛИК помещаваме акценти от записа, предоставен на изданието от архивния фонд на БНР. В избраните откъси може да се проследи богатият вътрешен свят на Георги Парцалев, в който службата му към театъра и актьорското майсторство заема централно място.

Портрет на Георги Парцалев от 1980 г.
Снимка: Петър Жеков, БТА

ПАРТНЬОРСТВОТО НА СЦЕНАТА

Не ми се ще да вярвам, че някой очаква моето мнение за партньорството на сцената да се различава от мнението на всички добри актьори по този въпрос. Значението му за спектакъла, разбира се, за развитието на актьора, за развитието на театралното майсторство е огромно. Изкуството на актьора е заключено в игра, сега, тук, точно в този момент актьорът трябва да прояви себе си. Ето защо винаги е бил много важен

контактът му с колегите на сцената. Осъществяването на този уникален контакт, разбира се, реализира истинския смисъл на театъра – живото общуване. Но той поставя и високи изисквания пред актьора: постоянна готовност, внимание, мобилизация, съсредоточеност, вяра, органичност. А когато това е съчетано с талант, упоритост и култура, то се превръща в осъзнато майсторство, в творчески почерк на актьора.

ОПИТНИ И МЛАДИ АКТЬОРИ

За младите актьори е истинско изпитание, когато си партнират с по-опитни и изявени творци. Знам го от опит. Защото те вдигат нивото, поставят високи изисквания към уменията да се открийш, и то не с всякакви, а с художествени средства. По-опитният актьор кара младия си колега да развие своята индивидуалност, да защити присъствието си на сцената, да влезе по-лесно в тази безмилостна игра, наречена театър, да стане равностоен партньор.

УЧИТЕЛИ С ПРИМЕР

Аз съм един от актьорите, незавършили ВИТИЗ (...) Не мога да кажа кои са учителите ми, не съм имал професор и да кажа кой клас, кой випуск съм завършил. (...) Аз учители не съм имал в такъв смисъл, че не съм играл много с тези големи актьори, които обожавам и обичам много, а съм ги гледал само навремето. Ако в този смисъл мога да кажа, че това са мои учители, това е Кисимов например. Аз не помня, откакто съм в София от 1945 година, да е имало представление с него и да не съм го гледал по няколко пъти. Стаматов – вървял съм след него с часове, на разстояние разбира се, да го наблюдавам как говори със студенти. Иван Димов... говоря за тези, които

съм гледал и съм им се възхищавал, не ми е минавало през ума – аз тогава следвах медицина, че някога ще ставам актьор...

КОЙ ШЕ ТЕ ЗАМЕСТИ

... Не е лошо човек да вземе нещо хубаво, когато е хубаво. Аз не мога да стана Кисимов. Дори сега един шофьор на такси вика: „Добре, бе, Парцалев, сега като умрете, който ще ви смени?“ Какво има да ми сменят? Или: „Някого подготвяш ли?“ Да ме замести. Как да ме замести? Аз например много обичам Найда Манчева, два пъти герой на социалистическия труд, и ако аз тъка на 60 стана, ще науча някой да тъче на 40, но то нашето не е така да се научи това. Той може да напомня нещо на мене, сега има

много хора, които ме имитират, но то е друго, аз дори леко ги упреквам – те имитират, използват нашите гласове, но нищо свое не дават, това е друго да умееш да имитираш.

СЪЛЗИ И СМЯХ В ЗАЛАТА

С Иванка Димитрова се случи да играя в Театър 199. Димитър Аврамов, синът ѝ, направи този риск да ни събере. Иванка – съвсем драматична актриса, аз – много ярко комедийно присъствие. Много хора – критици, специалисти, се чудеха какво ще се получи от това, а то се получи един добър резултат. „Играта джин“ на Малбъри. Ето с нея това ми е един урок по актьорско майсторство по време на репетициите. Аз изпитах истинско удоволствие

София, 20 февруари 1976 г. Георги Парцалев в ролята на бащата във филма „Два диоптъра далекоследство“.
Снимка: Кръстина Василева, репродукция: Евгения Малезанова

като играехме, защото виждах, когато изпълнявах един от монолозите си, как хора вадят носни кърпички и бършат слъзите си. Оказа се, че аз мога да предизвикам и слъзи. А тя пък, която е толкова силно драматична актриса, имаше моменти, когато предизвикваше смях в залата. Изглежда, малко си повлияхме един на друг...

ДОБЪР ЧОВЕК И ДОБЪР АКТЬОР

Още от първите ми стъпки в театъра, в Сатиричния театър, имах среща с Лео Конфортти. Играехме заедно – боже, как съм му се радвал, как се чудех как си държи ръцете в различни посоки, а то е така – актьорът, като не мисли как да ги държи, те си знаят къде да бъдат. И съм си викал: „Как е възможно!“ Сега не се чудя, защото знаех как става това, но тогава така съм се притеснявал от него на сцената и докато прео-

доля това смущение, трябваше да мине доста време. Малко отчасти да постигна това освобождаване сценично, поведение на сцената като неговото (...) Той беше и добър човек. Аз после разбрах, че има някаква връзка в това – за да си добър актьор, трябва да бъдеш и добър човек. Не може ако си лош, ако си зъл – то личи на сцената, публиката разбира.

„ЕНЧО БАГАРОВ И ГЕОРГИ ПАРЦАЛЕВ“

Много се допълвахме (с Енчо Багаров – бел. р.). Аз бях като функция на Енчо, така бях свикнал и такава двойка бяхме станали – „Енчо Багаров и Георги Парцалев“. Някъде, ако по провинцията и на афиша пишеше „Георги Парцалев и Енчо Багаров“, на мен не ми звучеше така добре. „Енчо Багаров и Георги Парцалев“ като че и музикално звучеше по-добре. Хората така бяха свикнали с

нас, че той вече беше починал, а в Стара Загора след една-две години, аз се мъча да сменям партньори, да търся нови и един ме среща и вика: „Ей, Багерче, загубихме Парцалю, Бог да го пости!“ Той обърка имената, какво да му обяснявам кой е умрял – го такава степен значи сме били двойка...

ДА НЕ СЕ ДОКАЗВАШ НА ПРЕМИЕРАТА

... За мен няма значение кой ще играе на премиерата. Аз и сега съм на този принцип. Искам да има и дубльори, не съм като някои колеги – ако не изгряят на премиерата, ще свърши светът. Ако искаш да докажеш, можеш и след премиерата, то ще си дойде само...

КОМЕДИЕН АКТЬОР С КОПНЕЖ ПО ДРАМАТА

... Аз наистина имах желание, особено като по-млад, много ми се играеха и драматични роли, което не стана. Нямам ми доверие вече режисьорите, защото имаше едни периоди от време, когато само като се появя на сцената, и хората се разсмиват, което може да провали една сериозна роля.

МЕЧТАТА ЗА ДОН КИХОТ

Толкова неща може да се кажат за Методи Андонов, че се чудя какво да кажа по-напред. Това е нещо невероятно като явление, не да го определиш като режисьор. Методи създаде един такъв стил – мето-

Гр. Левски, 19 юли 2023 г. Част от отличията на Георги Парцалев, изложени в читалището на града.
Снимка: Елина Кюркчиева, БТА

диевски, в театъра след Боян Дановски. Толкова запален режисьор не съм виждал, той го реши непрекъснато – едно правеше, друго почваше да мисли. Беше разбрал, че много искам да играя Дон Кихот. И по едно време ми вика: „Пацо, почвай да четеш Сервантес. Чети каквото ти падне, че имам нещо наум.“ Е, не можахме да стигнем до Дон Кихот. Сега си мисля – добре, че не дойде времето, понеже можеше да не стане, за да съжалявам после цял живот за тази си мечта...

ОБИЧТА КЪМ ВСИЧКИ РОЛИ

Не мога да спомена едни за сметка на други роли – все едно да кажа тези са добри, онези – не. Аз съм си обичал всички образи. Не знам защо по едно време усещах, че в български пиеси имам по-добро самочувствие на сцената. За съжаление, не съм играл във френска класика. Не съм играл Молиер например,

което за един комик е много странно, не съм играл Шекспир. В западна драматургия не съм играл, то и в театъра не е имало такива проявление, но и да е имало, то е било без мене...

КЪМ МЛАДИТЕ АКТЬОРИ

Мисля, че стана дума за това какви качества трябва да притежава актьорът, за да бъде добър партньор – ами да присъства в сцената, а не да бъде наблюдател, да защитава истински своя глас в представлението, да умее да дообогати литературния образ със свои неочаквани ходове за неговото разкриване. Разбира се, за това се изискват много качества, психологически качества на характера, талант и най-вече добри партньори, които помагат на актьора да расте.

Към младите бих се обърнал със следните думи: да си съперничат на сцената, като всеки пази своята индивидуалност,

да търсят неповторимия хог в ситуацията – така актьорът най-ярко разкрива себе си в процеса на действието, благодарното творческо съперничество между актьорите на сцената определя пулса на спектакъла, защото когато потече този красив пинг-понг между двама или няколко актьори на сцената, се получава онова радостно усещане, присъщо на творчеството. Актьори, които са вкусили това силно усещане, имат истинско самочувствие на сцената. Това им пожелавам на младите.

ПУБЛИКАТА И НОВИТЕ ВКУСОВЕ

... Та за публиката ми се ще да казвам най-хубави думи, суперлативи. Само едно мога да кажа – че публиката, която обича театъра, а тя не е малко, винаги разбира, когато напуска залата, дали се е състоял спектакълът. Има усещане, усещам от сцената как ние можем да станем причина публиката да се отдръпне, ако я изтървем. Но явно Вкусове вече са се променили, те не може и да се очаква да бъдат такива, каквито са били нашите Вкусове или на нашите родители. А може би за това, което сега непрекъснато говорим – за новите театрални форми, за преустройството в театъра, което изглежда необходимо и сигурно ще има положителен резултат...

Гр. Левски, 16 юни 2025 г.
В града е валидирана пощенска марка
с лика на Георги Парцалев.
Снимка: Юрий Конов, БТА

Георги Калоянчев и Георги Парцалев в архива на Българската телеграфна агенция

Георги Калоянчев и Георги Парцалев – две от големите ни имена в театъра и киното, не остават незабелязани и от Българската телеграфна агенция (БТА). В архива ѝ се съхраняват стотици новини за двамата актьори, които започват още от зората на творческата им кариера и стигат до днес, когато паметта за тях намира продължение в наследниците на артистичното им дело. В бюлетините и емисиите на БТА още от средата на миналия век се откриват публикации за театрални и филмови премиери, за награди и престижни отличия, за оценки, дадени от критиката и от зрителите за двамата актьори. След края на жизнения им път, следата в изкуството остава и се превръща в повод за нов прочит и припомняне на върховете в кариерите им, които често се случват рамо до рамо – и в театъра, и в киното. А различните инициативи, които държат жив спомена за Калоянчев и Парцалев, се превръщат в събития, будещи медиен интерес и днес. В списание ЛИК поместваме акценти от публикациите за двамата, които са част от богатия архив на БТА.

1950

На 8 декември, петък, в 19 часа, във Филаала на Народния театър ще бъде представена премиерата на пиесата „Гимназисти“ от съветския писател К. Тренъов. Постановката на пиесата е на народния артист Г. А. Стаматов – лауреат на Димитровска награда. В представлението участват всички стажант-артисти при Народния театър. Художник е Асен Попов, посочва новина, публикувана в бюлетин на БТА. А от летописа на театъра разбираме, че в ролята на Чузунов е младият Георги Калоянчев.

1951

„Тази вечер в Народния театър се състоя тържествената премиера на пиесата „Лайпциг – 1933“ от съветските писатели Лев Компанеев и Леонид

Кронфелд“, четем в новина от 9 ноември. Сюжетът проследява историята на Георги Димитров на Лайпцигския процес, изигран в пиесата от заслужил артист Аспарух Темелков. Постановката е дело на режисьора Борис Андриевич Бабочкин. В този спектакъл, четем в летописа на Народния театър, дебютира Георги Калоянчев, който е в ролята на Стария вестникар, а в масовите сцени участват и студенти от Държавното висше театрално училище.

1952

В края на декември Комитетът за кинематографията пуска по екраните на столицата и страната новият български художествен филм „Наша земя“, създаден по сценарий на Анжел Вагенщайн и Хаим Оливер от творческия колектив при Сту-

дията за изградни филии под ръководството на режисьорите А. Маринович и Ст. Сърчаджиев. Снимките на филма са правени от оператора Емил Рашев, а музиката е написана от композиторите Константин Илиев и Александър Райчев. Текстът на песните е от поета Веселин Ханчев. В главните роли участват артистите Апостол Карамитев, Милка Туйкова, народният артист Петър Димитров, Виктор Георгиев, Стефан Великов, лауреати на Димитровска награда, заслужил артист Любомир Бобчевски и други. В масовите сцени участват студенти от Държавното висше театрално училище „Кръстю Сарафов“. Част от екипа е и Георги Калоянчев.

1957

За първото представление на Сатиричния театър научаваме

от новина от 7 април. „Тази вечер бе открит Държавният сатиричен театър, създаването на който се посреща с радост от столичани. В салона на филиала „В. Кирков“ младият артистичен колектив представи с голям успех известната грама в шест действия с цирк и фойерверк „Баня“ от Владимир Маяковски. Това е не само първата премиера на театъра, но и първата пиеса на великия съветски писател, която се представя на българска сцена. Макар че драмата „Баня“ е написана преди три десетилетия, тя и днес звучи като

съвременно произведение, със силата на хумора и сатирата тя разобличава бюрократите, карьеристите, душителите на критиката, подлизурковците, отживелиците от миналото, останали в бита и съзнанието на хората. Наред с това пиесата възпява работниците и изобретателите, мечтателите и практиците – строителите на социализма“, се посочва в публикацията. Ролите в този първи спектакъл на Държавния сатиричен театър се изпълняват от Георги Раданов, Георги Парцалев, Енчо Базаров, Нейчо Попов, Пенчо

Петров, Васил Попилиев, Георги Калоянчев, Досю Досев, засл. артист Любомир Бобчевски, Таня Лолова, Мария Кирова и др., а пиесата е поставена от Стефан Сърчаджиев. Автор на музиката е Петър Ступел, а на декорите – Хосе Санча.

* * *

На 27 май Управлението на кинематографията при Министерството на просветата и културата и Съюзът на кинодейците в България организират в Народната опера тържествена

София, 10 юни 1953 г. Артистът Константин Кисимов дава указания за грима на младия Георги Калоянчев.
Снимка: Симеон Ненов, БТА

ЛИК 2025

премиера на съвместната съветско-българска филмова продукция „Урок на историята“. Той е дело на съветския сценарист и режисьор Л. О. АРНШАМ, на режисьора Хр. Писков. Ролите се изпълняват от заслужилия артист Ст. Савов, Цв. Арнаудова, Г. Калоянчев и др.

1958

На 24 ноември Държавният сатиричен театър представя своята втора за сезона премиера – „Дванадесетте стола“, драматизация на М. Королев по едноименния роман на Иля Илф и Евгени Петров. На сцената оживяват образи на герои от любимия и така добре познат на нашия читател роман на двамата съветски сатирици, пресъздадени от артистите на Сатиричния театър. В главните роли участват Г. Попов, Г. Черкелов, Ст. Мутафова, Г. Парцалев, Ж. Божинова,

Н. Анастасов, Е. Базаров, Н. Попов и др. Постановката е на режисьора Г. Островски, а музиката – на Жул Леви.

1959

На 4 май на екрана в Културния дом на МВР е представен новият цветен български филм „Малката“, заснет от режисьора Николай Корабов по сценарий на Любен Станев. В главните роли участват народният артист Иван Димов, заслужилите артисти Ст. Гадуларов, артистите А. Явашев, Е. Греков, Г. Калоянчев и др.

* * *

От 6 юни до 4 юли в София се провежда заключителният кръг на уредения от Министерството на просветата и културата, Съюза на българските писатели, Профсъюза на работниците по просветата и кул-

турата и Съюза на българските художници Национален преглед на българската драма и театър. В прегледа вземат участие 22 драматични театъра от столицата и страната. Показани са 30 постановки на 24 български пиеси. 23 са от съвременни автори и една от драматургичното ни наследство. Сред отличените е артистът от Държавния сатиричен театър – София, Георги Калоянчев. Той получава първа награда за актьорско изпълнение за ролята си на Делчо Малчев от пиесата „Тайни“ на Б. Дановски и П. Славянски.

* * *

На 19 септември колективът на Държавния сатиричен театър открива новия си сезон с естрадно-сатиричния спектакъл „Криво седи, право съди“ от Е. Базаров и Н. Попов. Прегледа на многобройните зрители, които са дошли на премиерата, картините се сменят една след друга, разкривайки под най-различна ферма някои все още срещани тук-там сечести страни в нашия слънчев живот. В спектакъла, поставен от режисьора Г. Островски, играят артистите Г. Парцалев, Е. Базаров, К. Попов, Ж. Божинова, Г. Калоянчев и др.

* * *

„Тази вечер колективът на Държавния сатиричен театър представи за първи път у нас комедията „Дървеница“ от Владимир Маяковски“, четем в новина от 23 ноември.

София, 10 март 1960 г. Георги Калоянчев в ролята на Присипкин от фееричната комедия в девет картини от Владимир Маяковски „Дървеница“.
Снимка: Веселин Сейков, БТА

Постановката е дело на народния артист Боян Дановски, музика Петър Ступел, декори К. Джигров и Здр. Мавродиев. В ролите участват артистите Г. Калоянчев, Н. Анастасов, Л. Апостолова, Ен. Базаров, заслужилият артист Л. Бобчевски, Ж. Божинова, Г. Парцалев, Н. Попов, М. Янакиева и груги.

* * *

На 30 декември е публикувано постановление на Министерския съвет за удостояване с Димитровска награда за постижения в областта на науката, изобретателството, рационализаторството, литературата и изкуството през 1954-1956 г. Сред отличените е и Георги Калоянчев – за ролите на Делчо Малчев от „Тайни“ и Спиридон Църквата от „Побеснялото агне“ на Държавния сатиричен театър.

1960

На 100-годишнината от рождението на великия майстор на словото А. П. Чехов, която бе отпразнувана неотдавна тържествено в цялата страна, бе посветена и новата постановка, представена тази вечер от Държавния сатиричен театър – спектакълът „Предложение, Сватба и Юбилей“, посочва новина от 22 февруари. Трите комедии на Чехов са обединени в постановката на режисьора Методи Андонов от монолога „Вредата от тютюна“, изпълнен от артиста Иван Кондов. В останалите роли участват артистите Г. Вачков, Н. Анаста-

сов, Ж. Божинова, Р. Данаилова, П. Пейков, Ст. Мутафова, Е. Базаров и груги. От летописа на театъра разбираме, че Георги Парцалев е в ролята на член на управителния съвет на банка.

* * *

На 8 април Държавният сатиричен театър представя за първи път френската комедия „Главата на гругите“ от Марсел Еме. Постановката е дело на режисьора Гриша Островски, художник – Константин Радев. В спектакъла участват заслужилият артист Любомир Бобчевски, артистите Иван Кондов, Жени Божинова, Петър Пейков, Георги Калоянчев, Георги Парцалев и груги.

* * *

На 18 април на премиерно представление в Софийската народна опера е прожектиран новият български игрален филм „Първи урок“. Той е по сценарий на Валери Петров, а режисурата на филма е дело на младия Рангел Вълчанов. В главните роли участват артистите Георги Наумов, Георги Георгиев, Георги Калоянчев и ученичката от София Корнелия Божанова, която изпълнява ролята на Виолета. Филмът е заснет от оператора Димо Коларов.

* * *

На 17 октомври колективът на Сатиричния театър в София открива новия сезон с драматизацията на широко известната повест на Иван Вазов

„Чичовци“. Автор и режисьор на драматизацията е Методи Андонов. Базовите герои са представени на сцената от артистите Г. Калоянчев, К. Коцев, Н. Попов, Г. Парцалев, Б. Лечев, З. Дончева, С. Мутафова и др.

1961

Рано сутринта на 1 ноември, изпратени от близки и колеги, за Югославия заминават артистите от Сатиричния театър. Тяхното гостуване става в изпълнение на културната спогодба между двете страни. Прег белградската публика колективът на театъра ще покаже три свои постановки: „Дървеница“, „Удържимият възход на Артуро Хи“ и „Тайни“. И в трите спектакъла, научаваме от летописа на театъра, участват актьорите Георги Парцалев и Георги Калоянчев.

* * *

След успешните си гастролите в Югославия Държавният сатиричен театър представя на 22 декември премиерата на лирическата комедия „Когато розите танцуват“ от Валери Петров. Поставена от режисьора Гриша Островски, тази съвременна пиеса има за тема любовта към човека, любовта, която утвърждава живота и прави хората душевно чисти, смели и честни. В главните роли участват артистите В. Чаушев, И. Финци, Н. Анастасов, Ив. Андонов, Л. Апостолова, Ж. Божинова, Т. Лолова и др. В екипа е и Георги Калоянчев.

1962

На 3 март Държавният сатиричен театър представя втората за сезона премиера – „Свинските опашници“. Със средствата на сатирата младият чехословашки писател Ярослав Дитл описва една обикновена случка от съвременния живот на преобразеното чехословашко село. Показани са хората с техните слабости и добри качества, с техните шеги и хитрости, които ги правят близки на всички ни. Пиесата е поставена от режисьора Методи Андонов. В главните роли участват артистите Нейчо Попов, Божидар Лечев, Георги Парцалев, Георги Калоянчев, Стоянка Мутафова, Цветана Гълъбова и др.

* * *

В новина от Варна от 21 юли четем как журито на Втория фестивал на българския филм под председателството на Христо Сантов – главен секретар на Съюза на кинодейците, определя наградите за най-добри филми и за индивидуални постижения в киното през 1961 година. Наградата за съвременна комедия се дава на филма „Специалист по всичко“ в лицето на сценариста Павел Вежинов, режисьора Петър Василев и изпълнителя на ролята на Киро Спиров – Георги Калоянчев.

* * *

миера – естрадно-сатиричния спектакъл „Импровизация“ от писателите Валери Петров и Радой Ралин. Със средствата на хумора и сатирата авторите осмиват и бичуват някои недостатъци и отживелици в нашия живот. Постановката на спектакъла е на режисьора Гриша Островски. Георги Парцалев изпълнява една от ролите.

* * *

В края на декември се съобщава, че с дейното участие на много комсомолски дружества Градският комитет на ДКМС за десети път организира традиционните новогодишни младежки балове. Очаква се в тях да участват около 10 хиляди души и се подготвя оригинална естрадна програма. Находчиво написан сценарий свързва сценки, скетчове и много интермедии с музикалните номера, в които участват изтъкнати наши и чужди естрадни изпълнители. Между тях са познатите сатирици Енчо Багаров, Георги Парцалев и Нейчо Попов, които ще трябва този път да се съревновават с артистите от Народния театър за младежта Милчо Червенков, Васил Мирчовски, Коста Цонев и Шиян Кунев. Остроумно устройството на конкурс за звезда на бала ще бъде може би кулминацията на тези празнични вечери.

1963

През май Президиумът на Народното събрание постановява – във връзка с честването на 1100-годишнината от създа-

ването на славянската азбука и писменост за принос в развитието на науката, образованието, литературата и изкуството награждава със звания и медали изтъкнати творци и учени. Сред тях е Георги Калоянчев, който е отличен със званието „Заслужил артист“.

* * *

„Тази вечер се състоя новата премиера на Държавния сатиричен театър „Третото желание“ от чехословашкия писател Вратислав Блажек. Постановката на пиесата е на режисьора Методи Андонов. В ролите участват заслужилите артисти Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев и артистите Ицко Финци, Лиляна Апостолова, Лео Конфорти, Георги Парцалев и др., се посочва в новина от 17 юни.

* * *

„Тази седмица творческият филмов колектив, воден от нашия млад талантлив кинорежисьор Рангел Вълчанов, който създава най-новата ни филмова продукция „Инспекторът и нощта“, направи част от снимките във Варна“, се казва в новина от 12 октомври. Кинокамерата заснема интересни моменти от бъдещия филм при участието на артистите Невена Коканова и Георги Калоянчев в обстановката на италианския „Луна парк“, който тези дни гостува в града.

* * *

На 16 декември в столичния кинотеатър „Димитър Благоев“ се състоя премиера на новия български филм „Инспекторът и нощта“ по сценарий на Богомил Райнов и постановка на Рангел Вълчанов. В главните роли участват Георги Калоянчев, Невена Коканова, Лео Конфорти и С. Гадуларов, Д. Панов, К. Коцев, Ив. Андонов, Искра Хаджиева, Цонка Митева, Стефан Данаилов и др. След прожекцията на многобройната публика, изпълнила кинотеатъра, са представени създателите на филма, посрещнати със сърдечни и възторжени аплодисменти.

1964

На 22 януари колективът на Сатиричния театър представя пред своите зрители премиерата на „Четвъртият прешлен“, драматизация на Жива Кюлджиева по едноименния роман на финландския писател Марти Ларни. Постановката е на режисьора Гриша Островски, а музиката е написана от заслужилия артист Петър Ступел. В ролите участват артистите П. Пейков, Гр. Вачков, А. Дамянова, З. Дончева, Б. Лечев, Г. Парцалев, Н. Попов, И. Финци, В. Чаушев и др.

* * *

На 10 август във Варна журито за игрални филми на Четвъртия фестивал на българския филм определя наградите за най-добрите творби и за индивидуални постижения в киното. Сред тях са и две награди за мъжка роля – на Георги

София, 12 декември 1964 г. Сцена от пиесата „Мачово бърдо“ с участието на заслужилия артист Георги Калоянчев, Саркис Мухибян, Константин Коцев и Георги Парцалев. Снимка: Владимир Иванов, БТА

Калоянчев за ролята на инспектора във филма „Инспекторът и нощта“ и на Раде Маркович за ролята на Иво във филма „Крадецът на праскови“.

* * *

Новина от 1 септември разказва за „Русият и гузутката“ – първия наш игрален телевизионен филм. Той е по сценарий на младия драматург Никола Русев. Постановчик на тази нова камерна кинотворба е режисьорът Неделчо Чернев, оператор е Георги Карайорганов. Двете действащи лица във филма – Русият и Гузутката, се изпълняват от Петър Чернев и заслужилия артист Георги Калоянчев.

Първият български игрален телевизионен филм е прожектиран пред представители на столичния печат, БТА и Българското радио и телевизия, след което журналистите имат среща с ръководството на нашата телевизия и със създателите на филма. Планирано е филмът да бъде показан пред хилядите зрители на малкия екран на 5 септември.

* * *

„Тази вечер активът на Държавния сатиричен театър с участието на известните наши естрадни артисти – лауреатът на Димитровска награда Георги Калоянчев, Стоянка Мутафова, Георги Парцалев, Нейчо Попов и други, представи в Летния театър с голям успех новата драматизация „Червен смях“, се казва в новина от 30 септември от Велико Търново и се допълва, че зрители са възнаградили майсторството на артистите с много аплодисменти, ръкопляскания и цветя.

* * *

На 11 декември в Сатиричния театър е премиерата на пиесата „Мачово бърдо“ от Мирон Иванов. Постановката е дело на режисьора Методи Андонов, а в главните роли участват заслужилият артист Георги Калоянчев и артистите Георги Парцалев, Константин Коцев, Цветана Гълъбова, Невена Коканова, Жени Филипова, Иван Джамбазов и др.

* * *

На 21 декември в кинотеатър „Д. Благоев“ е премиерата на новия български изграден филм „Невероятна история“, създаден от режисьора Владимир Янчев по сценарий на Радой Ралин. Музиката е написана от композитора Петър Ступел. В главните роли участват артистите Георги Попов, Георги Калоянчев, Рангел Вълчанов, Георги Черкелов и др. В екипа е и Георги Парцалев.

1965

На 15 февруари колективът на Държавния сатиричен театър представя за първи път комедията „Смъртта на Тарелкин“ от руския класик А. В. Сухово-Кобилин, постановка на Методи Андонов. В главните роли участват Г. Калоянчев, Г. Парцалев, Гр. Вачков, Ст. Мутафова и др.

* * *

„Балканските хребети и красивите дефилета край града ще бъдат естественият декор на новия български филм „Привързаният балон“ по едноименния разказ на Йордан Радичков“, се казва в новина от Елена на 22 юли. За снимането на филма тук пристига творческият колектив с режисьор Бинка Ганева, оператор Христо Ковачев и художник Христо Градичлиев. Сред изпълнителите на главните роли са героят на социалистическия труд и народен артист Константин Кисимов, лауреатът на Димитровска на

града Георги Калоянчев, артистите Георги Георгиев, Георги Парцалев, Иван Братанов, Константин Коцев, Йорданка Кузманова, Любен Димитров и др.

* * *

На 13 септември в кинотеатър „Димитър Благоев“ е премиерата на новия български филм „Вълчицата“. Филмът, създаден от режисьора Рангел Вълчанов по сценарий на Хаим Оливер, е посветен на някои проблеми от възпитанието на младежта. В главните роли участват Илка Зафирова, Георги Калоянчев, Борис Шарланджиев и др.

* * *

На 14 декември ръководството на Българската телевизия организира в кино „Димитър Благоев“ премиерна кинопрожекция на новия телевизионен филм „Грамофон и маслини за моите приятели“. Той е по сценарий на Никола Русев, режисьор

е Неделчо Чернев, а в главните роли участват артистите Георги Калоянчев, Георги Георгиев, Димитър Панов, Коста Цонев, Иван Братанов, Невяна Мандарджиева, Невена Коканова, Димитър Бочев, Ванча Дойчева, Григор Вачков и др.

1966

На 22 май – по повод предстоящия Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост, президиумът на Народното събрание издава указ за удостояване със звания за заслуги към науката, литературата, изкуството, културата и учебното дело. Със звание „Народен артист“ е отличен и заслужилият артист от Държавния сатиричен театър Георги Калоянчев,

* * *

На 29 май колективът на Сатиричния театър представя своята четвърта за сезона премиера – комедията „Ревизи-

София, 20 юли 1965 г.

Режисьорът Рангел Вълчанов и артистът Георги Калоянчев по време на последните снимки от филма „Вълчицата“.

Снимка репродукция: Стефан Попов

зор“ от Н. В. Гогол. Постановката е дело на режисьора Методи Андонов. Участват народният артист Георги Калоянчев, заслужилата артистка Стоянка Мутафова, Нейчо Попов, Невена Коканова и др.

* * *

„Големанов“ – това талантливо произведение на писателя-реалист Ст. Л. Костов е първата премиера от този сезон на Държавния сатиричен театър, посочва новина от 24 ноември. Постановката е първата работа на артиста Нейчо Попов като режисьор. В ролята на Големанов играе народният артист Георги Калоянчев. Участват още заслужилата артистка Стоянка Мутафова, артистите Цветана Гълъбова, Невена Коканова, Георги Парцалев, Татяна Лолова, Григор Вачков и други.

1967

На 22 февруари в кинотеатър „Димитър Благоев“ е премиерата на новия български игрален филм „Най-гългата нощ“ по сценарий на Веселин Бранеv. Режисьорското осъществяване на филма е дело на изтъкнатия наш режисьор Вълло Радев. В главните роли участват артистите Невена Коканова, Георги Калоянчев, Иван Братанов, Васил Вачев, малкият Олег Ковачев, румънският актьор Виктор Ребенчук и др. Действието на филма, което се развива във влака през една нощ на есента на 1943 година, разкрива пред зрителя ужасите и бедствието на войната и по-

ведението на отделните хора, техния морал и етика.

* * *

През март на страниците на бюлетина „Вътрешна информация“ на БТА е препечатано писмо от председател на Министерския съвет Тодор Живков до Георги Караманев, началник на управлението на кинематографията. „Другарю Караманев, имам една идея, която искам да споделя. Днес нашата страна притежава трима забележителни артисти с ярки дарования, които са гордост за българския театър, за родното социалистическо изкуство, за народа ни. Това са народните артисти Николай Гяуров, Стефан Гецов и Георги Калоянчев“, пише той. Според него Георги Калоянчев е истински комедиен талант, актьор, който с дълбока искреност и находчивост пресъздава богато разнообразие от роли и на театралната сцена, и във филми, и пред телевизионната камера, и на естрадата. „В създадените от Калоянчев образи живее неговото обаяние, неговата неповторима творческа индивидуалност – пише Живков. – Защо за всеки един от тези трима наши изключителни артисти, които издигат нашето сценично изкуство до едни от най-високите върхове и биха били гордост за най-големите театри в света, да не се направи филм? И то именно сега, когато техният талант е в разцвет и се изявява с пълна сила!“, пита управляващият. Според него върху основата на

литературни сценарии, като се заснемат и специално подбрани откъси от спектакли, в които участват Н. Гяуров, Ст. Гецов и Г. Калоянчев, ще се получат хубави филми. „Дълбоко съм убеден, че тези филми ще бъдат посрещнати добре от нашата общественост, а може да имат успех и в чужбина“, пише Живков.

* * *

В края на март Сатиричният театър представя за първи път пиесата на Йордан Радичков „Суматоха“. Постановката е дело на режисьора Методи Андонов, художник е Иван Кирков, композитор Симеон Пиронков. В ролите участват К. Коцев, Г. Вачков, заслужилите Артисти Г. Попов, Ст. Мутафова, артистите Н. Анастасов, П. Пейков, Г. Парцалев, И. Цветарски, В. Попов, И. Обретенов и Д. Бочев.

* * *

В края на април на заседание колегиумът на Комитета за културата и изкуството утвърждава тематичния план на студията за игрални филми през 1968 година, в който са включени 16 заглавия. Сред тях под режисурата на Тодор Динов и по сценарий на Любомир Левчев и Стефан Цанев ще се създаде филм, посветен на творчеството на народните артисти Стефан Гецов и Георги Калоянчев.

* * *

На 3 ноември Сатиричният театър в столицата вдигна завеса, за да представи за първи път у нас пиесата на Маяковски „Мистерия буф“. Режисьор на постановката е заслужилният артист Методи Андонов. Пиесата е преведена и осъвременена от поета Стефан Цанев. В ролята на Маяковски гостува заслужилният артист Георги Георгиев. Участват още Григор Вачков, Никола Анастасов, Вили Чаушев, заслужилният артист Георги Попов и други. В ролята на Велзевул е Георги Парцалев.

* * *

През септември в рамките на Шестия фестивал на българския филм във Варна, привлякъл вниманието на кинодейците и на многобройните любители на това най-масово изкуство у нас, е представен филмът на Вълго Радев „Най-гълзгата нощ“, в който участват артистите Георги Калоянчев, Невена Коканова, Иван Братанов, Георги Георгиев, известният румънски актьор Виктор Ребенчук и други.

1968

Новата постановка на Сатиричния театър „Сватба за цяла Европа“ е представена за първи път на 11 януари. В центъра ва веселата и жизнерадостна комедия са телевизионни работници – редактор, режисьор и оператор, автори на неосъществено предаване „Младежка сватба“. Постановката е на режисьора Нейчо Попов. В ролите са артистите Лили Апостолова, Вили Чаушев, Ге-

орги Парцалев, Татяна Лолова, Саркис Мухибян, Златина Дончева, Васил Попов, Жени Филипова, Никола Анастасов и други. На премиерния спектакъл присъстват и авторите на пиесата от Съветския съюз Аркадий Арканов и Григорий Горин.

* * *

Новата драматургична творба на Валери Петров „Сняг“ е показана за първи път през април на сцената на Сатиричния театър. Разкривайки ни страни от съвременния наш живот, авторът на сатирата слива действителното с фантастичното чрез остроумен и поетичен език. Постановката е на режисьора Гриша Островски. В ролите участват заслужилите артисти Стоянка Мутафова и Невена Коканова, артистите Георги Парцалев, Жени Филипова, Светослав Пеев, Мариана Аламанчева, Татяна Лолова, Константин Коцев, Никола Анастасов и други.

* * *

В новина от 30 януари се посочва, че през пролетта за пети път ще бъде организирана декадата на габровския хумор. „Ще оживеят пак в продължение на десет дни героите на габровските вицове и анекдоти, ще се организират веселия и карнавал. Декадата ще бъде под шефството на редакцията на вестник „Стършел“ и почетното председателство на народния артист Георги Калоянчев. В декадата ще участва с хумористични представления Държавният сатиричен театър и Музикалният театър „Стефан Македонски“. С габровски хумор ще гастролират и най-изтъкнатите артисти хумористи. Предвижда се и фестивал на кинокомедията“, научаваме от публикацията.

* * *

За своята нова постановка Сатиричния театър е използвал миниатюрите на Иван

София, 22 ноември 1966 г. Предпремиера на постановката „Големанов“ на сцената на Сатиричния театър. Снимка за спомен след края на постановката с Никола Анастасов, Нейчо Попов, Невена Коканова, Георги Парцалев, Цветана Гълъбова и Георги Калоянчев. Снимка: Димитър Янев, БТА

Радоев „Ромео и Жулиета“ и „Петрол“, посочва новина от 14 юни. Главните герои са момиче и момче – наши съвременници. Те носят характера на младежта днес, чиито действия, толкова често несправедливо осъждани, крият дълбоко в себе си чистота, искреност, романтика. Постановката е на режисьора Асен Шопов. Художник е Стефан Савов. Ролите изпълняват заслужилата артистка Невена Коканова, артистите Жоржета Чакърова, Марияна Аламанчева, Георги Парцалев, Григор Вачков, Коста Карагеоргиев и Иван Обретенов.

* * *

„В красивата местност Таулиман на черноморския бряг се снима цветният широкоекранен българо-чехословашки филм „Езоп“ по сценарий на Анжел Вагенщайн. Образът на Езоп се пресъздава от народния артист Георги Калоянчев, а главните женски роли се изпълняват от изтъкнати киноактриси на студията „Барангов“ – Прага“, пише в новина от 18 юли.

* * *

На 10 ноември Сатиричният театър представя новата си постановка „Щръклица“ – пиеса от Панчо Панчев. Този нов вариант на познатата вече жизнерадостна творба на автора „Приказка за калпаците“ е поставена от режисьора Вили Цанков. Художник на спектакъла е Константин Радев, композитор – Димитър Вълчев. С участието на заслужилите ар-

тистки Стоянка Мутафова и Невена Коканова, артистите Никола Анастасов, Георги Парцалев, Татяна Лолова и други.

1969

От 15 до 22 януари в София се провежда Международен фестивал на приключенския филм. Показани са 12 кинотворби от Съветския съюз, ГДР, Полша, Унгария, Румъния и България. Организирана е и творческа дискусия върху проблемите на приключенския жанр с участието на кинодейци. Те коментират необходимостта от създаването на традиции в изграждането на образите в този толкова търсен от младежта киножанр. Макар че фестивалът няма състезателен характер, при приключването на дискусията са обявени четири насърчителни награди. Сред тях са отличията на Министерството на вътрешните работи и Държавна сигурност за главните изпълнители във филмите „Мъртъв сезон“ и „Инспекторът и нощта“ – Донатас Банионис и Георги Калоянчев.

* * *

„От днес в редица столични кинотеатри започва прожекцията на филма „Галилео Галилей“ – българо-италианска продукция“, пише в новина от 14 февруари. Филмът, посветен на живота на великия италиански учен Галилей, е направен по сценарий на Тулио Пинели и Лилиана Кавани, която е и режисьор на кинотворбата. В главните роли участват Сирил Кусак – Галилей,

Георги Калоянчев – Джордано Бруно, Невена Коканова, Паоло Грациози, Мая Драгоманска и др.

* * *

От 18 до 24 февруари започва заключителният етап на Фестивала на българската граматургия в Москва. Новината от деня припомня, че подготовката на фестивала започва още преди година и половина. Около 40 произведения на наши граматурзи са преведени на руски език и на езиците на другите народи на Съветския съюз, което дава възможност на артистичните колективи да се запознаят с тяхното творчество. В един от съветските вестници излиза и очерк от Владимир Каракашев за нашите народни артисти Стефан Гецов и Георги Калоянчев.

* * *

На 5 май тържествено е открит Районният преглед на театрите от София. На него Сатиричният театър представя за първи път най-новата си постановка „Старчето и стрелата“ от Никола Русев, режисьор е заслужилите артист Методи Андонов. Художник е Михаил Бенчев, композитор – Димитър Вълчев. В ролите участват народният артист Георги Калоянчев, заслужилите артисти Стоянка Мутафова и Георги Попов, Асен Кисимов и др.

В новина от 20 май се посочва, че Районният преглед на театрите от София е завършил, а жури с ръководител писателя

Андрей Гуляшки определя наградите. Сред тях са две награди за актьорско майсторство, една от които е за народния артист Георги Калоянчев за ролята му на Телериг от пиесата „Старчето и стрелата“.

* * *

„В продължение на двадесет дни във Велико Търново и околностите му ще бъдат заснети кадри от многосериен телевизионен филм за апостола на българското национално-свободително движение Васил Левски“, четем в новина от 14 юни. Подходящ декор за филма са старинните български къщи в Арбанаси, ханът „Хаджи Николай“ и квартал „Гурко“ във Велико Търново. Ролята на Васил Левски се изпълнява от артиста Илия Добрев, а народният артист Георги Калоянчев е в образа на Ибрахим бей.

1970

На 26 януари в съветското посолство са връчени награди на български дейатели на изкуството и културата за техните големи заслуги в областта на сътрудничеството и пропагандата на съветската култура и изкуство. Съветският посланик Александър Пузанов връчва почетните грамоти на Министерството на културата и ЦК на профсъюзите на работниците от културата на Съветския съюз на народните артисти Стефан Гецов, Николай Гяуров, Георги Калоянчев, Марта Попова, Христо Бръмаров и др.

* * *

На 5 март в кинотеатър „Сердика“ е тържествената премиера на новия цветен игрален филм „Петимата от Моби Дик“ по сценарий на Борис Априлов. Режисьори на филма са заслуженият артист Гриша Островски и Тодор Стоянов, оператор Виктор Чичов. В главните роли участват заслуженият артист Георги Парцалев, Мая Драгоманска, Александра Братанова, Мариус Донкин, Иринея Константинов, Ивайло Джамбазов и др.

* * *

Фестивалът на хумора и сатирата започва на 16 май, като в новината от деня се посочва, че в началото на веселото шествие е прословутата триметрова котка, „която тук отдавна се е превърнала в оригинален символ на пестеливостта на потомците на Рачо Ковача“. „И пак народният артист Георги Калоянчев, почетен председател на Организационния комитет за провеждане на фестивала на хумора и сатирата, под непрекъснатите овации на присъстващите и отрязва опашката и с това даде път на веселото шествие. И заредиха се след това героите на отколешните габровски анекдоти, за които знае мало и голямо...“, научаваме от публикацията.

* * *

По повод показването на „Езоп“ пред представителите на столичния печат на 24 юни

се провежда среща с творческия колектив, на която журналистите се запознават с работата по реализацията на филма. В новината от деня се посочва, че безспорно филмът „Езоп“, който скоро ще се появи по екраните на страната, е творба, чието място в нашето игрално кино тепърва ще бъде оценявано. Извайвайки постепенно образа на древния философ, мъдрец и вечен бунтар – Езоп, народният артист Георги Калоянов със силата на художественото внушение успява да приближи до съвременния зрител една епоха, от която ни делят повече от 25 века.

* * *

Започват първите снимки от продължението на многосериен телевизионен филм „На всеки километър“, съобщава новина от 17 август. В нея се посочва още, че огромният интерес, с който нашата културна общественост и целият народ са посрещнали „На всеки километър“, поставя пред творците на българското филмово изкуство нови отговорни задачи. След извършената огромна подготвителна работа край Лъвов мост в столицата започва работата над дългоочакваното продължение и са заснети първите епизоди от филма „Ден втори“. Сценаристи на новите тринадесет пълнометражни игрални телевизионни филма са отново Павел Вежинов, Свобода Бъчварова, Константин Кюлюмов и Евгени Константинов, режисьори – Любомир Шарланджиев и Неделчо Чернев, оператор е

София, 22 ноември 1966 г. Георги Калоянчев
В ролята на Големанов на сцената на
Сатиричния театър.
Снимка: Димитър Янев, БТА

Емил Вагенщайн. Освен със своите любими изпълнители в главните роли от досегашните серии зрителите ще се срещнат с народните артисти Стефан Гецов и Георги Калоянчев, заслужилите артисти Невена Коканова и Коста Цонев и други.

* * *

Новина от 13 септември разказва за продължаващия при голям интерес Девети фестивал на българския филм, в който една от премиерите е на игралния филм на младежка тема „Петимата от Моби Дик“. Тази творба е създадена по сценарий на Борис Априлов от режисьорите Гриша Островски и Тодор Стоянов и оператора Виктор Чичовски. В главните роли участват Мариус Донкин, Мая Драгоманска, Сашка Братанова, Иринея Константинов, заслужилите артисти Георги Парцалев и други.

1971

На 15 февруари Сатиричният театър представя премиерата на „Женитба“ от Гогол. Режисьор на постановката е заслужилите артисти Нейчо Попов, художник – Константин Радев, композитор – Димитър Вълчев. В ролите участват народният артист Георги Калоянчев, заслужилите артисти Стоянка Мутафова, Георги Парцалев и Константин Коцев, още Татяна Лолова и други.

* * *

На 4 март в кинотеатър „Сердика“ се провежда тържествената премиера на новия български игрален широкоекранен филм „Няма нищо по-хубаво от лошото време“ по едноименния роман на Богомил Райнов. Режисьор на филма в Методи Андонов, оператор – Димо Коларов, музика – Борис Карадимчев. В главните роли участват Георги Георгиев-Гец, Елена Райнова,

заслужилите артисти Коста Цонев и Георги Парцалев, Наум Шопов, Константин Коцев и други.

* * *

На 15 април най-представителният столичен кинотеатър „Сердика“ се изпълва с възторжени почитатели на киноизкуството, дошли на тържествената премиера на новия българо-съветски игрален филм „Откраднатият влак“ – плод на съвместни усилия на нашите кинематографисти и на съветската студия „Максим Горки“. След прожекцията на филма на публиката е представен неговият творчески колектив – режисьорът Владимир Янчев, сценаристите Антон Антонов-Тонич и Семьон Назорни, композиторът заслужилите артисти Петър Ступел и български и съветски актьори. Във филма ролята на полковник Тушев се изпълнява от Георги Калоянчев.

* * *

На 17 април е премиерата на най-новата постановка на Сатиричния театър – комедията „Фаталната Депенша“, написана от поета Орлин Орлинов. Постановката е на гост-режисьора Борис Спиров. В главните роли са народният артист Георги Калоянчев, заслужилите артисти Константин Коцев, Георги Парцалев, Стоянка Мутафова и други.

* * *

София, 22 ноември 1966 г. Георги Парцалев в ролята на Горилков в постановката „Големанов“ на сцената на Сатиричния театър.
Снимка: Димитър Янев, БТА

На 19 септември във Варна тържествено е закрит Десетият фестивал на българския филм. Тогава са показани и последните филми от фестивалната програма, сред които е игралният филм „Тримата от запаса“. Той е отличен с наградата на Министерството на народната отбрана. Сценарист е народният деятел на културата Павел Вежинов, режисьор – Зако Хеския, оператор – Христо Вълчанов. Участват заслужилите артисти Георги Парцалев и Никола Анастасов и артиста Кирил Господинов.

1972

„Старинният квартал „Вароша“, където някога Апостола на свободата Васил Левски основава Тайния централен революционен комитет, тези дни е превърнат в снимачна площадка за новия български игрален филм, се казва в новина от Ловеч от 5 септември. Под заглавие „Зарево над Драва“ сценаристите Павел Вежинов и Рангел Игнатов създават сценарий на двусериен филм за участието на Първа българска армия в Отечествена война. Под режисурата на Зако Хеския тук ще бъде заснет епизод от филма. Главните роли изпълняват известните български артисти Георги Георгиев-Гец, Георги Калоянчев, Стефан Данаилов и др.

* * *

На 17 ноември три нови български филма, създадени през годината, са показани за първи път пред столичната публика,

изпълнила кинотеатър „Славейков“. Игралният филм „С деца на море“ е създаден от същия колектив, който преди няколко години привлече вниманието на зрителите с произведението си „Таралежите се радват без бодли“, отличен със сребърен медал на международния кинофестивал в Москва през 1970 година. Режисьор на филма е Димитър Петров, сценаристи – братя Мормареви, оператор – Крум Крумов. Участват заслужилите артисти Георги Парцалев и малките изпълнители Кирил Петров, Ивайло Джамбазов, Иван Аршинков и други.

1973

Сатиричният театър представя премиерата на пиесата „Швейк през Втората световна война“ от Бертолд Брехт на 7 май. Постановката е на румънския гост-режисьор Лучиян Джоркеску. Сценичната версия е на Мария Шептилич и на режисьора. В ролите участват народният артист Георги Калоянчев, заслужилата артистка Татяна Лолова, Веселин Павлов, Симеон Викторов и други.

* * *

На 14 май е обявено, че Изпълнителният комитет на СГНС присъжда „Наградите на София“ за 1972 година на творци и колективи, създали нови произведения на литературата и изкуствата на софийска тематика. В раздела за театрално изкуство награда първа степен е присъдена на народния артист Георги Калоянчев за роля-

та на Тихол Чушкаргов от телевизионния спектакъл „Двубой“.

* * *

На 21 юни в кинотеатър „Сердика“ се провежда тържествена премиера на новия български игрален филм „Сиромашко лято“. Сценаристи на тази реалистична съвременна творба са братя Мормареви, режисьор-постановчик е Милен Николов, а оператор Румен Георгиев. Музиката е написана от Борис Карадимчев. В главните роли участват заслужилите артисти Георги Парцалев, народният артист Иван Кондов, заслужилата артистка Татяна Лолова и артистите Емилия Драгостинава, Милен Пенев и др.

* * *

„С кораба „Шанко Церковски“ се отправи на плаване снимачната група, която създава многосериен телевизионен филм „Дако, Нако и Цако“, четем в новина от Варна от 28 август. В екипа са режисьорът заслужилите артисти Неicho Попов и изпълнителите на главните роли народният артист Георги Калоянчев, заслужилите артисти Стоянка Мутафова, Георги Парцалев и Никола Анастасов. Консултант е капитанът на кораба Константин Костов. По време на посещение на някои средиземноморски пристанища ще бъдат заснети морските приключения на моряците Дако, Нако и Цако.

* * *

На 26 октомври в Двореца на културата и спорта във Варна са показани нови български филми. Сред тях е телевизионният мюзикъл „Баща ми бояджията“, дело на колектив със сценарист Васил Цонев, режисьор Стефан Димитров, оператор Христо Тотеф, музика Петър Ступел и Константин Драгнев, художник Николай Сърчаджиев. Филмът е разказ за човешката взаимопомощ сред работническите среди у нас в началото на 30-те години. В ролите участват заслужилите артисти Коста Цонев, Невена Коканова, Георги Парцалев и артистите Ицхак Финци, Светослав Пеев, Климент Денчев.

1974

От 22 февруари по екраните в столицата са пуснати нови български филми. Сред тях е цветният телевизионен игрален филм-мюзикъл „Баща ми бояджията“ – творба, наситена с много песни, танци и жизнен хумор. Тя е дело на творчески колектив със сценарист Васил Цонев, режисьор Стефан Димитров, оператор Христо Тотеф, композитор заслужилите артисти Петър Ступел. Художник-постановчик е Николай Сърчаджиев. В главните роли участват заслужилите артисти Коста Цонев, Невена Коканова и Георги Парцалев и артистите Ицхак Финци, Славчо Пеев, Невена Мандаджиева и други.

* * *

На 16 юни завършва районният етап на Петия национален преглед на българската драма и театър в столицата. Жури в състав: председател народният артист професор Филип Филипов и членове – народният художник академик Дечко Узунов, народният деятел на културата Славчо Васев, заслужилите артисти професор Сашо Стоянов, заслужилите деятели на културата Иван Аржентински, доцент Димитър Пунев, кандидатът на изкуствоведческите науки Лада Панева и Симеон Пиронков, присъждат наградите, сред които е и тази на народния артист Георги Калоянчев. Той получава първа награда за ролята на Чико от спектакъла „Кораб с розови платна“ на Държавния сатиричен театър.

* * *

В новина от 13 юли се посочва, че по сценарий на писателя Васил Попов театралният режисьор Асен Шопов прави своя дебют в киното. Това е филмът „Вечни времена“, който е разказ за проблемите на новото българско село. В образа на главния герой – лесничия, е въплътен конфликтът между миналото и днешния ден. Ролите са поверени на един творчески популярен актьорски състав – Петър Слабаков, Григор Вачков, Константин Коцев, Наум Шопов и Георги Парцалев.

* * *

През последните години българското киноизкуство от-

белязва редица успехи на международния екран, съобщава новина от 18 август. В нея се посочва още, че и през тази година българското киноизкуство продължава своя възход, а редица филми са отличени на международни фестивали в социалистически и други страни. На авторитетния международен кинофестивал в Карлови Вари, Чехословакия, „Дърво без корен“ на режисьора Христо Христов печели първа награда. Награда за най-добро артистично изпълнение на мъжка роля на фестивала на трудещите се в Чехословакия получи Георги Парцалев за участието си във филма „Сиромашко лято“ на режисьора Милен Николов.

* * *

На 6 септември в кино „Димитър Благоев“ е тържествената премиера на новия български трисериен телевизионен филм „На живот и смърт“. Негов сценарист е Анжел Вагенщайн, постановчик е Неделчо Чернев, оператор – з.а. Димо Коларов, музика – Петър Ступел. В главните роли участват народните артисти Стефан Гецов, Асен Миланов, Димитър Панов, Андрей Чапразов, Георги Калоянчев, Невена Коканова и Георги Черкелов, заслужилите артисти Любомир Димитров, Богомил Симеонов, Катя Паскалева и др.

* * *

При голям интерес преминава третата фестивална вечер на българския филм в двореца на

София, 22 ноември 1966 г. Георги Калоянчев като Големанов и Георги Парцалев като Горилков в спектакъла „Големанов“.
Снимка: Димитър Янев, БТА

културата и спорта във Варна, пише в новина от 24 септември. За първи път пред публика е показан новият български игрален филм „Ламията“, създаден по мотиви от творбата на писателя Николай Хайтов. Инспириран от фолклора и от вярванията на нашия народ, филмът представлява експеримент, в който се съчетават изразните средства на игралното и на анимационното кино. В него участват Никола Тодев, заслужилият артист Георги Парцалев, Иван Гайдарджиев, Петър Стоянов, заслужилият артист Петър Слабаков, Вълчо Камарашев, Антон Карастоянов, Васил Михайлов и др.

На следващия ден – 25 септември, е представен филмът „Вечни времена“ – режисьорски дебют в киното на Асен Шопов, режисьор в Театъра на народната армия. В тази нова кинотворба се разискват сложните проблеми на характерната за нашите дни миграция от селото към града. Сценарист на филма е Васил Попов, оператор Ивайло Тренчев. В главните роли се представят заслужилите артисти Петър Слабаков, Константин Коцев,

Наум Шопов, Георги Парцалев, Стойчо Мазгалов, Евстати Стратев, Никола Тодев и др.

* * *

На 25 октомври Сатиричният театър представя първата премиера за новия сезон – комедията „Служебен роман“ от съветските автори Е. Брагински и Е. Рязанов.

Постановката е на Йосиф Венков, художник е Мариана Мандалжиева. Ролите се представят от народния артист Георги Калоянчев, Зл. Дончева, В. Попов, С. Викторев, В. Пишманова, В. Чиликова, Л. Петрова, Цв. Платиканова, С. Тенева и други.

1975

На 11 януари колективът на Държавния сатиричен театър представя за първи път пиесата на Йордан Радичков „Януари“. В ролите участват народният артист Георги Калоянчев, заслужилите артисти Георги Парцалев, Константин Коцев, Никола Анастасов и Стоянка Мутаfoва, артистите Вели Чаушев, Коста Карагеоргиев, Васил По-

пов и др. Гост-режисьор е Любомир Шарланджиев, художник – Стефан Савов, композитор – Димитър Вълчев.

* * *

На 12 януари е съобщено, че Държавният съвет на Народна република България с указ награждава народния артист Георги Тодоров Калоянчев с орден „Народна република България“ първа степен по случай 50-годишнината от рождението му и за неговия принос в развитието на българския театър.

* * *

В новина от Генерал Тошево от 1 април се съобщава, че в местното читалище „Светлина“ за шести път завесата се вдигна за традиционните дни на хумора и сатирата, по време на които ще има срещи с майсторите на смеха – заслужилите артисти Георги Парцалев и Стоянка Мутаfoва.

* * *

На 25 април в Софийския държавен цирк е представена за първи път новата международна програма „Балкански меридиани“, в която се представят артисти от България, Румъния, Югославия, Гърция и Турция. В спектакъла участват и заслужилите артисти Емил Димитров и Георги Парцалев. Режисьор е Страхил Халаджов, художник – Яни Янев, конферанс – Валентин Русецки.

* * *

„Третият конкурс „Песен за морето, Бургас и неговите трудови хора“ в рамките на Седмичата на морето се превърна в истински празник на песента, родена от вдъхновението на творците – композитори, поети и изпълнители“, се казва в новина от 27 юли. Журито определя две трети награди – за песните „Морето, ти и аз“ – музика Борис Карадимчев, текст Недялко Йорданов, изпълнена от н.а. Георги Калоянчев, и „Крайбрежна среща“ – музика Найден Андреев, текст Стефан Банков, изпълнена от Маргарита Хранова.

1976

На 9 януари в Софийския тържествен цирк се провежда първото представление на традиционната януарска програма „Парад на смеха“. Режисьор е народният артист Тодор Козаров.

Публиката радушно аплодира изпълненията на заслужилите артисти Георги Парцалев, съставя „Буфосинхронисти“ и др.

* * *

В края на януари на сцената на Държавния сатиричен театър в столицата е премиерата на пиесата „Енергични хора“ от известния съветски творец Василий Шукшин. Постановката е дело на колектив с режисьор Борис Спиров, художници Константин Радев и Яна Караславова, и композитор Димитър Вълчев. В ролите участват заслужилите артисти Георги Парцалев и Стоянка Мутафова, Васил Попов и др.

* * *

На 19 февруари е тържествената премиера на българския филм „Два диоптъра галекозледство“ в столичния кинотеатър „Димитър Благоев“. Той е създаден в творчески колектив „Средец“. В тази нова кинокомедия се разглеждат взаимоотношенията между родители и деца. Сценаристи на филма са братя Мормарев, режисьор-постановчик Петър Василев, оператор Яцек Тодоров, композитор заслужилите артисти Петър Ступел. В ролите участват заслужилите артисти Георги Парцалев, Сашка Братанова, Валентин Гаджоков, Валентина Борисова, Иван Обретенов и други.

* * *

Новият сезон на Държавния сатиричен театър е открит на 22 октомври с премиерата на „Състезанието“ от Петър Караанзов. Това е дебют на известния наш поет в драматичното изкуство. Постановката

е на Александър Попов, декорът – на Стефан Савов. В ролите участват заслужилите артисти Стоянка Мутафова и Георги Парцалев, артистите Петър Пейков, Пламен Дончев, Васил Попов, Коста Карагеоргиев и др.

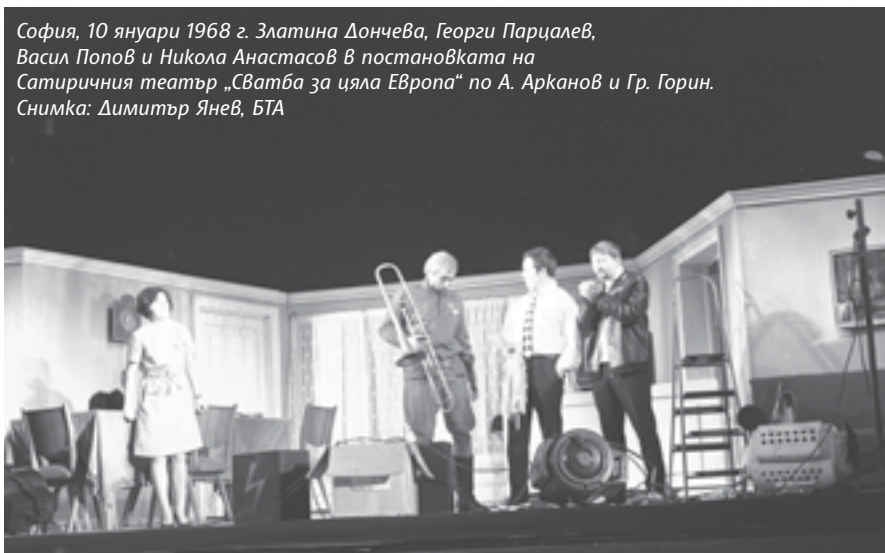
* * *

На 6 декември в Държавния сатиричен театър в столицата е премиерата на комедията „Сако от велур“ от Станислав Стратиев. Постановката е дело на Младен Киселов. Участват н.а. Георги Калоянчев, з.а. Никола Анастасов, Светослав Пеев и др.

* * *

„Вече 16 години популярната рубрика на Българската телевизия „Лека нощ, деца“ се следи с жив интерес и от малки, и от големи. Шест хиляди пъти досега Сънчо се е срещал със своите зрители, за да им разкаже какви ли не чудни истории“, четем в новина от 18 декември. В нея се посочва още, че през следваща-

София, 10 януари 1968 г. Златина Дончева, Георги Парцалев, Васил Попов и Никола Анастасов в постановката на Сатиричния театър „Сватба за цяла Европа“ по А. Арканов и Гр. Горин. Снимка: Димитър Янев, БТА

та година Сънчо ще предложи нови приказки и произведения. Заслужилният артист Асен Траянов например е сценарист и режисьор на поредица за Хитър Петър, в чиято роля ще бъде народният артист Георги Калоянчев.

1977

В края на август новият български изграден филм „Басейнът“ има премиера в столицата, но вече е познат на почитателите на Седмото изкуство в чужбина. На Десетия международен филмов фестивал, завършил неотдавна в Москва, филмът е удостоен със сребърна награда. Заслужилите артисти Христо Ганев – сценарист, и Бинка Желязкова – режисьор, предлагат на зрителите среща с наши съвременници, разкриват техните сложни взаимоотношения и проблемите, с които живеят. Изпълнители на главните роли са народният артист Коста Цонев, заслужилата артистка Цветана Манева, дебютантката в киното Янина Канева – студентка от ВИТИЗ „Кръстю Сарафов“, Климент Денчев, Георги Калоянчев и други.

* * *

„Интервенция“ от Лев Славни, поставена от народния артист на СССР Валентин Плучек – главен художествен ръководител на Московския сатиричен театър, представя за първи път на 4 ноември Държавният сатиричен театър в столицата. В спектакъла участва народният артист

Георги Калоянчев, заслужилите артисти Татяна Лолова, Георги Парцалев, Никола Анастасов и др. Преплитането на смешното и трагичното в пиесата на Славин е предпоставка за изява на нови страни от творческия облик на колектива.

* * *

На 22 декември вече са известни наградите за творчество, които Съюзът на артистите в България присъжда за изтеклия театрален сезон. Колективът на Държавния сатиричен театър получава наградата за най-добра постановка на съвременна българска пиеса за спектакъла „Сако от велур“ от Станислав Стратиев с режисьор Младен Киселов. За участието си в спектакъла в ролята на Чиновника народният артист Георги Калоянчев получава наградата за мъжка роля.

1978

В неделя на сцената на Държавния сатиричен театър отново ще оживеят познатите герои от комедията на Бранислав Нушич „Д-р“, четем в новина от 15 март. Защо театърът е включил в репертоара си една от най-известните творби на големия комедиограф? На този въпрос отговаря директорът Николай Савов: „Пиесата има остро съвременно звучене, свързано с борбата ни с еснафщината, с възпитанието на младите. Макар че творбата е писана отдавна, тя пряко кореспондира с някои отрицателни явления в нашия живот.“ Пър-

вата постановка в Сатиричния театър на пиесата прави заслужилният артист проф. Анастас Михайлов. Централната роля изпълняват народният артист Георги Калоянчев и Васил Попов. Участват още Пламен Дончев, Димитър Стефанов и др.

* * *

Вечерта на 30 април в зала „Универсиада“ отново прозвучават „Дружна песен“ и „Работническа песен“. Това е и първият поздрав към трудовете хора, се посочва в новината от гения. Своето чувство за хумор показват народната артистка Стоянка Мутафова и заслужилният артист Георги Парцалев, Хинго Касимов и Васил Попов. Режисьор-постановчик е Хачо Бояджиев.

* * *

И във втория си филм „Роялът“ режисьорът Борислав Пунчев показва предпочитание към съвременната тема, четем в новина от 20 септември. Действието се развива на голям строеж, героите са работници. От съпоставянето на техните характери, от конфликтите на преден план излиза голямото чувство за отговорност на сегашния човек. Сценарият е на драматурга Никола Русев. Във филма участват Георги Калоянчев, Наум Шопов, Георги Парцалев, Константин Коцев.

* * *

След гастролите на румънските циркови артисти, чиято

програма е решена в духа на класическия цирков спектакъл, Софийският гържавен цирк предоставя манежа си на изпълнители на естрадни песни, естраден хумор и балет в традиционната програма ЕС, която тази година е с нови име: „Сбогом лято, есен здравей“. Премиерата ѝ е на 20 октомври. В програмата ЕС 78 участва и заслужилият артист Георги Парцалев.

1979

„Ако следите внимателно афиша на извънстоличните театри, ще ви направи впечатление присъствието на гости от софийските театри. Инициативата на гържавното обединение „Театър и музика“ и Съюза на артистите в България за работа на някои столични режисьори и актьори в по-малките театри цели издигане на художественото равнище на спектаклите, повишаване на тяхното въздействие“, четем в новина от 11 януари. Така например н.а. Стефан Гецов изпълнява ролята на Големанов във Великотърновския театър, а н.а. Георги Калоянчев има същата творческа задача на сцената в Търговище.

И тази година Софийският гържавен цирк е подготвил традиционната си хумористична програма „Парад на смеха“, чиято премиера е на 12 януари. Постановчик на веселия и жизнерадостен спектакъл е народният артист Тошко Ко-

зарев. С интересна програма се представят Татяна Лолова и заслужилият артист Георги Парцалев.

„Неделните детски утра, които се организираха гнес в 14 зали в столицата, бяха посветени на Международния ден на детската книга – 2 април, и на стогодишнината от обявяването на София за столица на България. Вълнуващи срещи със софийските деца имаха писателите Младен Исаев, Лъчезар Станчев, Георги Струмски, поетът Димитър Светлин, поетесата Петя Йорданова, народният артист Георги Черкелов, заслужилите артисти Гинка Станчева, Георги Парцалев и много други, които с магията на словото, музиката, живописата омаяха детските сърца“, се казва в новина от 1 април.

От 16 април в столицата се прожектира новият изграден филм „Бягай, обичам те“ на сценариста Кирил Топалов и режисьора Рашко Узунов. Ролите изпълняват Станимир Стоилов, Венцислав Кулев, Зоя Кирчева, Силвия Малинова, Невена Янева, Димитър Марин, Георги Калоянчев и други. Филмът е за младото поколение и разглежда нравствени проблеми, важни за изграждането на съвременната личност.

На 29 април Държавният сатиричен театър в столицата представя „Рицарят на печалния образ“ от Стефан Цанев в постановка на Уляна Матева. Художник е Константин Рагев. Новата постановка на театъра е за малките зрители. Спектакълът е изграден по мотиви от „Дон Кихот“ на Сервантес. В главните роли участват Иван Обретенов, Мариана Аламанчева, Светослав Пеев, Димитър Манчев, Васил Попов, Георги Парцалев и гр.

За предстоящия дебют на режисьора Хачо Бояджиев в изграденото кино съобщава новина от 11 юли. Той ще снима „Един шотландец в Габрово“ – музикална комедия. В нея ще участват Павел Поппандов, Георги Русев, Георги Мамалев, Георги Калоянчев и Георги Парцалев.

1980

На 29 март колективът на Държавния сатиричен театър представя втората си премиера за този сезон. Това е пиесата „Рейс“ на Станислав Стратиев, поставена от главния художествен ръководител на театъра Младен Киселов. Сценографията е на заслужилият художник Стефан Савов, а музиката на композитора Димитър Вълчев. Участват народният артист Георги Калоянчев, заслужилият артист Георги Парцалев, Хиндо Касимов, Светослав Пеев, Мариана Аламанчева и гр.

От 7 април по екраните се прожектира новият български изграден филм „Концерт за флейта и момиче“. Сценарист е Анжел Вагенщайн, а режисьор Атанас Киряков – дебютант в изграденото кино, оператор – Георги Недялков. Участват Елена Димитрова, Илиян Симеонов, Димитър Петров, Виктор Иванов, Георги Парцалев, Никола Дагов, Марин Янев.

* * *

„Нощните бдения на поп Вечерко“ е новият български изграден филм, създаден в студията „Бояна“ по поръчка на Българската телевизия, съобщава новина от 19 май. Сценарист е Славчо Трънски. Необикновената съдба на свещенослужителя пресъздава Константин Коцев. Другата главна роля режисьорът Димитър Петров е поверил на Георги Калоянчев. Тримата изтъкват като главно достойнство на сценария неговата непосредственост, тематичното откритие и вярно усетените национални български особености.

* * *

На 12 октомври Държавният сатиричен театър показва първата си постановка за новия сезон – „От много ум“ и „Вражалец“ от Ст. Л. Костов. Постановчикът з.а. Асен Шопов е свързал в обща сценична граматизация популярната сатирична комедия с малко познатата едноактна пиеса на автора „От много ум“. „Това е една пародия-приказка, която

София, 13 април 1971 г. Заслужилият артист Георги Парцалев, Кирил Господинов и Никола Анастасов в сцена от филма „Тримата от запаса“. Снимка репродукция: Евгения Малезанова

поради своята краткост не би могла да бъде поставена самостоятелно“, казва пред представител на БТА режисьорът и допълва, че понеже тематично е свързана с пиесата, това е удобна възможност да я покажат на българските зрители за първи път. В ролите участват народните артисти Георги Калоянчев, Константин Коцев, Стоянка Мутафова, заслужилите артисти Георги Парцалев, Илия Добрев и др.

1981

„При голям интерес снощи в гр. Толидо, щата Охайо, бе проведена вечер за 1300-годишната от основаването на българската държава, на която група артисти от Софийския държавен сатиричен театър представят с огромен успех посветения на юбилея спектакъл „Празник иде“, предава на 21 март от Ню Йорк кореспондент на БТА. Представлението, превърнало се в истински

празник на българския дух и култура, предизвиква възторга и бурните аплодисменти на стотиците присъстващи, много от които въпреки тежкия снеговалеж и виелици са дошли да го видят чак от такива отдалечени градове като Акрон, Чикаго, Детройт и др. С проникновената си игра и майсторско изпълнение участниците в групата, между които артистите Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Константин Коцев, Никола Анастасов и др., оставят незабравим вълнуващ спомен у присъствалите, главно американци от български произход. Спектакълът „Празник иде“, постановка на режисьора Уляна Матева, включва народни умотворения, творби от българската класика, произведения на големите писатели и поети на България Иван Вазов, Любен Каравелов, Пейо Яворов, Чудомир, Йордан Радичков и др. На спектакъла са посветени две предавания на детройтския

радиочас на български език. След Толидо колективът на Сатиричния театър ще представи спектакъла и в Торонто, Канада.

* * *

„В голямата зала на комплекса „Онтарิโอ Сайънс сентър“ в Торонто група артисти от Софийския държавен сатиричен театър изнесоха с огромен успех спектакъла „Празник иде“, посветен на 1300-годишнината от основаването на българската държава“, предава кореспондентът на БТА на 23 март. Събрали се в залата над 500 души, главно канадци от български произход, посрещат с възторг и аплодисменти вдъхновената игра на артистите Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Константин Коцев, Никола Анастасов, Латинка Петрова, Вели Чаушев, Димитър Георгиев и Димитър Манчев. Представлението, превърнало се в истински празник на българщината, не е помрачено

дори и от разиграния се провокационен инцидент. По фалшив сигнал за заложен под сцената бомба полицията го прекъсва малко след започването му, но стотиците събрали се изчакват търпеливо почти цял час навън на студа, докато продължава издирването на несъществуващата бомба, и се връщат в залата, за да догледат продължението на спектакъла.

* * *

От 26 октомври Българската телевизия започва излъчването на новия изграден телевизионен цветен филм в четири серии „Неочаквана ваканция“. Сценаристите Иван Славков и Никола Статков, режисьорът Васил Мирчев и операторите Петко Петков и Ганчо Стоянов агрефират своето произведение към децата и юношите. Във филма участват ученичката Албена Чакъррова и артистите Георги Калоянчев, Георги Парцалев, Константин Коцев, Никола Анастасов и други.

* * *

На 28 декември най-новата пиеса на Иван Радоев „Биволът“ е показана за първи път в Държавния сатиричен театър. В идейно отношение тя е продължение на предишните му пиеси „Криминална песен“ и „Човекоядката“. Постановката е на заслужилият артист Младен Киселов. В ролите участват народните артисти Георги Калоянчев и Стоянка Мутафова, заслужилата артистка Жени Филипова, Мария Статулова, Стефан Стефанов, Латинка Петрова и др.

1982

На 18 ноември е премиерата на изградения филм „Бяла магия“, показан на тазгодишния Фестивал на българския изграден филм във Варна. Сценарист е Константин Павлов, режисьор – Иван Андонов. Виктор Чичов е оператор на филма, в който участват Велко Кънев, Пламена Гетова, Георги Калоянчев, Петър Слабаков, Иван Григоров.

* * *

София, 30 март 1975 г. Васил Попов и Георги Парцалев в новата постановка на Сатиричния театър – „Януари“ от Йордан Радичков, под режисурата на Любомир Шарланджиев. Снимка: Димитър Викторов, БТА

* * *

„Изминаха 25 години от основаването на единствения у нас комедиен театър – Държавния сатиричен театър, желан и очакван от нашата общественост, създаден непосредствено след Априлския пленум, за да бъде трибуна на жизнеутвърждаващия смях. Днес колективът на театъра се радва на заслужено гражданско и творческо признание“, пише на 29 ноември кореспондентът на БТА Душата Костова. Тя допълва, че за четвърт век на сцената на Сатиричния театър са поставени осемдесет пиеси, тридесет от тях са от съвременни наши автори.

По време на честването е оповестен Указът на Държавния съвет за награждаването на Държавния сатиричен театър с орден „Народна република България“ първа степен за заслуги в развитието на социалистическото ни театрално изкуство и във връзка с 25 години от създаването му.

1983

По случай 24 май – Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат, Държавният съвет удостоверява със звания и награждава с ордени дейци на науката, изкуството и културата, на просветата и техниката. Сред отличените със званието „Народен артист“ е заслужилният артист Георги Иванов Парцалев – актьор в Държавния сатиричен театър.

* * *

Първата за сезона постановка на Сатиричния театър – комедията „Мизантроп“ от Молиер, е показана на 28 ноември. По думите на гост-режисьора от Югославския драматичен театър в Белград Бранко Плеша целта на творческия колектив е била не само да се доближат до Молиер, но и да направят крачка напред. Ролите изпълняват Георги Калоянчев, Пламен Дончев, Красимира Казанджиева, Николай Калчев, Димитър Стефанов и други.

1985

Държавният съвет удостоверява със званието „Герой на социалистическия труд“ народния артист Георги Тодоров Калоянчев за активна творческа и обществена дейност и във връзка с 60-годишнината от рождението му, посочва новина от 12 януари. В нея се казва още, че Калоянчев е ярък значителен творец в съвременния български театър. Той въплъщава в своето изкуство самобитния народностен дух на българина, изразител е на съвременното комедийно творчество.

* * *

На 13 януари публиката в Държавния сатиричен театър аплодира създателите на новия театрален спектакъл „Господин Балкански“ и поздравява изпълнителя на главната роля народния артист Георги Калоянчев за актьорското майсторство и за рождения му

ден. По мотиви от „Бай Ганьо“ на Алеко Константинов Георги Данаилов написва „Господин Балкански“. С този спектакъл, поставен от Иван Добчев, Сатиричният театър чества 60-годишнината на един от най-обичаните актьори. След незабравимите Тарелкин и Големанов Георги Калоянчев пресъздава образа на Господин Балкански. Негови партньори на сцената са Хиндо Касимов и Васил Попов, Димитър Манчев, Кирил Варийски и Пламен Сираков.

* * *

„Тарелкин, Артуро Хи, Хлестаков и българските Иванчо Йотата, Големанов, Телериг – в нашето съзнание тези сценични образи са свързани с актьорското майсторство на Георги Калоянчев. Повече от три десетилетия изкуството на народния артист печели публиката – в театъра, киносалона, пред малкия екран и радиоапарата“ – с тези думи започва поздравителното писмо на другаря Тодор Живков, прочетено на 30 януари от заместник-председателят на Държавния съвет Георги Джагаров. Развълнуван, Георги Калоянчев благодари.

Тържеството, открито от Станислав Стратиев – главен художествен ръководител и директор на Държавния сатиричен театър, продължава със специално подготвен за честването спектакъл, изграден от откъси от постановки, които се помнят и с големите роли на Калоянчев. Присъстващите аплодират народния артист за изпълненията му в „Големанов“,

„Старомодна комедия“, „Кабаре“, „Господин Балкански“. Израта на Калоянчев тази вечер отново предизвиква възхищението на зрителите. Сцената е отрупана с цветя. Неслучайно за него критиката казва, че се насочва към синтеза в комедийното изкуство: снизходителната ирония, острата политическа карикатура, активността на естрадата, сатирическото изображение, гротескните режени, които стигат до типологията на разобличаваното явление. Театроведите пишат, че той разрушава дистанцията между актьор и публика. Самият той признава, че е най-привързан към театъра и обича да усеща публиката, иска тя да вярва в това, което ѝ казва. Вероятно наред с таланта зрителите ценят и това качество на артиста и му отвърещат с обичта си.

* * *

На 31 януари стават известни наградите на Съюза на българските филмови дейци за 1984 година. Награди за мъжка роля вземат Коста Цонев за изпълнението си във филма „Спасението“ и Георги Калоянчев за ролята си в „Откога те чакам“.

* * *

„Ако откраднеш крак, щастлив ще бъдеш в любовта“ – така се нарича новата постановка на Държавния сатиричен театър по пиеса на Дарио Фо, съобщава новина от 13 април. Пиесата е преведена от Илияна Друмева. Постановката

е на Крикор Азарян. Участват актьорите Димитър Марин, Георги Парцалев, Илия Добрев, Мария Статулова и други.

* * *

Държавният съвет награждава с орден „Народна република България“ първа степен народния артист Георги Иванов Парцалев за активна творческа дейност и във връзка с неговата 60-годишнина, се посочва в новина от 28 юни.

* * *

На 29 юни с тържествено събрание, организирано от Комитета за култура, Съюза на артистите в България и Окръжния комитет на БКП, пленската общественост отбелязва 60-годишнината от рождението на своя земляк – обичания и уважаван актьор н.а. Георги Парцалев. Присъстват и негови близки и приятели от родния му град Левски.

Поздравително писмо на генералния секретар на ЦК на БКП и председател и на Държавния съвет Тодор Живков до юбилея прочита Първият секретар на ОК на БКП Стефан Нинов. Писмото е изслушано с голямо внимание и изпратено с продължителни ръкопляскалия. На Георги Парцалев е връчен орден „Народна република България“ първа степен.

Слово за творческия път на артиста произнася Мирослава Кортенска – драматург на Държавния сатиричен театър в София. Скромен като човек и силно надарен актьор, Георги

Парцалев създава неповторимо изкуство в театъра, в киното и телевизията, играе както комедийни, така и драматични роли, казва тя.

Актьори от Държавния сатиричен театър изнасят художествена програма. На юбилея са поднесени поздравителни адреси и много цветя от името на обществеността и творчески организации.

1986

„Новият изграден филм „Характеристика“, който от понеделник ще бъде по екраните, илюстрира привързаността на режисьора Христо Христов към киното на социалната проблематика“, се посочва в новина от 13 март. Сценарист е Александър Томов. Оператор – Атанас Тасев. Ролите изпълняват младите Ивайло Герасков и Атанас Атанасов – дебютант в киното, Ицхак Финци, Георги Калоянчев.

* * *

Първата среща на публиката с „Ешелоните“ – нова продукция на Студията за игрални филми „Бояна“, е на 16 април в Народния дворец на културата „Людмила Живкова“, а на 28 април ще бъде националната премиера. Филмът, заснет по сценарий на Хаим Оливер от режисьора Борислав Пунчев, ще се показва едновременно в цялата страна, а есента ще бъде представен и на Международния филмов пазар в Милано. В лентата участват Филип Трифонов, Борис Луканов, Наум Шопов, Коста

Цонеv, Невена Коканова, Георги Калоянчев и други.

* * *

От 20 октомври в разпространение по столичните екрани е новият български изграден филм „За къде пътувате“. Негов режисьор е Рангел Вълчанов, който заедно с Георги Данаилов е и съавтор на сценария. В главните роли са Стоян Алексиев, Георги Калоянчев, Катерина Евро, Йосиф Сърчаджиев, Йордан Спиров. Фактът, че филмът е отличен с наградата за режисура на тазгодишния Варненски кинофорум и че неговото показване в извънконкурсната програма на Международния кинофестивал в Кан е предизвикал интереса и на чуждестранната публика, вече е сериозна заявка за почитателите на киното.

1987

От 5 януари по екраните в столицата и в страната започват прожекциите на премиерния филм приказка „Тринадесетата годеница на принца“. Той е заснет по сценарий на братя Мормареви от режисуриката Иванка Гръбчева. Това е първият опит на българските кинотворци да поднесат научнофантастична приказка на младите зрители. И деца, и възрастни ще бъдат изненадани от „телепортирането“ на героите, от лазерния меч, от очевидно широкото навлизане на техниката в работата и на нашите кинематографисти. Наречен от създателите си експеримент, този филм разкрива

възможности за сътрудничество на творци от киното и анимацията. В продукцията участват Георги Парцалев, Татяна Лолова, Георги Мамалев, Боряна Пунчева, Павел Попандов и други.

* * *

На 10 май е първата среща на публиката с най-новата постановка на Държавния сатиричен театър. Пиесата „Балкански синдром“ на Станислав Стратиев е още едно доказателство за амбицията на трупата да дава път на последните постижения на нашата драматургия. Съавтори в реализирането на творческия замисъл са режисьорът на спектакъла Иван Добчев и сценографът Стефан Савов. Участват актьорите Георги Калоянчев, Петър Слабаков, Пламен Сираков и други.

* * *

„От четвъртък Българската телевизия започва излъчване-

то на нов 10-сериен съвременен филм. Двата цикъла – „Дом за нашите деца“ и „Време за път“, имат едни и същи герои и следват хронологически събитията и проблемите, които ги заобикалят. Вероятно това кара техните създатели – сценаристката Лиляна Михайлова и режисьорът Негелчо Чернев, да говорят за своите творби като за „Семейна сага“, посочва новина от 19 май. Оператор е Емил Вагенщайн, художник – Иван Андриев, а музиката е на Петър Ступел. Силният актьорски състав включва имената на Коста Цонеv и Емилия Радева, на Георги Калоянчев, Невена Коканова, Стефан Данаилов, Васил Михайлов, Ели Скорчева и други.

1989

Най-новото заглавие в афиша на Държавния сатиричен театър е по творба на Гогол – „Мъртви души“. Драматичният вариант е на Михаил Булгаков. По думите на режисьора Здравко Митков творческият

София, 7 януари 1980 г. Народният артист Георги Калоянчев и заслужил артист Георги Парцалев в пиесата „Големанов“ от Ст. Л. Костов. Снимка: Петър Жеков, БТА

София, 10 януари 1980 г. Светослав Пеев, Георги Калоянчев и Димитър Манчев в сцена от постановката „Сако от Велур“ в Сатиричния театър. Снимка: Петър Жеков, БТА

екип е бил привлечен именно от заочното общуване на двамата големи сатирици. Част от състава е и Георги Калоянчев.

* * *

От 28 април в Държавния сатиричен театър „Алеко Константинов“ се играе „Л'анети виен ан манжан или обичателите човешко“ от Мирон Иванов. Творбата, представена от архива на големия наш хуморист, се показва за първи път. С нея този драматичен колектив продължава своята линия да среща зрителя с остри проблемни произведения от съвременни автори. С помощта на сатирата и гротеската създават вниманието към наболели проблеми на днешния ген. Според режисьора Здравко Митков, който е и автор на представения тук сценичен вариант, най-важната задача на творческия екип е била да остане максимално верен на духа на

пиесата, на характера на Мирон Ивановите герои. Ролите са поверени на Никола Анастасов, Стоянка Мутафова, Георги Парцалев, Димитър Манчев, Петър Слабаков, Иван Григоров и други.

* * *

„Днес почина актьорът Георги Парцалев“, са първите думи от новина от 31 октомври. В нея пише следното:

Един от основателите на Държавния сатиричен театър, в продължение на повече от три десетилетия той създава на неговата сцена ярки комедийни и сатирични образи. Дълго ще се помнят неговите герои в „Мистерия буф“, в „Михал“, „Смъртта на Тарелкин“, „Големанов“, „Женитба“, „Суматоха“... големият артист ни оставя и спомена за своя заразяващ хумор, за тънката актьорска интерпретация, за лекотата и изобретателността, с които твореше.

Артистичният талант на

Георги Парцалев намира изява в театъра, киното, телевизията, радиото. Хиляди са и неговите почитатели пред естрадния подиум. За заслугите си към българската култура той е удостоен с високи държавни отличия.

Със смъртта на Георги Парцалев нашето изкуство губи един от своите най-талантливи, вдъхновени и всеотдайни творци.

Поклонението пред тленните му останки ще се извърши на 2 ноември от 12 часа в обредната зала на Централните софийски гробища.

1991

Бай Ганьо „оживява“, превъплътен от Георги Калоянчев във филма „Бай Ганьо тръгва по Европа“, уви, без да е умирал десетилетия наред – с тези думи започва новина от 8 октомври. Режисьорът Иван Ничев и сценаристът Марко Стойчев са се стремили да останат максимално верни на литературния първоизточник. Сценарият е „изцеждан“ от цялото творчество на Алеко Константинов. Авторите ще смятат, че са успели, ако в продължението на филма предадат развитието на героя, както е у Шастливеца.

Замислен като телевизионен сериал, след четвъртия епизод филмът се оформя и в игрална версия. Снимките на следващите пет телевизионни епизода, които ще са в основата на втората част на игралния филм – със заглавие „Бай Ганьо се завърна в България“ – ще започнат вероятно през декември.

Премиерата на „Бай Ганьо тръзва по Европа“ е в петък, 11 октомври, в Зала 1 на НДК.

1992

Отговор на въпроса „Песимист или оптимист“ ще търсят с едноименния спектакъл сатириците Иван Кулеков, Христо Бойчев и Борис Арнаудов, актьорите Татяна Лолова, Георги Калоянчев, Елена Кънева, Светослав Пеев и Васил Попов, музикантите Вили Казасян и Кирил Йорданов, сценаристът Катя Воденичарова и режисьорът Борис Бозаков. Премиерата е на 22 декември в Зала 12 на НДК.

1993

„Пет бременни пиеси“ от Дарио Фо и Франка Раме е 125-ата премиера в Сатиричния театър „Алеко Константинов“. Тя е посветена на неговата 35-годишнина, съобщава новина на 13 януари. Режисьорът Пламен Марков е поканил за бенифисния спектакъл актьори, основатели на театъра, между които Георги Калоянчев, Стоянка Мутафова, Татяна Лолова, Цветана Гълъбова и Димитър Манчев. В екипа са и грузи ветерани на Сатирата – художникът Стефан Савов и диригентът Найден Вълчев.

* * *

На 13 април в Сатиричния театър се състоя премиерата на новата пиеса на Станислав Стратиев „От гругата страна“. Той е написал пиесата спе-

циално за Сатиричния театър в тясно сътрудничество с режисьора Пламен Марков. Ролите изпълняват Никола Анастасов, Паскалева, Пламен Дончев, Георги Калоянчев, Татяна Лолова и студенти на Пламен Марков от класа студия към Сатиричния театър.

1995

На 25 март Сатиричният театър представя за първи път у нас пиесата на Йожен Йонеско „Амеде“, преведена от Наташа Колевска. Режисьорката Елена Цикова е направила спектакъла в новата камерна зала „Методи Андонов“. Там Сатиричният театър поставя именити драматурзи, малко изгнани в България досега. Цикова е поверила главните роли на Катя Паскалева и Георги Калоянчев. В спектакъла участват и студенти от класа – студия към Сатиричния театър.

* * *

За пети път на 23 срещу 24 май трупата на Военния театър, известна още като академия „Аскеер“, връчва наградите за театрално изкуство, четем в новина на БТА. В нея се посочва, че „Аскеер“ за цялостно творчество е даден на Георги Калоянчев.

* * *

Най-любимият актьор за софиянци е Георги Калоянчев, казва през май след статистическо проучване президентът на агенция „Дейта“ Валерий Го-

ранов. Той уточнява, че са анкетирани 985 пълнолетни граждани от различни възрастови и социални групи, които е трябвало да посочат три имена на предпочитани артисти. В класацията „Топ-10“ са Георги Калоянчев, Силвестър Сталонун, Невена Коканова и Стефан Данаилов – събрали равен брой точки, Ален Делон, София Лорен, Джулия Робъртс, Том Круз, Татяна Лолова и Стоянка Мутафова. В „Топ-50“ фигурира и името на Георги Парцалев.

1997

Хуморът е единственият достоен начин човек да бъде тъжен – това е лайтмотивът на новия спектакъл в Сатиричния театър „Кукер кабаре“ според автора Любомир Пеевски. Премиерата е на 13 март. Идеята да се възобнови кабарето, поставено с голям успех през 1981 година, е на директора на театъра Илия Добрев, режисьор на представлението. Своеобразна връзка между двата спектакъла е песен от Димитър Вълчев в изпълнение отново на Георги Калоянчев.

Г-н Добрев е вплел в заглавието емблемата на Сатирата – кукура, като символ на митичната сила, която гони злото, натрупано в нас и около нас. Наболелите теми от нашето съвремие, но без гребнави заяждания, са в основата на „Кукер кабаре“ по гумите на режисьора. В кабарето участват всичките близо 40 актьори от трупата.

* * *

Камен Воденичаров, Мариус Куркински, Георги Калоянчев, Тодор Колев, Катерина Евро, Тончо Токмачиев и други звезди на българския театър, кино и шоубизнес ще участват в спектакъл на Сатиричния театър по Шекспировата пиеса „Два-найста нощ“, съобщава новина от 1 октомври. Спектакълът, чийто режисьор ще бъде Мариус Куркински, ще пресъздава класическата пиеса на Шекспир в нейния цялостен вид, без корекции и съкращения. Репетициите на спектакъла ще започнат на 17 октомври, а премиерата ще бъде на 5 декември. Спектакълът ще бъде представен на сцената на Сатиричния театър точно 20 пъти, след което ще бъде заснет и излъчен по БНТ.

1998

Какво е човек за човека, какво може да получи от другите, какво са парите, каква е цената на мечтите – тези въпроси занимават режисьора Николай Ламбрев в спектакъла на Общински театър „Възраждане“ „Михал Мишкоед“ от Сава Доброплодни. Премиерата е на 27 януари.

Г-н Ламбрев е направил сценичния вариант, като е запазил конструкцията на оригинала и е развил някои линии и персонажи в посоката на посланието на автора, за да им придаде по-категоричен вид от днешна гледна точка. Звездата в спектакъла е Анжел Георгиев-Ачо, казва на пресконференция директорът на театъра Георги Георгиев. Според него актьорът играе с видимо удоволствие и респект

към Георги Парцалев, който е изпълнявал ролята в спектакъла на Методи Андонов в Сатиричния театър през 60-те години. Новото представление е посветено на двамата именити театрални.

* * *

Театрални дни на смеха организира от 1 до 15 април за първи път Сатиричният театър, научава БТА през март от директора на театъра Рашко Младенов. „Превръщаме традиционната Седмица на смеха от 1 април, Деня на шегата, до 7 април в международен театрален фестивал“, уточнява той.

С премиера на 15 април фестивалът ще завърши – „Преди последния спектакъл“, написана от Любомир Пеевски специално за пенсионирани звезди на Сатирата, между които са Георги Калоянчев, Стоянка Мутаfoва, Невена Коканова, Никола Анастасов, Димитър Манчев, Мариана Аламанчева. Режисьор е Илия Добрев. Представлението ще бъде показано на 8 април първо в Севлиево.

* * *

Новият филм на Иван Ничев „След края на света“ е българският кандидат за „Оскар“ за чуждестранен филм. Това съобщава на пресконференция на 30 ноември Димитър Дерелиев, директор на Националния филмов център.

Мрачно предчувствие за това, което ни чака на Балканите, щеше да е филмът, ако беше сниман през 1991 година,

когато бе готов сценарият, смята неговият автор Анжел Вагенщайн. Той е синтезирал свои спомени от детството, преживявания на близки и приятели в тъжния и весел разказ, подобен на еврейски виц с комична рамка, прикриваща неразрешимите житейски загадки.

Според Иван Ничев филмът, своеобразно продължение на „Иван и Александра“, е разказ за една неосъществена любов и за разрушената от политиката и идеологията етническа хармония между българи, арменци, турци, евреи, цигани и гърци в бедняшкия квартал на Пловдив.

Катерина Дигаскалу, Стефан Данаилов, Васил Михайлов, Татяна Лолова, Георги Калоянчев, Георги Русев, Джоко Росич, Александър Морфов, Никола Рударов, Атина Папас, Петър Попйорданов са сред участниците в продукцията.

1999

Спомените си за Георги Парцалев от петнадесетгодишното им познанство е събрал илюзионистът Илия Петров в книгата „Тъжният клоун – Георги Парцалев“, посочва новина от 6 април. Изданието е представено от критика Атанас Свиленов, според когото Парцалев е бил „един самотник, човек, затворен сред книгите и античните предмети“, който се е прекланял пред публиката. Той готвела, че книгата не е монография като книгите за Татяна Лолова, Никола Анастасов, а сбор от късчета от ежедневието на Георги Парцалев. В нея са публикувани снимки на Парцалев, които актьорът от-

несъл в куфар и подарил на Илия Петров три седмици преди да почине. В куфара е имало близо 5000 снимки и около 3000 сценарии с роли, които Парцалев е изиграл.

Два месеца след смъртта на актьора Илия Петров започва да записва спомените си за Парцалев. Пише между пътуванията си, между представленията в кипърската столица, където тогава е работел. По-късно разговаря с колегите на Парцалев – Константин Коцев, Стоянка Мутафова, Васил Попов.

Миналата година с помощта съпругата си и на Светлана Желева, редактор на изданието, сглобява отделните епизоди от живота на Парцалев в книга. С приходите от продажбата на книгата илюзионистът възнамерява да поръча барелеф на Георги Парцалев, който ще бъде поставен пред последно му жилище.

* * *

Наградите „Златно перо'99“ за принос към българското изкуство и култура ще връчат за четвърти път на 24 май „Класик ФМ Радио“ и галерия „Макта“, четем в новина от 19 май. Сред лауреатите са актьорите Коста Цонев, Татяна Лолова, Георги Калоянчев и Атанас Атанасов, пианистите Милена Моллова и Атанас Куртев.

* * *

Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев ще играят в „Госпожа министершата“ по Бранислав Нушич на 16 ноември в Сатиричния театър. Поста-

София, 20 декември 1989 г. Актьорите Георги и Ивайло Калоянчеви на благотворителен концерт в зала „Универсиада“. Средствата от инициативата са за децата от ТВУ в страната. Снимка: Димитър Алтънков, БТА

новката е на Димитър Стоянов. Това е първият спектакъл на Нов частен театър „Перпетуум мобиле“. Той е основан през април и няма постоянно място, съобщава на пресконференция в средата на месеца директорът на трупата Кирил Воденичаров.

За осемте месеца от създаването си трупата е изиграла 85 представления из цялата страна. „Перпетуум мобиле“ обединява три поколения актьори – звездите Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Таня Масалитинова, Славка Славова, Димитър Манчев, по-младите им колеги Янина Кашева, Юлиана Караньотова, Таня Петрова, Александър Александров, Александър Диков и току-що завършилите НАТФИЗ Десислава Стоянова, Елисавета Господинова и Виолета Колева.

* * *

Стоянка Мутафова, Лили Иванова и Мартина Вачкова са сред участниците в партиспектакъл на 1 декември в чест на Георги Калоянчев. Тончо Токмакчиев ще бъде водещ на тържеството в ресторант-клуб „Континентал – плаза“. Това съобщават организаторите от фондация „21 век“ на пресконференция в края на ноември. Празникът ще започне в 18.45 ч., когато Георги Калоянчев ще яхне бял кон и ще тръгне от НДК по бул. „Витоша“. Честването е в рамките на програмата „Значими люде със значимо присъствие“ на фондацията.

2000

На 75-ия си рожден ден – 13 януари, Георги Калоянчев ще партнира на Стоянка Мутафова в премиерата на „Вчерашни целувки“ от Юрий Дачев по автобиографичната книга на актрисата. Бина Харалампиева е

режисьор на представлението в Камерната зала „Методи Андонов“ на Сатиричния театър, четем в новина от 11 януари.

Двамата популярни комици напоследък радват почитателите си от цялата страна като тандем и в „Госпожа министершата“ на Бранислав Нушич в частния театър „Перпетуум мобиле“. Калоянчев и Мутафова разсмиват десетилетия наред няколко поколения зрители в Сатирата, сред чиито основатели са през 1957 година.

На тази сцена Георги Калоянчев прави големите си роли в пиеси на Маяковски, Гогол, Брехт, Вазов, Ст. Л. Костов, Йордан Радичков, Никола Русев, Станислав Стратиев... Десетки са и превъплъщенията му в киното – от „Утро над родината“, „Инспекторът и нощта“, „Вълчицата“, „Специалист по всичко“ през „В името на народа“, „Откога те чакам“, „За къде пътувате?“, „Под изгото“, „Бай Ганьо“ до „Фатална нежност“ и „Пантуди“.

Актьорът няма любима роля. Всяка роля започва с любов, с едно и също желание – да стане, и с известен хъс дори. По собствените му думи обича да рови, да човърка, да преобръща ситуациите... И това очевидно дава резултат – свидетелство са огромната му популярност и оценката на критиците.

Според тях Калоянчев открива типа, улавя общите черти, които веднага ориентират зрителя в същността на персонажа. Смятат го за силен там, където има контрасти и остри противопоставяния. Специалистите ценят дарбата

му да интерпретира широка гама от емоционално-психологически състояния и умението да се движи от добродушния хумор до сатиричното изобличение и гротеската.

За изключително сполучливи, христоматийни се смятат изпълненията на Калоянчев в „Господин Балкански“ на Георги Данаилов, „Големанов“ на Ст. Л. Костов, „Сако от велур“ и „От другата страна“ на Станислав Стратиев, „Дървеница“ на Маяковски,

„Ревизор“ от Гогол, „Неудържимият възход на Артуро Хи“ от Брехт, „Старчето и стрелата“ от Никола Русев. Последната роля актьорът определя като най-успешна, без да омаловажава останалите. За провал смята участието си в „Мизантроп“ от Молиер. Георги Калоянчев споделя мисълта на Волтер, че „театърът е необходимото излишно нещо“, защото той е особен вид изкуство – магия и за зрителя, и за актьора. За него удовлетворението е пълно и когато взривява публиката от смях, и когато я разплаква в трагични моменти. Калоянчев смята, че повече големи успехи е имал с драматични роли, но е набеден за смешен актьор. Не се сърди за това, защото според него комичното се прави по-трудно от тъжното. Като Илия Бешков артистът вярва в лечебната сила на хумора и като него мисли, че „смехът е любовта към света“. Това естествено намира отражение в неговите превъплъщения, съчетаващи отрицанието и сарказма с топлота и съчувствие към героите.

* * *

Актьорът Георги Калоянчев „погнали“ кмета Стефан Софийски и председателя на Столичния общински съвет Антоан Николов да удостоят със званието „Почетен гражданин на София“ Стоянка Мутафова. „От 48-години сме заедно на сцената, помислете и за нея“, казва Георги Калоянчев, който на 20 януари става почетен гражданин на столицата. „Трогнат, тъй съм трогнат, че чак се трогнах“, казва след награждаването актьорът, припомняйки реплика от пиеса, в която е играл.

* * *

Георги Калоянчев получава наградата за цялостно творчество на Съюза на артистите в България (САБ). Това съобщава председателят на САБ Стефан Илиев на пресконференция на 21 март. Отличието ще връчи миналогодишната му носителка Стоянка Мутафова на церемонията за раздаване на годишните награди на САБ на 27 март – Международния ден на театъра.

2001

Поетът Христо Фотев е първият лауреат на годишна награда за принос към културните традиции на град Бургас. Наградата ще бъде връчена от актьора Георги Калоянчев на 1 декември в София на Бала на бургазлии. Това съобщава на пресконференция в средата на ноември Стефан Шарлопов,

учредител на сдружение „Бургас“. Сдружението е учредено на 29 юни 2000 година от 17 души, родени в града, но живеещи и работещи в София. Целите му са да обедини усилията на бургазлии за запазване, подпомагане и популяризиране на културните традиции на град Бургас за икономическото развитие и за преуспяване на града.

2002

На 18 май актьорът Георги Калоянчев ще режее опашката на бутафорната габровска котка, с което ще започне празничният карнавал по повод Деня на Габрово, пише в новина по-рано през деня. Според преданието габровските скъперници режели опашките на котките вкъщи, за да не изстива стаята, когато се отваря вратата.

„Дано понякога във вашите спомени звучи и моят глас. Дошъл съм в есента на своя живот да ви поздравя за вашия празник“, казва на тържественото заседание на общинския съвет почетният гражданин на Габрово Георги Калоянчев. Така започва официалната церемония по откриване на 142-рата годишнина от обявяването на Габрово за град.

* * *

„45 години не стигат – Българската мечта“ е най-новото заглавие в афиша на Сатиричния театър „Алеко Константинов“. С този спектакъл, написан от Иван Кулеков, трупата тръгва на национално турне, което ще продължи до 5 юли в над 20 гра-

да, съобщава пресслужбата на театъра на 10 юни. В спектакъла са мобилизирани най-жизнените комици за последните 45 години – Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Никола Анастасов, Емилия Радева, Димитър Манчев, Васил Попов, Вели Чаушев и още 20 актьори. Режисьор на постановката е Рашко Младенов.

* * *

В новина от 31 август се посочва, че Георги Калоянчев получава първата награда на Десетия международен филмов фестивал „Любовта е лудост“ – за цялостен принос в развитието на българското кино. Популярният и обичан актьор идва за първи път на феста, но обещава да присъства и на 20-годишното му юбилейно издание, за да получи още една награда.

Сегашното юбилейно издание на Варненския кинофест отдели специално внимание на българските актьори. Кръглите годишнини се превръщат в повод да бъдат показани при свободен вход някои от филмите с тяхно участие.

* * *

Парче от вилица или канак от тенджерата може да донесе всеки, който иска да помогне за изграждането на меден барелеф на актьора Георги Парцалев, който ще бъде поставен пред последното му жилище – на бул. „Цариградско шосе“ 39, съобщава в края на октомври инициаторът Илия Ангелов, който е автор на книгата за

големия български актьор – „Тъжният клоун“. Ангелов казва, че преди Коледа ще бъде организиран концерт, а средствата от него ще отидат за барелефа, за който са необходими 60 килограма мед.

2003

Стоянка Мутафова е в ролята на бременна жена в новия спектакъл „Шокова терапия“ на Сатиричния театър. Автори са хумористите от вестник „Стършел“ Йордан Попов, Кръстьо Кръстев и Михаил Вешим. Режисьор е директорът на театъра Рашко Младенов, който е и сред участниците в спектакъла. Трупата ще представи „Шокова терапия“ на национално турне в 22 града от 9 юни до 3 юли, съобщават на БТА от театъра в края на май.

Никола Анастасов играе „идеалният“ болен – вечно в добро настроение и оптимистично гледащ на нещата, а Георги Калоянчев е пациент, който колекционира горчиви вицове за състоянието на нашето здравеопазване. Оказва се, че те, както и останалите актьори от трупата на Сатирата, са част от екип, снимащ нов телевизионен сериал на лекарска тематика. Сюжетите на отделните епизоди са нелепи също като родните ни болници, а липсата на пари за сериала допълнително усложнява снимачния процес.

* * *

Георги Калоянчев ще играе гух в новия филм на Иван Ничев „Бай

София, 15 април 1998 г.
Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев на
официалната премиера на пиесата
„Преди последния спектакъл“ на Любомир
Пеевски, специално написана за звездите
на Сатиричния театър.
Режисурата е на Илия Добрев.
Снимка: Бистра Бошнакова, БТА

Ганьо се завръща в България“ по Алеко Константинов, научава БТА в началото на юли от режисьора. В четирисерийната продукция на БНТ Калоянчев ще е старият Бай Ганьо, вече покойник, който ще се явява непрекъснато на своя син и наследник – младия Бай Ганьо, в изпълнение на Николай Урумов, за да го поучава или да му се възхищава, че го е надминал. Иван Ничев заимствал от Шекспировия „Хамлет“ появянето на духа на бащата, за да може да сними отново големия комик. През 1990 година Калоянчев изиграва главната роля в предишния филм на режисьора по любимия му български писател – „Бай Ганьо тръгва по Европа“. Това е най-гледаният филм у нас през 1990-1994 година, събрал близо един милион зрители, припомня Ничев.

В началото на новия филм младият Бай Ганьо се завръща след деветгодишно следване в Европа – като „Хайделбергски студент“, както са наричали преди 9 септември 1944 година младежите, които дълго са учили в странство, но така и не са завършвали. Наследникът се среща с приятелите на баща си и започват перипетиите – както ги е описал Алеко в безсмъртната си творба, казва режисьорът.

Снимките ще започнат в средата на август и ще са изцяло в София. Посещението в театъра, а вероятно и други сцени ще се снимат в Народния театър „Иван Вазов“. Четирите епизода в сериала са „Благотворителна акция“, „Вестник „Народно величие“, „Депутация“ и „Дворецът“.

* * *

30-годишнината от премиерите на „Мъже без работа“ на Иван Терзиев и „Сиромашко лято“ на Милен Николов ще бъде отбелязана в Деня за българско кино в „Одеон“ на 17 ноември, научава БТА от Филмотеката. Новината от деня припомня, че Георги Парцалев има награда за мъжка роля от Прага'74 за „Сиромашко лято“. Той играе току-що пенсионирания се Методи Рашков, който безропотно изпълнява всички задачи, поставени от снахата и сина му. Постепенно ролята му в живота се свежда до функциите на една домакиня. За да запази достойнството си пред приятели и познати, той се оплита в лъжи и това го поставя в конфузни и смешни ситуации. Рашков напуска дома си и започва „безгрижен живот“. Твърде скоро безделието му омръзва и той започва да се чувства ненужен. Завръща се у дома, където радостно го посреща семейството му, вече в увеличен състав – родило се е второ дете.

2004

В новина от 21 май се посочва, че трийсет и двама изявени наши творци получават наградата „Златен век“ – за принос в развитието и популяризирането на българската култура. Министърът на културата Божидар Абрашев връчва отличията в зала „Средец“ на министерството, като по традиция това се случва в навечерието на 24 май – Деня на българската

просвета и култура и на славянската писменост.

От миналата година наградата се нарича „Златен век“ и е плакет – реплика на автентичен печат на цар Симеон Първи, с увеличени размери, от чисто сребро. От едната страна е изобразен българският владетел, а от другата – Богородица с Младенеца. Наградените актьори тази година са Гинка Станчева, Наум Шопов, Георги Русев, Георги Калоянчев, Стоянка Мутафова, Емилия Рагева, Златина Тодева, Богдана Вульпе, Домна Ганева, Елена Стефанова, доайенът на българския театър Петър Василев, цирковата актриса Ружа Силянова. Те са поздравени и от своя колега Коста Цонев, заместник-председател на Парламентарната комисия по култура.

* * *

Със спектакъла „Криворазбраната евроПЕЙзация“ по Добри Войников и под режисурата на Хачо Бояджиев на 29 октомври в Пловдив ще почетат паметта на актьора Георги Парцалев, четем по-рано през месеца. Постановката се реализира от сатиричния театър „Търа-Търа“, а честването е по повод 15 години от кончината големия български комик.

* * *

БНТ по традиция отново ще организира и ще излъчи новогодишен концерт от площад „Александър Батенберг“ в нощта срещу Нова година, съобщават от медията през декември.

Водещ на концерта ще е Георги Мамалев, като за първи път ще му партнират именити българи от всички сфери на живота. От сцената те ще отправят своите новогодишни пожелания. Сред тях са Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Астор и гр.

2005

Георги Калоянчев „ще играе“ Езоп навърх 80-ия си рожден ден – кино „Огеон“ ще покаже едноименния филм на 13 януари по случай годишнината на именития актьор, научава БТА от Филмотеката.

Доротей Тончева, Стоянка Мутафова, Джоко Росич, Константин Коцев партнират на Калоянчев в „Езоп“ от 1970 година – копродукция на България и тогавашната ЧССР. Режисьор е Рангел Вълчанов, сценарист – Анжел Вагенщайн. Според критиката двамата автори са търсили измеренията на обикновеността в този изключителен, обвеян с митична слава образ. Актьор с богати комедийни възможности, Калоянчев е в състояние да се издигне до силата на трагичното въздействие, да слее сатирата с трагичната гротеска. Подобен избор подсказва намерението да се търси философска трактовка на сюжета, съвременно звучене на мита.

Езоп на Георги Калоянчев – какъв по-силен образ на непреклонната жертва пред мракобесието на системата, пише Иван Стоянович в книгата си „50 интимни срещи“. По думите му Калата е артистично чудовище – тежко ти да се

правиш на юнак, та да опазиш златната ябълка: изяжда те заедно с ябълката.

„Млад и зелен, Георги Калоянчев попадна сред силен клас, воден от Стефан Сърчаджиев – припомня Стоянович. – Още студент изигра първата си роля в първия филм на съвременна тема – „Утро над родината“, 1949 година. Колко фалшив беше тоя класово-партиен рисунк на бригадирското движение, няма да дискутираме тук. Но Калоянчев в ролята на циганчето Сали беше душата на компанията. Това е то магията на изкуството: един измислен образ на весело циганче, бутнат за украса на нелепото бригадирско движение, не събужда основателното ти презрение, а симпатия – когато обаче го е изиграл Георги Калоянчев.

Неговият Езоп например в едноименния филм – какъв по-силен образ на непреклонната жертва пред мракобесието на системата? А анатемосалият догматичните норми възпитател във „Вълчицата“? Ами протестиращият чрез усамотението си от „За къде пътувате“? А отклонилият се от милиционерския катехизис в „Инспекторът и нощта“?, пише Иван Стоянович.

* * *

Жрец на българското кино и театър нарича Георги Калоянчев президентът Георги Първанов в поздравителна телеграма на държавния глава до именития актьор по случай неговата 80-годишнина. „Богати-

ят ви житейски път разкрива интересна, ерудирана, борбена личност, чужда на компромиса и примирението, отдадена на своята най-голяма любов – актьорството“, се казва в поздравлението, съобщава прессекретариатът на държавния глава. Президентът отбелязва, че името на Георги Калоянчев отдавна е емблема за виртуозност, магнетизъм и сила на въздействие, и подчертава, че се е утвърдил като истински „жрец“ на българското кино и театър, заслужено радващ се на огромна популярност и на обичта на хората. Президентът Първанов пожелава на актьора здраве, сили и активно участие в духовния ни живот. Нека дълго звучи от сцената и екрана: „Жив съм! Ваш съм!“, се казва още в телеграмата на държавния глава.

* * *

По инициатива на предаването „Чай“ на БНТ са събрани средства за барелеф на големия български актьор Георги Парцалев, съобщават от медията в първите дни на февруари.

В следващото им предаване в неделя Стефан Илиев, който е председател на Съюза на българските артисти, ще оповести събраната сума от кампанията. Гости на „Чай“ ще бъдат и скулпторът Неделчо Костадинов, който е автор на проекта за барелеф на Парцалев, и журналистката Кристина Патрашкова – автор на поредица от публикации за актьора.

Новината от деня припомня, че идеята за барелеф на Парцалев е на един от близките му съратници през последните години от живота му – Илия Ангелов. След като замисления от него за набиране на средства за барелефа концерт в зала 1 на НДК по повод 15-ата годишнина от смъртта на актьора не се реализира, екипът на „Чай“ решава, че инициативата не трябва да пропадне.

* * *

Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев „излитат в Космоса“ на 7 април – тогава е премиерата в Сатиричния театър на пиесата „Космонавти“ от Илко Иларионов, написана специално за двамата прочути комици. Със спектакъла ще бъде отбелязана и 80-годишнината на Калоянчев. Датата за чества-

нето не е избрана случайно – 7 април е рожденият ден на Сатиричния театър, открит през 1957 година, припомнят от трупата.

Действието в „Космонавти“ се развива на космодрума „Найпошур“. Корабът „Българан 1“ е на стартовата площадка минути преди излитането. Командирът на кораба – 80-годишният Кръстьо Деветашки, и бордовият инженер – 82-годишната му съпруга Веса, са избрани след тежка конкуренция от 23 000 семейства.

Деветашки са рекордьори по обща възраст – 162 години, брой на болестите – 32, и само точка ги дели от абсолютния максимум за „взаимна непоносимост“ с разменените помежду им две думи за 600 дни – „патка“ и „простака“.

Целта на предстоящия комически експеримент е „по график“ всичките болестки на Деветашки да отшумят и те да се приземят с 50 години по-млади – като семейство, обладано от великото чувство на любовта.

* * *

Христо Гърбов е тайнствен еврокомисар в новия летен хит на Сатиричния театър – „Магистратите също плачат“ от „стършелите“ Йордан Попов, Кръстьо Кръстев и Михаил Вешим, четем в новина от началото на юни. Георги Калоянчев играе главния прокурор на републиката, Стоянка Мутафова е базисният компютър на Министерството на правосъдието, а Никола Анастасов разсъждава над съдбата си на побойник.

Еврокомисарят Геремек пристига в страната ни, за да се запознае с различните звена на правораздавателната система в България. По време на

София, 14 ноември 2006 г. Стоянка Мутафова, Димитър Манчев и Георги Калоянчев откриват програмата „Бенефис“ на Сатиричния театър по повод 50-годишнината на театъра със спектакъла „Квартет“ от Роналд Харвуд под режисурата на Десислава Боева.
Снимка: Атанас Кънчев, БТА

обиколката си по съдебни зали, митници, полицейски управления и прокуратура евраблюдателят се сблъсква с какви ли не интересни случаи и типажи.

С постановката на Рашко Младенов трупата ще направи петото си национално турне.

* * *

Георги Калоянчев разказва любопитни истории от личния си живот и от дългогодишната си сценична кариера в предаването „Моят ден“ на 22 септември по сателитния канал „ТВ България“. Големият български актьор, който тази година отбелязва 80-годишен юбилей, с усмивка разказва една от инфарктните си ситуации на театралната сцена. Действието се развива в бивша Югославия, където трябвало да бъде представен спектакълът „Големанов“. В бързината гардеробиерът обърква саката и по погрешка му дават това на Парцалев. Никои не разбира за объркването до момента, в който Калоянчев трябвало да извади пари от джоба си. За да замаскира гафа, се наложило да импровизира и да промени сценария.

Между откровенията на Калоянчев в предаването са включени откъси с негово участие от филма „Бай Ганьо“, от постановките „Криворазбраната цивилизация“ и „Големанов“, от новогодишната програма „Нова година, нови порядки“.

* * *

През октомври 80-годишнината на големия български

артист Георги Калоянчев е чествана в Драматичен театър „Иван Радоев“ в Плевен. Пред препълнената от верни почитатели зала легендарната българска двойка на сцената Георги Калоянчев и Стоянка Мутафова изнасят спектакъла „Космонавти“. На финала на представлението публиката се изправя на крака и аплодира близо 30 минути известните български актьори, след което кметът на Плевен Найден Зеленогорски им връчва „Златен почетен знак“ на града, а управителят на Плевенска област подарява на юбилея живописната картина „Есен в Кайлъка“.

2006

Невена Коканова и Апостол Карамитев са любимите български артисти за всички времена, показват резултатите от анкета сред читателите на списанието на БТА „Паралели“, съобщава на 20 февруари главният редактор на изданието Борислав Колев.

Гласуването чрез писма и на електронния адрес на „Паралели“ продължи три месеца – от началото на ноември 2005 година до края на януари 2006 година. В 1293 анкетни листа са посочените имената на 75 актриси и 90 актьори.

Сред актьорите веднага след Апостол Карамитев е Георги Парцалев, а трети е Тодор Колев, следван от Стефан Данаилов и Георги Калоянчев.

Списанието започва и мащабна кампания за популяризиране на българското актьорско изкуство. В продължение на

20 броя ще бъдат публикувани портрети на артистите, класирани в Топ 10 на двете листи.

* * *

Георги Калоянчев, Стоянка Мутафова, Емилия Радева и Димитър Манчев участват в спектакъла „Квартет“ от Роналд Харвуд, с който започва програмата „Бенефис“ на Сатиричния театър „Алеко Константинов“ – с представления, специално направени за доайените на театъра, съобщава на пресконференция в средата на септември директорът на Сатирата Павел Васев.

През 50-ия юбилеен сезон на театъра са предвидени и редица програми с партньорите за честването, сред които е това с вестник „24 часа“ например – целогодишна поредица „50 години Сатиричен театър“, CD с откъси от тв театър и тв програми, записи от Златния фонд на БНР с големите имена на Сатирата Енчо Багárov, Нейчо Попов, Георги Парцалев, Георги Калоянчев, Стоянка Мутафова и др.

* * *

На 22 декември генералният директор на БТА Максим Минчев получава наградата „Достоен българин“ за медийния форум в Чикаго през май 2006 година и за годишната среща на Асоциацията на световните информационни агенции. Отличieto, което се дава по инициатива на вестник „24 часа“, е връчено от премиера Сергей Станишев.

С награди са удостоени още

69 достойни българи и институции за техни инициативи през 2006 година. Сред отличените са актьорите Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев – основатели на Сатиричния театър в София.

2007

Правителството предлага на Народното събрание да отпусне пенсии за особени заслуги към държавата и нацията на изтъкнатите артисти и творци Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев и Надежда Вульпе, съобщава през март правителствената информационна служба.

На 30 май парламентът обсъжда проекторешенията за отпускане на пенсии за особени заслуги към държавата и наци-

ята на седем изтъкнати дейци на науката и културата.

По време на дискусията Юнал Лютфи от ДПС посочва, че тези хора са утвърдени и са представяли културата на България по света. Според Лютфи трудно може да бъдат намерени емпирични и ясни критерии, за да бъдат отличени най-изтъкнатите представители на изкуството и културата. По думите му критериите ги определя обществото. А според независимия депутат Павел Чернев отпускането на пенсии на заслужили личности е жест на държавност, на нация. По думите му нация, която се грижи за себе си, посочва своите духовни водачи.

На 31 май парламентът решава да отпусне пенсии за осо-

бени заслуги към държавата и нацията на Йорданка Христова, Стоян Попов, Ванчо Ванчев, Красимир Кюркчийски, Георги Калоянчев и Стоянка Мутафова.

* * *

Петдесетгодишнината от първата премиера на Сатиричния театър – „Баня“ от Владимир Маяковски, ще бъде отбелязана на 7 април. С кинопрожекция ще си припомним незабравимите актьори на знаменитата трупа. Видеоматериалите са предоставени от БНТ и Българската национална филмотека, съобщават от театъра в края на март.

Те припомнят, че на 7 април 1957 година се е състояла премиерата на „Баня“ – грама в шест действия с цирк и фойерверк. Постановката е на Стефан Сърчаджиев, сценографията – на Хосе Санча. Композитор е Петър Ступел, диригент – Бенцион Елиезер, концертмайстор – Сашо Николов. Преводът е на Васил Колевски, Борис Мисирков и Панчо Панчев, сценичната редакция – на Валери Петров и Анжел Вагенщайн. В ролите са Другарят Победоносков – Георги Раданов, Поля – Евгения (Жени) Филипова, Другарят Оптимистенко – Георги Парцалев, Исак Белведонски – Енчо Багаров, Другарят Моменталников – Нейчо Попов, Мистер Понт Кич – Пенчо Петров, Другарката Ундертон – Лега Тасева-Сърчаджиева, Разхитителят Ночкин – Васил Попилиев, Другарят Велосипедкин – Георги Калоянчев, Другарят Чудаков – Досю Досев, Мадам Мезалянсова

София, 26 март 2009 г. Популярните актьори Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев получават свои звезди във Фатоус Алеята на славата. Церемонията се провежда пред кино „Арена Младост“. Калата и Стоянка, както Всички ги наричат, са първите български актьори, които журито почита с това отличие.
Снимка: Елена Дикова, БТА

– Стоянка Мутафова, Другарят Фоскин – Димитър Георгиев, Другарят Двойкин – Яким Михов, Другарят Тройкин – Григор Вачков, Посетителка – Мария Кирова, Просител – Любен Петров, Иван Иванович – Любомир Бобчевски, Режисьор Милиционер – Любомир Младенов, Театрален разпоредител – Иван Запрянов, Фосфорична жена – Татяна Лолова.

За основаването на Държавния сатиричен театър през 1957 г. неговият първи художествен ръководител Стефан Сърчаджиев пише: „Ние се явихме на бял свят, защото беше крайно време да се родим. Въпреки че мнозина ни бабуваха, ние не сме хилаво отроче – родихме се с 32 зъба и смятаме да ги използваме всичките – от резците до мъдреците.“ Той допълва, че искат „нашият театър да има свое лице, да не прилича като близък на другите театри“. „Сигурно и ние ще грешим. Но не се страхуваме от това, защото ще се учим от грешките си. Често пъти ще говорим на шега. Но бъдете сигурни, че мислим сериозно“, пише още Сърчаджиев.

* * *

В новина от 2 октомври се посочва, че Сатирата е получила първия „Аскеер“ за достойно присъствие в историята на българския театър. Специалната награда от фондация „Академия Аскеер“ е по случай 50-годишнината на Сатиричния театър, която е отбелязана с премиерата на спектакъла „Старчето и стрелата“ от Никола Русев под режисурата на Младен Киселов.

Честването е под патронажа на министър-председателя Сергей Станишев, който лично присъства на тържеството. Сред поканените са актьори, режисьори, сценографи и музиканти, чиито имена са неразривно свързани с историята на Сатиричния театър, като Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Татяна Лолова и др.

2008

Популярният актьор Георги Калоянчев ще празнува 50 години на сцената на Сатиричния театър „Алеко Константинов“ с бенефис на 21 април, съобщават от трупата по-рано през месеца.

Йорданка Христова ще бъде специален гост на Калоянчев. Бина Харалампиева е режисьор на празничното представление по сценарий на Елин Рахнев. За музикалното оформление ще се грижи камерна формация от БНР. Очакват се поздравления

от трупите на всички столични театри.

* * *

На 21 април министър-председателят Сергей Станишев изпраща телеграма до големия български актьор Георги Калоянчев по повод 50-годишния му творчески юбилей. „Приемете искрените ми поздравления и дълбокото ми преклонение пред таланта, скромността и чистата душевност, с които щедро ни дарявате!“, пише министър-председателят.

„Вашите забележителни превъплъщения на сцената на българския театър и родното изрално кино отдавна са се превърнали в еталон за изключителна актьорска игра, от която могат само да се учат младите хора, избрали сцената за своя съдба. На Вашата страст в изкуството, верността към чисто човешките принципи, на Вашата воля, непресъхващ оп-

Гр. Левски, 19 юли 2023 г. Лични вещи на Георги Парцалев, изложени в специална зала в читалището, което носи неговото име в родния му град. В Левски имат намерение да изградят и музей на актьора, а докато той се превърне в реалност, мебели, награди, костюми от представления и снимки, които показват средата, в която е живял обичаният български актьор, са достъпни за неговите почитатели в сградата на читалището. Снимка: Елина Кюркчиева, БТА

тимизъм и обаяние всички ние Ви отвърждаме с гореща любов и признателност“, се казва още в телеграмата.

„Убеден съм, че България изпитва необходимост от личности като Вас. Всички се гордеем, че Ви имаме“, пише в заключение премиерът.

* * *

На 21 април министърът на културата проф. Стефан Данаилов награждава Георги Калоянчев с плакет „Златен ритон“ и 5000 лв. за постигнати високи творчески резултати и принос в развитието и популяризирането на българската култура. В специалния поздравителен адрес до Георги Калоянчев министърът на културата проф. Стефан Данаилов го обявява за „министър на сатирата, хумора и забавата“.

„Завиждам ти на мандата! Ти си единственият министър в историята на България, който изкара цели 50 години в Министерството на сатирата, хумора и забавата“, пише министър Данаилов.

„За тия 50 години рейтингът ти постоянно растеше и вече май е космически. Доказателство за това е, че от известно време публиката те забелязва да носиш скафандр и да хвърчиш на сцената на Сатиричния театър заедно със Стоянка Мутафова. Освен това ти си единственият министър, на когото хората не държат сметка за командировки и който, без да му мерят рейтинга, има най-високо обществено доверие и подкрепа, изразяваща се

най-вече в аплодисменти и усмивки“, отбелязва в поздравлението си Стефан Данаилов. Той пожелава на Георги Калоянчев през следващите 50 години от мандата си „толкова здраве, че да учудиш медицината! Толкова щастие, че да ти завидят ангелите, и толкова любов, че да не може да я запише историята“.

* * *

Популярният актьор Георги Калоянчев получава „сребърна“ корона като Крал на комедията на бенефиса си в Сатиричния театър „Алеко Константинов“, където празнува 50-годишно творческо присъствие в трупата. Короноват го актьорите от тв предаването „Комичите“ – Любо Нейков, Христо Гърбов, Кръстьо Лафазанов и компания.

Самият Алеко Константинов (в изпълнение на Стоян Алексиев) поздравява артиста и казва, че благодарение на неговия божествен талант е станал това, което е.

Никола Анастасов в ролята на Зевс от „Боговете“ на Георги Данаилов прочита послание, в което обитателите на Олимп признават Калата за единствен негов наследник и за безсмъртен – с име Бог Георги Калоянчев.

„Петдесет години на сцената не са толкова много. Затова си запазете билетите за това тържество и елате след 10 години отново, за да празнуваме заедно моята 60-годишнина на сцената на Сатирата“, казва Калоянчев на финала – след фойерверките и гъжга от сре-

бристи конфети, последвани от няколко биса.

Актьорът е на отрупаната с цветя сцена през цялото време на тържеството – на стол върху висока платформа, заобиколен от колегите си от Сатирата. Преди той да се появи, „режисьорката“ на празничното представление – в изпълнение на Йорданка Стефанова, и „директорът“ на Сатирата – в ролята Герасим Георгиев-Геро, поддържат видеовръзка с гримьорната. Там сред шеги, закачки и спомени от младостта Димитър Коклин издокарва Калоянчев с брада и мустаци за една от коронните му роли – на Големанов.

Юбилейният спектакъл под режисурата на Бина Харалампиева по сценарий на Елин Рахнев е представен като репетиция за истинското тържество. За празничното настроение допринася и дикиленд формация от Бигбенда на БНР с диригент Янко Миладинов.

Калата, както го наричат приятели и почитатели, е засипан от предложения за работа в различни театри и в редакция „Хумор, сатира и забава“ на БНР, където според директора на радиото Валери Тодоров е било истинското му работно място през изминалите 50 години, а в Сатирата е идвал през свободното си време.

Няколко пъти зрителите аплодират Калоянчев на крака по време на вечерта, която завършва с шампанско, „Наздравявица“ от операта „Травиата“ в изпълнение на Марчо Апостолов и племенницата на Калата Еделина Кънева, която преди

това го поздравява и с ария от мюзикъла „Комките“ на Уебър.

Йорданка Христова разплаква именития артист с изпълнението си на песента „Да бъдем други вече късно е“ на Тончо Русев по стихове на Владимир Голев.

Любов, уважение, възхищение и преклонение пред таланта на Калата изразяват Стоянка Мутафова, Мартина Вачкова, Тончо Токмакчиев, театри от столицата и страната. Някои от поздравленията са в стихове – от директора на театър „Сълза и смях“ Венцислав Кисъов и актьора Ангел Георгиев от Театър „София“.

Пред Калата се поклониха дълбоко и куклите от Столичния куклен театър, след като му изпълняват няколко хора.

Стефан Мавродиев от Младешкия театър поздравява юбиларя с песента на Шута от „Дванайста нощ“ на Шекспир, а актьори от Малък градски театър „Зад канала“ – с вокални изпълнения от спектакъла „Ритъм енд блус“ – след целувките и благодарностите от звездата на трупата Илка Зафирова. Тя казва, че се гордее, че е започнала пътя си в киното заедно с Калата – във филма „Вълчицата“.

Коста Цонев връща Калоянчев към общите им спомени от ВИТИЗ и първите халтури – срещу кебапчета и пастички.

Специален гост на бенефиса е президентът Георги Първанов, до когото сега са съпругата на актьора – Валя, и цялото му семейство – деца и внуци, след като получават овации на сцената. „Благодаря на президента Първанов, че ме почете и дойде

на тържеството ми, а той ми е и адаш. Всъщност аз съм за президент – няма партия, която да е дошла на власт и да не ме е наградил“, отбелязва Калоянчев.

* * *

В град Левски – родното място на известния български артист Георги Парцалев, започва фестивал на изкуствата, посветен на рождения ден на твореца – 16 юни. Културното събитие е организирано за четвърта поредна година. В къщата музей „Георги Парцалев“ и в Градската художествена галерия гостува Домът на хумора и сатирата от Габрово. „Златната“ колекция от карикатури на Доньо Донеф е представена от неговия ученик Станислав Георгиев, родом от Левски. В салона на читалището се провежда творческа среща под мотото „За приятеля и човека Георги Парцалев“. Драматичен театър-Пловдив гостува по повод честването на големия български комик с моноспектакъла на Камен Донеф „Възгледите на един учител за народното творчество“. В програмата на културния фестивал, посветен на незабравимия комик, са представени премиера на книгата на Тодор Тотев „Незрими далечини“ и оперетният спектакъл „Царицата на чардаша“ от Калман.

2009

Невена Коканова, Апостол Карамитев и Георги Парцалев са сред бележитите артисти в емблематични роли в календара за 2009 година, посветен

на 130-годишнината от обявяването на София за столица на България. Изданието е на Съюза на артистите в България и Института за изкуствознание към БАН.

„Това е нашият подарък за Столичната община по случай юбилея“, казва на 14 януари пред репортери председателят на САБ Христо Мутафчиев. В първия календар с фотоси на именити артисти от миналото са включени още Адриана Будевска, Елена Снежина, Васил Кирков, Сава Огнянов, Зорка Йорданова, Владимир Трандафилов, Леда Тасева, Андрей Чапразов, Спас Джонеф.

* * *

Популярните актьори Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев ще имат звезди във Famous Aleята на славата. Церемонията е на 26 март пред кино „Арена Младост“. Калата и Стоянка, както всички ги наричат, са първите български актьори, които осемчленното жури почита с това отличие, отбелязват организаторите по-рано през март. В основата на идеята да се съберат на едно място имената на хората, които са прославили страната ни по света и с които всички се гордеем, стои The Famous Grouse Scotch Whisky. Началото е поставено през октомври 2005 година. Досега свои звезди имат Димитър Бербатов, Лили Иванова, Васко Василев, Валя Балканска и др. Кандидатурите се издигат от жури, в чийто състав влизат уважавани българи от най-различни области, доказали своя

професионализъм и ерудиция, припомнят инициаторите.

* * *

Програма „Христо Ботев“ на Българското национално радио издава мултимедия диск „Златни гласове на радиотеатъра“ в навечерието на 24 май, съобщават от медията. Дискът е посветен на 75-годишнината на БНР и 70-годишнината на радиотеатъра. В него се представят 24 легенди на българския театър, сред които е и Георги Парцалев. Дискът дава възможност да се прочетат биографиите на артистите, да се разгледат техни снимки от архива на Народния театър „Иван Вазов“ и от лични архиви и да се чуят записи от Златния фонд на БНР.

* * *

За пета поредна година в град Левски ще се състоят културни празници в почит на родения в града голям български актьор Георги Парцалев. В читалището, което носи името на актьора, на 15 юни е предвидена проекция на филма „С деца на море“, ще гостува актрисата Сашка Братанова. Същия ден столичният театър „Възраждане“ ще представи „Криворазбраната цивилизация“ от Добри Войников. На следващия ден програмата продължава с проекция на филма „Петимата от Моби Дик“, ще гостува артистът Михаил Мутафов; вечерта театър „Провокация“ – София, ще представи комедията „Крадци по гаци“ от Артър Нюфийлд. В последния ден на празниците в художествената галерия

ще бъде открита изложба, а музикалният театър от Велико Търново ще представи оперетата „Прилепът“ на Йохан Штраус.

* * *

В началото на декември актьорът Георги Калоянчев запалва светлините на коледната елха в Бургас. Дървото е монтирано на централния площад „Тройката“ и е високо 13 метра. На събитието присъства и кметът на Бургас Димитър Николов. Участието на Калоянчев в празничната програма е част от инициативата на общината „Завръщане в Бургас“. Тя има за цел да среща бургазлии с успели по света и у нас техни съграждани и хора, свързали живота си с Бургас.

2010

Популярният актьор Георги Калоянчев ще получи цветя и шампанско на 85-ия си рожден ден – 13 януари, от колегите си от Сатиричния театър „Алеко Константинов“. „Няма да има „всенародни“ тържества – ще посетим Калоянчев в дома му, за да го поздравим“, казват за БТА от театъра.

* * *

Президентът Георги Първанов поздравя Георги Калоянчев по повод днешния му юбилей – 85 години от рождението му, съобщават на 13 януари от пресекретариата на държавния глава.

„Едва ли има популярен

Гр. Левски, 19 юли 2023 г. Сред изложените вещи на Георги Парцалев в читалището в родния му град има и поздравителни адреси, награди и грамоти. Снимка: Елина Кюркчиева, БТА

Гр. Левски, 19 юли 2023 г. Костюми и сценично облекло на Георги Парцалев са част от експозицията в читалището на града, което носи неговото име.
Снимка: Елина Кюркчиева, БТА

български актьор, който днес да се радва на такова голямо внимание и обич от страна на публиката. Десетилетия наред не затихва Вашето творческо горене. Българското кино, в което присъствате повече от половин век, е записало в страниците на своята история незабравимите образи, сътворени от Вас в над 50 запомнящи се кинотворби – подчертава в писмото си президентът.

Не е нужно е да се споменават получените от Вас награди и отличия, след като в умовете и сърцата на хората си оставате със званието „Народен артист“, всенароден любимец, близък на всеки българин“, се казва още в писмото.

* * *

На 14 юни в град Левски започват празници на изкуствата, посветени на големия български актьор Георги Парцалев. По повод 85-годишнината му тази година ще бъде предста-

вен спектакълът „За Парцалев с любов и усмивки“. Предвидени са прожекции на култовите телевизионни и филмови творби с негово участие – „Зех тъ, Радке“, „Криворазбраната цивилизация“ и „Тримата от запаса“. Празниците ще открие театралният състав при читалище „Георги Парцалев“ в Левски с „Милионерът“, а съставът от град Тетевен ще представи „Боряна“ от Йордан Йовков. В последните вечери на културните празници – на 17 и 18 юни, ще гостуват габровският театър с пиесата „Село, село, пусто село“ по Чудомир и плевенският – с комедията „Посещение на младата дама“ от Зденек Подскалски.

* * *

Георги Данаилов ще представи книгата си „Избрани пиеси“ на 11 декември в зала „Шастливеца“ на Сатиричния театър „Алеко Константинов“, съобщават организаторите в началото на месеца. Те се надяват, че

на представянето ще присъства и самият Георги Калоянчев, който блестящо пресъздава образа на Бай Ганьо в пиесата „Господин Балкански“.

2011

Сериозен интерес към наградите на Столичната община в областта на културата има през тази година, съобщават на 20 юли за БТА от дирекция „Култура“ на общината. Общо 62 са постъпилите предложения в осемте категории, в които се връчват наградите. В категория „Журналистика“ предложени за номиниране са проектът „Денят започва с култура“ на БНТ, авторът на книгата „Павловски истории“ Иван Тодоров, предаването „Трамвай желание“ на радио „София“ за поредицата „Недочакани възкресения“ и епизодът „Истории с Парцалев“, както и Петя Тетевенска за филма ѝ „Различният музей“.

* * *

С поредица от културни и спортни прояви Сопот ще отбележи осмата година от връщането на статута му като община, съобщава в началото на септември кметът на общината Веселин Личев. Планира се празникът да завърши с комедийно шоу в читалището „Иван Вазов – 1871“, където ще бъде представен веселият концертен спектакъл „За Георги Парцалев с любов и усмивки“ с участието на Венци Мартинов, Латинка Петрова, Звезделин Минков и Веселин Павлов.

Бенефисен спектакъл в чест на артиста Георги Калоянчев ще се проведе в Бургас, съобщават от общината. Постановката „Господин Ганьо Балкански“ е планирана за 6 юли на сцената на Летния театър. В нея ще участват артисти от Сатиричния театър „Алеко Константинов“ – София, и Драматичния театър „Невена Коканова“ – Дупница. Интересното за бургаската публика е, че в коронната роля на Георги Калоянчев ще видим сина му Ивайло Калоянчев, допълват от общината.

* * *

Популярният актьор Георги Калоянчев почина днес на 87 години, съобщават за БТА от Съюза на артистите в България на 18 декември. „Обичан и почитан от своята публика, от своите колеги и приятели, Георги Калоянчев ще остане завинаги в сърцата ни с яркия си талант и харизматичното актьорско присъствие на театралната сцена и на големия екран! Дълбок поклон!“, се казва в скръбната вест от САБ.

От редакция „Справочна информация“ на БТА припомнят, че Калата, както го наричат колеги и приятели, е един от най-популярните съвременни български актьори. Той е роден на 13 януари 1925 година в Бургас. Завършва актьорско майсторство през 1952 година в класа на проф. Стефан Сърчаджиев в Държавното висше театрално училище.

Първото си назначение като актьор получава в Народния театър „Иван Вазов“, където играе (1952-1957) предимно епизодични роли. През 1957 година е един от основателите на Държавния сатиричен театър в София, в който преминава цялата му творческа дейност. На тази сцена той изгражда роли в пиеси от българската и световната класика на автори като Вазов, Ст. Л. Костов, Гогол, Маяковски, Брехт, в творби на съвременните ни драматурзи Станислав Стратиев, Никола Русев, Йордан Радичков и други.

Роли като Присипкин от „Дървеница“ на Маяковски, Артуро Хи от „Неугържимият възход на Артуро Хи“ на Брехт, Тарелкин в „Смъртта на Тарелкин“ на Сухово-Кобилин, Хлестаков в „Ревизор“ от Гогол, Старчето от „Старчето и стрелата“ на Никола Русев, чиновникът от „Сако от велур“ на Станислав Стратиев, Големанов от „Големанов“ на Ст. Л. Костов, Господин Балкански от „Господин Балкански“ на Георги Данаилов са върхове в творческата му биография, оставили трайни следи в българското сценично изкуство. Има участия и в театрите в страната, където публиката неизменно го посреща възторжено и с любов.

Калоянчев е сред българските киноактьори с многобройни роли зад гърба си от 50-те до 90-те години на миналия век. През 1951 година дебютира в киното с ролята на циганчето Сали във филма „Утро над родината“. Най-значителното му филмово постижение е Инспекторът в „Инспекторът и

нощта“. Българската публика още помни и ролите му във филми като „Специалист по всичко“ и „Златният зъб“, „Невероятна история“, „Вълчицата“, „Най-дългата нощ“, „Привързаният балон“, „Галилео Галилей“, „Езон“, „Кит“, „За къде пътувате“, „Под изгото“, „Фатална нежност“ и „Пантуди“, „След края на света“, „Големите изри“, „Рансогия в бяло“ и други.

„Бай Ганьо тръзва из Европа“ с Калоянчев в главната роля е един от най-гледаните филми през първата половина на 90-те години на XX век. Последното участие на знаменития комик в български филм е в сериала „Столичани в повече“ през 2011 година.

Сред многобройните му звания и отличия са „Народен артист“ (1966), орден „Народна република България“ първа степен (1975), орден „Стара планина“ първа степен за изключителни заслуги към България (2000), Награда на София (1976), Награда на Съюза на артистите в България (1977), Награда на Съюза на българските филмови дейци (1984). Лауреат е на четири първи награди от национални презгледни на българската драма и театър, Награда за цялостен принос в развитието на българското кино от Десетия международен кинофестивал „Любовта е лудост“ във Варна (2002), Награда на „Сружение Бургас“ за цялостен принос в популяризирането на родния му град (2002) и др.

* * *

Министърът на културата Вежди Рашидов изпраща съболезнователен адрес до семейството и близките на големия и много обичан български актьор Георги Калоянчев. В адреса се казва: „Безкрайно тъгувам заедно с вас от загубата на обичания от всички нас неповторим, уникален български талант Георги Калоянчев. Големият сърце на един истински и целеустремен театрален гений, който караше хората около себе си да стават по-искрени и по-добри, престана да бие. Калата, както по-близките, но и всичките му почитатели го знаехме, имаше силно гражданско чувство и ярка лична позиция. Той бе единственият владетел на Сатирата, който изкара повече от половин век в едноименния театър, чийто съосновател бе. За тези над 50 години популярността му растеше и растеше и само една Стоянка Мутафова съумяваше да тича с неговото темпо“, посочва министър Рашидов.

„Благодарение на таланта си Калата превръщаше дните от живота в необикновени мигове – понякога тъжни, понякога – весели, но винаги пълни с любов и себераздаване. Нямаше образ, който Калата да се захване да изгражда, без хъс и силно желание – затова и нямаше образ, който да излезе несполучлив. Георги Калоянчев остави след себе си изключителни роли в киното и в театъра. Публиката го обичаше не само защото я разсмиваше, но и защото му вярваше – изключителното му присъствие се дължеше на това, че без значение дали беше Бай Ганьо, или герой на Радич-

ков, той беше истински. Неговият живот бяха театърът и киното, а този живот винаги продължава и далеч след финалните надписи и стихването на аплодисментите.

Вярвам, че и отвъд днешния ден неговият блестящ талант ще остане в паметта на публиката като осезаем спомен от букет възвишени мигове. Убеден съм, че Георги Калоянчев никога няма да слезе от сцената в сърцето на българския зрител така, както Сатиричният театър завинаги ще има своя Баща в лицето на обичания Кала“, пише Вежди Рашидов в съболезнователния адрес.

В съболезнователен адрес, изпратен от премиера Бойко Борисов до близките на Георги Калоянчев, се казва: „С присърбие научих, че ни напусна големият актьор Георги Калоянчев. Споделям покрусата ви в този най-тъжен ден и знам, че няма думи, достатъчни да изразят мъката от тежката загуба.“

„Изиграл едни от най-запомнящите се роли на сцената, в живота Калата остана себе си до края. Велик актьор, истински приятел и достоен човек, той винаги успяваше да докосне дълбоко публиката и събеседниците си, като изпълваше с емоция всяка своя дума и жест – пише още в съболезнователния адрес от Борисов. – Вярвам, че неговият образ ще продължи да живее сред нас“, се посочва още в писмото.

В съболезнователен адрес, изпратен от кмета на София Йорданка Фандъкова, се казва: „Отиде си един изключителен талант, човек с уникално чув-

ство за хумор, любимец на поколения българи (...) Загубата му е мъка не само за вас – неговите близки, но и за всички нас – неговите почитатели. Георги Калоянчев ще живее в сърцата ни с ярките, нестандартни и незабравими образи, които пресъздаде. Той даде толкова много за киното, театъра и развитието на столичната култура, че заслужено беше удостоен със званието „Почетен гражданин на София“, отбелязва още в писмото си кметът Фандъкова.

* * *

„С тъга научих за кончината на забележителния български актьор Георги Калоянчев. Позволете ми в този тежък за Вас момент да изкажа своите най-искрени съболезнования!“ Това е написал президентът Росен Плевнелиев в съболезнователно писмо до близките на големия български актьор.

„Днес българската сцена осиротя, отиде си една епоха в родните кино и театър. Българите загубиха своя любим Георги Калоянчев, който се беше посветил на благородната мисия да вдъхва оптимизъм и да предизвиква усмивка. Калата не спираше да вярва, че в своите дела трябва да се ръководим от любов и добрина, за да оставим истинска диря след себе си. Ето защо той неуморно раздаваше забележителната си гуша, а ярките му роли с лекота ни разкриваха характерните и противоречиви черти на българина. Чрез своето майсторство Георги Калоянчев не спираше да ни напомня кои сме,

защо сме тук и какви трябва да бъдем“, пише още той.

„Дълбок поклон пред светлата памет на големия артист Георги Калоянчев“, се казва в писмото на тържавния глава.

* * *

Награда на името на Георги Калоянчев ще връчва Сатиричният театър. Това съобщава директорът на трупата Калин Сърменов пред репортери на 21 декември на поклонението пред знаменития актьор в театъра. „Още обмисляме идеята. Ще даваме кукерчетата – символа на Сатирата, свързани с неща от живота, който ни заобикаля – за най-сатирично изречение, за най-сатирично облекло и т.н. Не сме решили как ще е точно, но със сигурност ще има награда на името на Калоянчев – за актьор, за да остане и като пример за актьорско майсторство, за истинност и логика, които той създаде заедно с още големи имена в театъра като Стоянка Мутафова, Татяна Лолова, Никола Анастасов и други“, казва Сърменов.

Видео във фоайето на театъра припомня емблематични роли на Калоянчев.

Стоянка Мутафова, Татяна Лолова, Никола Анастасов, Васил Попов, Светослав Пеев и други актьори от Сатиричния театър, колегите им Христо Мутафчиев – председател на Съюза на артистите в България, и неговият заместник Валентин Танев, Стефан Данаилов, Ириней Константинов – директор на Театър „София“, режисьорът Георги Стоянов – председател на

София, 22 декември 2006 г. Министър-председателят Сергей Станишев връчва наградите на вестник „24 часа“ „Достоен българин на годината“ на хора, чиито благородни постъпки са ни накарали да се гордеем, че са наши сънародници. Сред отличените са и актьорите Стоянка Мутафова и Георги Калоянчев.

Снимка: Владимир Шоков, БТА

Съюза на българските филмови дейци, са сред първите, които се сбогуват с Георги Калоянчев.

Пред големия артист се покланят още певицата Йорданка Христова, актьорите Петър Попйорданов, Васил Димитров, Елена Петрова, председателят на парламента Цеца Цачева, столичният кмет Йорданка Фандъркова, министърът на културата Вежди Рашидов, министърът на здравеопазването Десислава Атанасова, лидерът на БСП Сергей Станишев и още много хора на изкуството, политици и граждани.

„Няма кой да разплаква със смях вече – Калата си отиде“, казва пред репортери Христо Мутафчиев. По гумите му Калоянчев ще остане незаменим – никой не може да изиграе Големанов като него – може по-добре или по-лошо, но не и като него.

„Ще запомня Калата освен като голям артист и като го-

лям приятел – казва в отговор на репортерски въпрос Вежди Рашидов. – Всички имаме с какво да го запомним. Важното е, че ще го запомнят поколенията. Затова се казва, че изкуството е вечно – защото великите хора остават и след смъртта си“, допълва министър Рашидов.

Георги Калоянчев е много тънък, безкрайно чувствителен актьор, изключително съвременен, с духовен потенциал за още поне 50 години напред според режисьорката Бина Харалампиева, която го режисира в един от последните му спектакли в тандем със Стоянка Мутафова – „Вчерашни целувки“.

2013

БНТ ще излъчи документалния филм на журналистите Петя Тевенска и Олег Ковачев за големия български актьор Георги Калоянчев. „Незавършен разговор с

София, 21 април 2008 г. Големият актьор Георги Калоянчев отпразнува 50 години на сцената на Сатиричния театър „Алеко Константинов“ с бенефис.
Снимка: Бистра Бошнакова, БТА

Калата“ може да бъде гледан в рубриката „В кадър“ на 13 януари, съобщават от телевизията по-рано през месеца.

До този момент за големия български артист Георги Калоянчев не е правен документален филм, освен издание на поредицата „Умно село“, посветена на Калата. Не е лесно да се обхване неговото огромно творчество – кино, театър, телевизия, естрада, радио... В архива на БНТ и БНР има стотици часове с изпълнения на актьора и интервюта за различни предавания.

„Започнахме да снимаме този филм от рубриката „В кадър“, за да зарадваме Калата за рождения му ден. На 13 януари той трябваше да навърши 88 години. Искахме да направим филм, който да покаже обикновения човешки път на един необикновен актьор. Да покажем как хората, които случайно го срещат на улицата, му благодарят и му целуват ръка като на патриарх. Това е най-голямата награда за един живот, отдаден на изкуството. Но се случи така, че не успяхме да завършим разговора си с него“, споделят авторите на филма.

Зрителите ще видят последните интервюта, които са направени с актьора и със семейството му – толкова, колкото екипът успя да запише, почти без да монтира и съкращава, както и „парчетата живот“ от великите му роли – парчета от легендарните му образи в „Смъртта на Тарелкин“ и „Старчето и стрелата“ с режисьор Методи Андонов, „Големанов“ с режисьор Нейчо Попов и „Бай Ганьо“ с ре-

жисьор Иван Ничев, „Криворазбраната цивилизация“ на Хачо Бояджиев, „Вълчицата“, „Езоп“ и „Инспекторът и нощта“ на Рангел Вълчанов, „Най-дългата нощ“ с режисьор Вълчо Радев, малко познатите „Невероятна история“ на Владимир Янчев и „Джеси Джеймс срещу Локум Шекеров“ – отново Рангел Вълчанов.

* * *

На 7 април новите награди „Златен Кукерикон“ – за театрални постижения в сатиричния и комедийния жанр, са връчени на тържество по случай 56-годишнината на Сатиричния театър „Алеко Константинов“. Стоянка Мутафова – първият носител на голямата награда „Георги Калоянчев“ за цялостен принос за смеха на България, изправя залата на крака и е аплодирана дълго. Отличieto ѝ връчват съпругата на актьора Валя Калоянчева и техният син Ивайло Калоянчев – актьор в Сатирата. „Щастлива съм от тази награда и в същото време ми е мъчно – искаше ми се Кали да вижда как артистите получават наградата на негово име. Той беше самороден талант и гений, поклон пред великата му памет – казва развълнувана до сълзи актрисата. – Много се обичахме с него, прекрасно си партнирахме, понякога се карахме и се сърдехме за дълго, а после не можехме да кажем защо сме били сърдити – приятелството ни беше истинско“, добавя Стоянка Мутафова. Тя се обяснява в любов на комедията и сатирата и признава, че от дете е искала да бъде ак-

триса, и то комедийна. „Който подценява комедията, е прост човек“, заявява още Мутафова.

* * *

Бронзов паметник на актьора Георги Калоянчев ще бъде издигнат в родния му град Бургас, съобщават от общината. Проектът е на скулптора Георги Чапкънов, а изграждането е инициатирано от асоциацията, основана в подкрепа на кандидатурата на Бургас за Европейска столица на културата, чийто учредители са кметовете на тринайсетте общини от Бургаска област. Асоциацията се ангажира с организиране на цялостната процедура по изграждане на паметника, както и с набиране средства за реализацията му. Монументът ще бъде поставен при подхода на Летния театър в близост до бюста на Апостол Карамитев.

* * *

На 10 юни в Левски започват „Празници на изкуствата“, посветени на известния български актьор Георги Парцалев с полагане на цветя пред неговия барелеф. Новината от деня припомня, че Парцалев е роден на 16 юни 1925 година в града и след неговата кончина по решение на Общинския съвет всяка година седмичната преди рождения му ден се посвещава на творчеството му и на културното наследство, което е оставил с театралната си дейност и изявите в киното.

Програмата предвижда да бъдат проектирани известни

български филми с участието на Парцалев, сред които „Привързаният балон“, „Невероятна история“, „Нако, Дако и Цако“ и „Сиромашко лято“. Предвидени са срещи на млади хора от родния му град с актьори, които са работили с него. Драматичният театър „Иван Радоев“-Плевен ще гостува с постановката „Предградие“, в която се извява актьорът Веселин Плачков – избран да изпълни ролята на Васил Левски в новия филм, който се снима за Апостола. В празниците ще участват театри от Габрово и Търговище, а местното читалище, носещо името на Георги Парцалев, е подготвило представлението „История на вероятностите“.

2014

В град Левски бе открита паметна плоча на актьора Георги Парцалев на 1 май в рамките на фестивала „Гергьовски люлки – 2014“. Тя е поставена на фасадата на къщата-музей „Георги Парцалев“ в родния град на актьора и е дарение от сдружението „Нашата красива България“ от София. „Желанието ни е в най-скоро време музеят „Георги Парцалев“ да придобие облик, който ще съживи за поколенията духа на големия комик“, казват от сдружението. Това се предвижда да стане чрез съвместен проект на сдружението „Нашата красива България“, неправителствената организация „Пъстра палитра“ и Община Левски.

През юли в Бургас започва кампания по набиране на средства за изграждане паметник на Георги Калоянчев. Инициативата започва с прожекция на откритата сцена „Охлюва“ в Морската градина на филм с участието на актьора.

Инициативата за набиране на средствата е съвместна на общината, Обществен дарителски фонд, Дружеството на художниците в Бургас и груги.

Община Бургас вече е определила място на скулптурата – пред Летния театър в Морската градина на града. В Бургаската художествена галерия е изложена малка статуетка, показваща как ще изглежда големата скулптура в реалния ръст на актьора. Роденият в Бургас Георги Калоянчев е изобразен в костюм и с театрална маска в едната ръка, която току-що е свалил от лицето си, и в поклон пред любимата си публика след поредното представление.

За автор на проекта е избран Георги Чанкьонов-Чана. За скулп-

турата ще са необходими около 80-90 хиляди лева, уточняват от общината. Средствата ще бъдат събрани чрез дарения, като са предвидени различни общи инициативи – музикални концерти, театрални постановки, благотворителни спортни турнири.

В новина от септември се посочва, че сред културните благотворителни прояви за набиране на средства са театралната постановката „Диагноза: Едит Пиаф“, спектакълът „Среща в спомена“ на Нешка Робева и две представления за деца и ученици на кукления театър. За кампанията в продажба вече са и тениски с лика на Калата.

2015

Един от знаменитите основатели на Сатирата – Георги Калоянчев, възради блестящата си творческа кариера в своя любим театър, на който посвети повече от 50 години от живота си. В Сатирата той изигра наг

София, 26 март 2015 г. В Градската градина е подредена фотоизложба, посветена на 90 години от рождението на големия актьор Георги Калоянчев. В нея са показани и кадри от съвместната му работа с Георги Парцалев. Снимка: Владимир Шоков, БТА

60 роли – всяка от които беше върховен урок по актьорско майсторство, по вдъхновение и заразителност. Превърна се в емблема на театъра, припомнят от Сатиричния театър „Алеко Константинов“ в навечерието на 90-годишнината от рождението на артиста. На 13 януари 2015 година гениалният български актьор Георги Калоянчев щеше да навърши 90 години. Не ги доживя. Почина на 18 декември 2012 година. Актьори като Калата издигнаха нивото на българския театър и заслужиха признание във всички страни, в които са играли, в които са прожектирани паметните филми с участието им. Може би трябва да минат още години, за да осъзнаем в пълна мяра на какъв талант сме били съвременници, за да разберем, че в съзнанието ни трайно са запечатани невероятните театрални мигове, с които ни е дарил. Георги Калоянчев можеше всичко. Но в комедията и сатирата стихията на демократичното му изкуство беше най-ярка и вълнуваща. Можеше да те разсмее, да те разплаче, да те накара да се замислиш, да те отврати, да те издигне, да те накара да поискаш мигът да спре, често – едновременно. Такъв огромен талант заслужава да не бъде забравен. Защото много ни е дал. Да си спомняме за Георги Калоянчев, значи да си спомняме, че изкуството е вечно, отбелязват от Сатирата.

* * *

Филмов марафон, посветен на българския театрален и ки-

ноактьор Георги Парцалев, организира регионалната библиотека „Проф. Беню Цонев“ в Ловеч. От 26 до 30 януари в отгел „Изкуство“ са излъчени любимите филми с участието на Парцалев. Посетителите на библиотеката имат възможността да си припомнят филмите „Сиромашко лято“, „13-ата годеница на принца“, „Петимата от Моби Дик“ и др. За 30 януари в отгел „Читалня“ е планирано представяне на книгата на Звезделин Минков „Малки спомени за големия Парцалев“. Инициативите са посветени на 90-годишнината от рождението на големия актьор.

* * *

Без театрите София ще е пустиня, казва във видеointervю за БТА актьорът Валентин Танев, заместник-председател на Съюза на артистите в България, по повод Международния ден на театъра – 27 март. Сред темите, които коментира, е изложбата за 90-годишнината от рождението на Георги Калоянчев пред Народния театър. По думите му тя ще е изключително любопитна за почитателите на театъра и на бележития актьор. „За първи път пред публика се представят документи и снимки от личния му архив с разрешението на неговото семейство“, казва Валентин Танев. Тя е част от съпътстващата програма на Софийския театрален салон, на който се представят номинираните за „Икар“ представления.

* * *

В Деня на труда във Варна ще отвори врати първият в страната ретро музей, посветен на социализма, съобщават в края на април от пресслужбата на търговския център, в който е подредена експозицията. В колекцията на музея са представени и восьчни фигури на исторически личности на епохата. Посетителите могат да се снимат както с Тодор Живков, Леонид Брежнев и Фигел Кастро, така и с любими на народа актьори и певци като Емил Димитров, Георги Парцалев, Георги Калоянчев, Тодор Колев.

* * *

Празниците на изкуствата, посветени на Георги Парцалев, ще отбележат 90-годишнината от рождението на бележития български комик, съобщават за БТА в началото на юни организаторите от читалището в родния му град Левски, носещо неговото име.

Културните прояви ще започнат от 15 юни с поднасяне на цветя пред барелефа на Георги Парцалев и ще продължат до 19 юни. Традиционно в програмата са включени филми и заснети театрални постановки с негово участие. Първата прожекция ще бъде на пиесата „Вестникари“, следват филмът „Любимец 13“, телевизионната постановка „Криворазбраната цивилизация“, кинолентата „13-ата годеница на принца“ и театралният спектакъл „Милионерът“.

По време на празниците „Георги Парцалев – 2015“ спектакли ще изнесат професионалните театри от Плевен, Разград

и Видин и читалищните любителски състави от Дебелец и града-домакин. На 17 юни ще бъде представена книгата „Малки спомени за големия Парцалев“ и ще се състои среща-разговор с нейния автор – Звезделин Минков.

На 16 юни в Американския център на Столичната библиотека се провежда паметна вечер за незабравимия български актьор Георги Парцалев по повод на 90-годишнината от неговото рождение. Показан е филмът „С деца на море“. Вечерта е със специалното участие на известния критик Атанас Свиленов.

На 16 юни Домът на хумора и сатирата в Габрово отбелязва 90 години от рождението на комика Георги Парцалев, напуснал този свят на 64-годишна възраст. На рождения ден на обичания актьор домакините предлагат на публиката среща с актьора Звезделин Минков, автор на книгата „Малки спомени за големия Парцалев“. Актьорът Звезделин Минков, познат като имитатор на Тодор Живков, Георги Парцалев, Григор Вачков, Петър Слабаков и други, ще се превъплъти в някои от любимите си образи и ще представи книгата си, в която разказва случки и срещи с любимия на поколения зрители комик. Посетителите на Дома на хумора ще си спомнят и ролите на Георги Парцалев в ленти от златното време на българското кино.

„Георги Парцалев е гениален – несравним с другите комици“, заявява Звезделин Минков в Плевен на представянето на своята книга „Малки спомени за големия Парцалев“ в пресклуба на БТА на 18 юни. Поводът е 90-годишнината от рождението на актьора. „Благородство е първото най-характерно качество, с което помня Парцалев – казва Минков. – Той можеше да играе едновременно ярко както рицар, така и селянин“, добавя авторът. Според него прекалената доброта и добронамереност към хората е второ характерно достойнство на известния артист. „Запомнил съм Парцалев с неговата щедрост, с това, че обичаше децата, че се шегуваше много, главно със себе си, но и с властта“, добавя Минков. В книгата си той е посочил само свои срещи и разговори с Парцалев.

Журналистът Правда Маринова заявява, че от НФСБ поставят началото на инициатива под мотото „Патриотизмът е памет“, с която чрез различни форми да напомнят на днешните поколения за забравени личности и събития. Тя заявява, че ще внесат в Общинския съвет в Плевен искане да бъде поставена паметна плоча за Георги Парцалев на сградата на бившата Първа мъжка гимназия. „Парцалев е роден в Плевенския край, но за него днес няма паметен знак в областния център“, казва Маринова. Тя допълва, че са забравени още видни личности, за които па-

триотичната инициатива ще напомни.

Започва поставянето на бронзовия паметник на Георги Калоянчев в Бургас, съобщават на 9 юли от общината. Скулптурата е висока 1,80 метра и вече е в родния град на актьора. Изработката ѝ е отнела около три месеца. Автор на проекта е Георги Чапкънов. Монументът ще бъде поставен в Летния театър, в близост до паметника на другия обичан бургаски актьор Апостол Карамитев.

2016

Традиционните празници на изкуствата, носещи името на Георги Парцалев в родния град на актьора Левски, започват с неговия култов филм „С деца на море“. Народно читалище „Георги Парцалев“ и Община Левски са домакини на културното събитие от 13 до 17 юни. Предвидени са прожекции на известни български филми, които ще дадат възможност на учениците от града да се запознаят с неповторимото изпълнение на Георги Парцалев на филмови роли. В читалищния салон ще бъдат прожектирани последователно след „С деца на море“ филмите „Петимата от Моби Дик“, „Вечни времена“, „Темната кория“ и „Роялът“.

Във всяка от вечерите са предвидени театрални постановки на гостуващи театри. Театърът домакин от град Левски при читалище „Георги

София, 26 март 2015 г. Фотоизложбата в Градската градина, посветена на 90-годишнината от рождението на Георги Калоянчев, привлича вниманието на минувачите.
Снимка: Владимир Шоков, БТА

Парцалев“ е подготвил „Бизнес“ от Кирил Топалов, постановка на Веселин Плачков-старши. Празниците ще бъдат закрити от Плевенския театър с „Женско царство“ на Ст. Л. Костов, постановка на Ива Николова.

Специален гост на празниците е актрисата Мария Статулова. Срещата с нея е на 14 юни в Лилавия салон на Община Левски под мотото „Спомен за Парцалев“. Тя си припомня подкрепата, която е получила от Георги Парцалев като млада актриса, и щастието, което е изпитала да играе на една сцена с него в пиесата „Рейс“ на Станислав Стратиев. „Парцалев е човекът, който ме научи на естественост, на скромно поведение в живота“, казва тя и добавя свои спомени и за актьорите Григор Вачков и Невена Коканова.

2017

Мартина Вачкова играе роля на Парцалев в спектакъла „Рейс“ по Станислав Стратиев в Са-

тиричния театър, съобщават от трупата през февруари.

Първата постановка на „Рейс“ в Сатиричния театър е през март 1980 година. Успехът на спектакъла, който в езоповски стил критикува премълчаваните проблеми в тогавашното общество, е изключителен. За всяко представление опашките за билети се вият по улица „Раковски“, а подвикванията за билети „Търси се“ не стихват. Хората искат да гледат любимците си от Сатиричния театър – Георги Калоянчев, Никола Анастасов, Георги Парцалев, Хиндо Касимов, Васил Попов, прохождащата тогава в професията Мария Статулова...

На сцената-рейс, който никога не стига дотам, където е тръгнал, девет души са завладени от паника и ужас. Те приемат пасивно съдбата си. Решават, че като не назовават проблемите си или се правят, че не ги забелязват, те сами ще ги подминат.

Оказва се, че въпреки езоповския си език пиесата продължа-

ва да е актуална и днес. Според проф. Здравко Митков, режисьор на най-новата трактовка на „Рейс“ в Сатирата, този фатално съвременен фарс е сред най-тъжните сатирични прозрения на Стратиев.

В „Рейс“ на проф. Митков участват Тончо Токмакчиев, Мартина Вачкова, Александра Сърчаджиева, Михаил Сървански, Красимир Куцупаров, Петър Лъджев и Светломир Радев. Режисьорът решава да промени една от мъжките роли, която навремето играе Парцалев, и да я повери на Мартина Вачкова. „В началото, когато четях репликите на моя персонаж в пиесата, непрекъснато чувах гласа на Парцалев – разказва Мартина. – Така става и когато чета текстовете на Радичков – тогава чувам гласа на баща ми. Знаех, че в „Рейс“ Стратиев пише ролята специално за Парцалев. А в ролята, която сега играе Тончо Токмакчиев, докато четях пиесата, чувах гласа на Калоянчев. Сега Тончо играе неговата роля...“, допълва тя. Според актрисата решението на проф. Митков да преработи мъжкия образ в женски е изключително режисьорско попадение. По думите ѝ това дава повече дълбочина на образа на една оцеляваща жена, която показва силата си в толкова критична ситуация.

* * *

Фестивал на самодейни комедийни състави на името на Георги Парцалев започва на 12 юни в родния му град Левски. Идеята е културното събитие да достигне до

Варна, 3 юни 2025 г. Георги Тошев представя своя документален филм „Рицарят на смеха“, посветен на Георги Парцалев, в рамките на фестивала „Варненско лято“. Събитието е по повод 100-годишнината от рождението на актьора. Публиката се среща и с новото допълнено издание на книгата „Георги Парцалев. Хамлет от град Левски“. Снимка: Валентина Добринчева, БТА

най-младите жители на града, за да научат повече за актьора, който е тръгнал към голямата сцена от родното читалище. Във фестивала ще се представят самодейни колективи от Белене, Дебелец и Левски. Първата постановка от програмата – „Ние, врабчетата“ от Йордан Радичков, е на Театрално студио „Клас А“ при СУ „Димчо Дебелянов“ от Белене.

Празниците ще продължат до рождения ден на актьора – 16 юни.

В новина от 14 юни се посочва, че фестивалът на самодейните комедийни състави на името на актьора Георги Парцалев в родния му град преминава при голям интерес. Кметът на общината Любка Александрова участва в ритуала за поднасяне на венци и цветя пред паметната плоча на големия български артист. В словото си тя подчертава, че Георги Парцалев „не е станал медик, както е мечтал, но е станал лечител за душата на българина със своето изкуство и човещи-

на“. „Огромна привилегия е, че той е един от нас, от нашия град и нашата община – това наше артистично място“, казва Александрова.

Като интересна е определена и дискусията „Какво знаем за Георги Парцалев?“ с участието на учениците от СУ „Крум Попов“ и гимназията „Н. Вапцаров“ от Левски Милена Митова и Илхан Мюртезова.

„Фотоилюстрация за Георги Парцалев зарадва жителите на родния град на легендарния актьор Левски“, се посочва в новина от 15 юни. Фотосите показват театрални превъплъщения на големия български комик, а на един от тях е баща му Иван. Експозицията с 13 снимки от сценични изяви на Парцалев е открита от председателя на читалищното настоятелство Силвия Йорданова. Колекцията е подредена със съдействието на Сатиричния театър „Алеко Константинов“. През 1956 година Парцалев е

бил сред първите назначени актьори в този театър, станали театрални и кинозвезди, заедно с Енчо Базаров и Нейчо Попов. Фотосите показват Парцалев в роли от постановките „Михал Мишкоев“, „Големанов“, „Ревизор“, „Смъртта на Тарелкин“, „Чичовци“, „Баня“ и други.

Прег 92-ия рожден ден на актьора в Левски спомени си припомня неговата приятелка от детските години – Станка Тошева. По думите ѝ тогава той е бил „едно от най-изтъкнатите деца самодейци“ в Левски, декламирал стихотворения, участвал в пиеси, а по-късно като ученик в гимназията сам поставял комедийни спектакли.

* * *

Сатиричният театър-София гари бял фрак, носен от Георги Парцалев, на родния му град Левски, съобщават от общината на 19 юни. Дарението е направено по повод новия театрален фестивал на името на Георги Парцалев в Левски. То е прието от кмета на общината Любка Александрова, която заявява, че дрехата ще бъде съхранена в читалището, което носи името на големия български комик.

Самодейният театър при читалище „Георги Парцалев-1901“ в Левски посвещава постановката си „Българи от старо време“ по Любен Каравелов на новия фестивал. Спектакълът е създаден от режисьора Веселин Плачков-старши, а сред гостите на представлението е Наталия Парцалева, родственица на известния актьор.

Актьорът Славчо Пеев е удостоен с голямата награда на името на Георги Калоянчев – за цялостен принос в хумора и сатирата. Той ще получи отличието на спектакъла по връчването на националните награди „Златен Кукерикон“ на Сатиричния театър „Алеко Константинов“ на 1 април. Това съобщава през март пред репортери директорът на театъра Калин Сърменов, инициатор на отличието. Те са връчени веднъж преди четири години по време на предишния му мандат.

* * *

Някои от най-високите българци са поканени на откриването на сезона в Сатиричния театър „Алеко Константинов“ на 1 октомври – за демонстрация на удобствата след основния ремонт на голямата зала, съобщава на пресконференция на 25 септември директорът на Сатирата Калин Сърменов. Сред нововъведенията е това, че всяко място на три от редовете в голямата зала ще носи името на бележит артист – основател на Сатиричния театър или допринесъл през годините за развитието му. Зрителите, които си купят билети за тези места, ще получават брошурка с информация за знаменитите театрални. Те са 31, между които Георги Парцалев, Георги Калоянчев, Григор Вачков, Константин Коцев, Никола Анастасов, Невена Коканова, Катя Паскалева, Пена Николова, Мариана Аламанчева, Станислав Стратиев, Методи Андонов, Боян Дановски.

Татяна Лолова ще получи наградата за цялостно творчество на името на Георги Калоянчев на церемонията по връчване на театралните награди за хумор и сатира „Златен Кукерикон“ на 7 април в Сатиричния театър „Алеко Константинов“, съобщават инициаторите през февруари.

* * *

На 14 юни екипът на архитектурно студио от София представя проект за музей „Георги Парцалев“ в родния град на актьора – Левски. Идеята е да се съхрани паметта за големия български артист, чието творчество е национално културно наследство. Архитектурното решение предвижда създаване на голям културен център в град Левски, който да носи името на Георги Парцалев и да обединява читалище „Георги Парцалев“, летен театър и музей. Архитектите Хари Караламбев и Мери Клинцева, както и Даниела Тодорова, представител на скулптора Тодор Тодоров, са представили проект за музея, негов 3D модел, концепция и параметрите му. Проектът предвижда създаване на скулптора на Георги Парцалев, музей и художествена галерия, от които да се усеща духът на актьора и величието на неговото човешко и артистично присъствие, са посочили създателите. Проектът е показан в рамките на Празниците на изкуствата на името на Георги Парцалев.

Книга и филм излизат по повод 95-годишнината от рождението на Георги Парцалев, съобщават от „Книгомания“ на 11 юни. „Георги Парцалев. Хамлет от град Левски“, написана от журналиста Георги Тошев, съдържа над 300 фотографии на 240-те си страници. Има непубликувани кадри от личния архив на актьора, непоказвани портрети с поименни автографи, спомени и изповеди на най-близките му приятели – Татяна Лолова, Стоянка Мутафова, Латинка Петрова, Лили Иванова, Славчо Пеев, д-р Никола Пъдев, Зако Хеския, Константин Коцев и др. Включено е и единственото по-пространно интервю на Георги Парцалев от 1983 година, отпечатано в списание „Отечество“ и направено от Мария Незнакова. Поместен е и пълен списък на неговите театрални и филмови роли.

По време на проучването си за книгата Тошев установява, че публикациите в интернет за Парцалев са предимно неверни и субективни, често и с „жълт“ оттенък, както и пренебрежават големия му талант. Преди години историкът Борис Цацов получава от Парцалев куфар с личния му архив. Съхранява го дълги години, но не се осмелява сам да разкаже истината и решава да повери куфара с документи и снимки на Георги Тошев.

„Тази книга е едно от най-трудните пътувания в професионалния ми живот – казва Тошев. – Разбрах, че всъщност нищо не знаем за Георги Парцалев. А от

този куфар с архиви изскочиха толкова много и лични неща, които ни дават възможност да вникнем и да разберем душевността на Парцалев. Това издание набляга на живота и на ролите му – то е опит да се подреди и обясни случилото се“, допълва той. Като повратен момент Тошев приема прочитането на досието на артиста. Въпреки че се смята, че е бил покровителстван от Людмила Живкова неведнъж да играе пред Тодор Живков, Парцалев не е вербуван, нито получава апартамент от властта. Напротив, следен е често и дълги години. Остава дисидент в онези времена, неразбран и често предаван и нараняван.

Планирано е книгата да бъде представена на 18 юни на голямата сцена в Сатирата. По време на премиерата ще бъде представен и неизлъчваният досега документален пълнометражен филм „Рицарят на смеха“ на Георги Тошев. В лентата за Парцалев като човек и артист разказват съвременници и партньори като Стоянка Мутафова, Татяна Лолова и много други.

Парцалев има над 70 театрални и филмови роли, предимно комедийни. „Няма същество със съзнание в България, което да не е чувало, да не е виждало и да не обича Парцалев. И бебетата го познаваха и го обичаха, и старците го познаваха и го обичаха“, казва за колегата си Татяна Лолова. И макар комикът да е постигнал най-важното в професионалната си кариера – любовта на публиката, тя е негов единствен коректив,

той остава без официално признание приживе, тъй като не е удостоен с нито една награда. Остава нереализирана и най-голямата му мечта – да изиграе ролята на Дон Кихот.

* * *

На 16 юни в родния град на Георги Парцалев – Левски, започват празници на изкуствата с неговото име. Пред паметника на твореца са положени цветя и се покланят десетки хора. Културното събитие е организирано в условията на пандемия от коронавирус, затова повечето прояви са онлайн.

В новина от 17 юни се посочва, че съграждани на актьора Георги Парцалев от град Левски участват в отбелязване на неговия 95-и рожден ден в столицата. Кметът на общината Любка Александрова, общински служители и представители на читалище „Георги Парцалев-1901“ гостуват в София за празничното събитие. Сред гостите са още журналистът Георги Тошев – автор на биографична книга за Георги Парцалев, артистите Мария Грубешлиева, Мария Статулова, Латинка Петрова, Драгомир Драганов и други. Инициатор за възпоменателната среща е художникът Илиян Йорданов, нарисувал портрет на Парцалев.

А в новина от 22 юни се посочва, че кметът на Община Левски и съграждани на големия български актьор участват в премиерата на биографична книга за него, дело на журналиста Георги Тошев. Томът „Георги Парцалев. Хамлет от град Лев-

ски“ е представен за първи път в Сатиричния театър в София сред приятели, колеги и съграждани на незабравимия артист. Сред тях са дългогодишни дейци на културата от град Левски, участници във филм, посветен на Парцалев, които при пристигането си в София са почели паметта му с поднасяне на цветя на гроба му.

* * *

На 13 юли кметът на София Йорданка Фандъкова открива обща паметна плоча на Нейчо Попов, Георги Калоянчев и Стоянка Мутафова. „Радвам се, че тук, в сърцето на прекрасния район „Лозенец“, можем да се срещнем по този повод, да си спомним срещите, които сме имали и като зрители, и като хора“, казва Фандъкова.

Мемориалът е поставен на софийската улица „Люботрън“ 96, където тримата актьори са живели от 1965 година до последните си дни. Идеята е на Евгени Боянов, мениджър на Стоянка Мутафова през пет години от нейния живот. Датата на поставянето също не е случайна – на 13 юли е рожденият ден на Нейчо Попов, който е и трети съпруг на Мутафова.

* * *

Режисьорът Андрей Аврамов получава наградата за цялостно творчество на името на Георги Калоянчев, съобщават от Сатирата в края на август. Тя ще бъде връчена на 1 октомври, когато за четвърти път ще бъдат раздадени призове „Златен Кукерикон“.

Церемонията, предвидена за 7 април, е отложена заради извънредното положение в страната.

2021

В началото на април театралните награди за хумор и сатира „Златен Кукерикон“ са раздадени от Сатиричния театър за пети пореден път. Събитието започва след премиерата на „Сатирично кабаре“.

Проф. Пламен Марков е носител на „Златен Кукерикон“ за цялостно творчество – на името на Георги Калоянчев. „Този път не съм номиниран, ами съм ламиниран“, казва в словото си Марков, но изтъква, че вълнението е не по-малко. Той посочва, че от 25 години не работи в Сатирата, но се радва от това, че усилията му са били запомнени и важни за някого.

2022

Ицхак Финци получава „Златен Кукерикон“ за цялостно творчество на името на Ге-

орги Калоянчев, съобщават от Сатиричния театър на 11 март. Големият български актьор е поредният носител на отличието след Пламен Марков (2021), Андрей Аврамов (2020), Татяна Лолова (2019), Славчо Пеев (2018).

* * *

В град Левски искат да увеночат Григор Вачков, Георги Парцалев и Дончо Цончев в скулптурна композиция. Тази идея и началото на нейната реализация е обявено от кмета на общината Любка Александрова при откриването на Празниците на изкуствата „Парцалев 2022“ в средата на юни. Скулптурната композиция трябва да бъде готова до 27 юли догодина, когато ще бъдат отбелязани 90 години от рождението на Дончо Цончев.

* * *

Вицепрезидентът Илияна Йотова подкрепя инициативата за създаване и поставяне в град

Левски на скулптурна композиция „Земляците“, посветена на Георги Парцалев, Дончо Цончев и Григор Вачков. На 5 август тя е гост на общоградското събрание за учредяване на инициативен комитет за реализиране на идеята. Вицепрезидентът е патрон на инициативата по покана на кмета на Община Левски Любка Александрова. Автор на проекта е скулпторът Борис Борисов.

„Няма българин, малък или голям, който да не обича тези три велики личности – посочва Йотова. – Парцалев умееше да ни разсмива, но през смеха и чудесните му роли прозираха госта горчивина и истини за живота“, изтъква тя.

* * *

Сатиричният театър обявява конкурс за тематични стенописи на двата купола във фоайетата на сградата си, съобщават от театъра през юли.

Идеята е чрез тези проекти да се съхрани историята на театъра и връзката между поколенията творци сатирици.

Основаният през 1956 година театър чества с поредица от събития своята 65-годишнина, част от които е и конкурсът за изографисване на купола в малкото и в голямото фоайе. Там, чрез своето творчество, отпечатък за идните поколения са оставили едни от най-големите ни актьори, драматурзи, режисьори, музиканти, художници.

Лео Комфорти, Нейчо Попов, Рагой Ралин, Методи Антонов,

Гр. Левски, 15 юни 2025 г. В града е представена изложбата „Дон Кихот на своето Време“, посветена на 100-годишнината от рождението на Георги Парцалев. Снимка: Елина Кюркчиева, БТА

Григор Вачков, Георги Калоянчев, Георги Парцалев, Крикор Азарян, Станислав Стратиев, Хиндо Касимов, Невена Коканова, Катя Паскалева, Никола Анастасов, Татяна Лолова, Стоянка Мутафова, Пена Николова, Васил Попов, Светослав Пеев, Христо Гърбов и много други личности имат специално място в историята на трупата, попълнена с млади таланти от по-новите поколения.

2023

Нина Димитрова получава „Златен Кукерикон“ за цялостно творчество на името на Георги Калоянчев, съобщава в началото на март директорът на Сатиричния театър Калин Сърменов. Режисьорката е отличена за трите творчески десетилетия на театър „Крего“.

В град Левски ще се проведе Национален конкурс за хумор и сатира „С обич за Георги Парцалев – българския рицар на смеха“. Инициативата е представена от Снежина Любенова, председател на настоятелството на читалище „Георги Парцалев-1901“, при откриване в средата на юни на Празниците на изкуствата, посветени на обичания български актьор. В статута на конкурса се посочва, че той има за цел да „стимулира творческите заложби и таланта на автори със здравословно чувство за хумор в духа на уникалния Парцалев“. Участието може да бъде с произведения в кратка хумористична форма (къс разказ, фей-

летон, басня, епиграми и други), утвърждаващи нравствени, естетически и духовни ценности.

В град Левски искат да изградят музей на българския актьор Георги Парцалев, който е родом от града. Има работно проектиране, на дневен ред е намиране на средства. Това съобщава за БТА през юли кметът на Община Левски Любка Александрова.

„Стъпка по стъпка вървим към реализация на нашата идея от години – да построим нова сграда, която да приюти колекцията от наследството на Георги Парцалев.

Наследството е регистрирано през миналата година в Министерството на културата като „Колекция Парцалев“. По този начин имаме основания да търсим варианти по всички правила за запазване културното наследство да построим и сграда, където да бъде разположена колекцията“, обяснява Александрова.

Маски на обичаните от всички Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев и Татяна Лолова първи ще грейнат в експозиция, посветена на основателите и вдъхновители на Сатиричния театър, съобщават от трупата в началото на октомври. Творбите ще бъдат подредени върху колона и по този начин символично ще поддържат театъра, разказват от Сатирата. „Искаме да покажем на обществото ни как да мисли за поколенията преди нас, за да изгражда бъдещето си. Паметта е наше задължение. Живеем изключително бързо, всичко се съгъсти, нови емоции идват и лесно забравяме. Единственото, което можем да направим, е да предаваме към идващите поколения това, което знаем, това, на което са ни научили предишните. Да извличаме от тях добрите примери. Добрият пример е нещото, което може да ни поведе оттук нататък като общество“, коментира директорът на Сатирата Калин Сърменов.

На 12 октомври колоната с

София, 7 април 2025 г. Актрисата Мая Новоселска получава „Златен кукерикон“ за цялостно творчество на името на Георги Калоянчев. Наградата е връчена от Ивайло Калоянчев. Снимка: Владимир Шоков, БТА

2024

маски на тримата актьори е открита. Проектът се реализира от скулптора Кунка Димитрова. „Следващата маска ще бъде на Георги Парцалев. Идеята е на месец да правим поне по една маска“, казва директорът на трупата Калин Сърменов.

* * *

Победителите в първия Национален литературен конкурс „С обич за Георги Парцалев – българския рицар на смеха“ са обявени на тържествена церемония на 19 декември в сградата на общинската администрация в град Левски. „Парцалев за нас, жителите на този град, никога няма да е демоден и няма да е избледняващ спомен за артистична слава във времето“, казва в приветствието си при откриване на церемонията кметът Любка Александрова и подчертава, че конкурсът е още една форма „да сме близо до Парцалев и я намерихме, защото я търсихме, защото днес имаме нужда от неговия огромен артистичен дух и талант, от неговата дълбока и искрена човешка същност“.

За конкурса са изпратени общо 46 творби. Отличените на първите три места във всяка възрастова група получават плакети „Рицар на смеха“. Във възрастовата група над 18 години лауреати са Хари Спасов, Светлин Трендафилов и Калин Василев. В групата на младите таланти до 18 години наградите се за Симона Василева, Ема Станчева и Елена Георгиева.

От 26 януари върху колоната с маски в Сатирацията са ликовете на Георги Парцалев и Невена Коканова. До тях са Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Татяна Лолова и Радои Ралин. Проектът се реализира от скулптора Кунка Димитрова. „Маските няма да бъдат безбройни, ще се спрем само до основателите на театъра и неговите вдъхновители, затова започнахме с Радои Ралин – негов е първата идея за правене на сатиричен театър навремето“, казва пред БТА директорът на Сатиричния театър Калин Сърменов.

„Процесът по работата на един такъв портрет е много дълъг. Първо, трябва да се запозная много добре с образа, да го осмисля и да го усетя. Аз гледам много филми и снимки. Припомням си неща, които знам отпреди. Трябва много добре да премисля кое състояние на актьора е подходящо за маската, след това се минава през глината и през гипса“, разказва Кунка Димитрова.

* * *

На 7 април в Сатиричния театър е церемонията по връчването на наградите „Златен Кукерикон“. Режисьорът Теди Москов приема лично отличието за цялостно творчество на името на Георги Калоянчев. „Значи ти ми даваш награда на името на баща ти. Аз ще ти дам на името на майка ми – Рада Московска“. С тези думи Москов се обръща към Ивайло Калоянчев (сина на Георги Ка-

лоянчев), който му връчва наградата.

* * *

На 14 юни в град Левски започват традиционните Празници на изкуствата „Парцалев 2024“, посветени на известния български актьор Георги Парцалев. Началото е поставено с награждаване на отличените автори във второто издание на Националния литературен конкурс за хумор и сатира „Георги Парцалев – българския рицар на смеха“, който се провежда под патронажа на Министерството на културата. Голямата награда „Рицар на смеха“ тази година е за автори до 18 години за високохудожествени произведения с ярък израз на пречистващата сила на смеха. Носители на отличието са Томислав Димитров, Мария Бончева и Любомир Панчев. Специално отличие е присъдено на Симона Василева от Сливен.

2025

На 13 януари актьори, студенти, ученици, общественици и граждани се събират пред паметника на Георги Калоянчев в Морската градина в неговия роден град Бургас, за да почетат паметта му по повод 100-годишнината от рождението на актьора.

Ритуалът поставя своеобразно начало и на поредица от обществени и културни събития, с които през цялата година Община Бургас ще отбележи 100-годишнината от рождението на Калоянчев, обявява по време на събитието

кметът Димитър Николов. „Той е един от малцината известни български артисти, оставили такава сериозна и силна следа в българското изкуство. Като негови съграждани се гордеем, че той е роден тук. Той също винаги се е гордял с произхода си и с родния си град“, заявява градоначалникът.

„В спомените ми той остава един от най-дисциплинираните актьори в България. Човек, който отиваше на репетиции поне два-три часа по-рано, сядаше в гримьорната. Човек с голямо сърце, който от тъжното правеше смешно и не си позволяваше да се натъжава“, заявява пред журналисти Христо Мутафчиев.

* * *

На 13 януари Сатирата отбелязва 100 години от рождението на един от своите основатели – Георги Калоянчев. В камерната зала на театъра е прожектиран „Възгледите на един Ното Ludens“ (1999). Епизодът от поредицата „Умно село“ припомня кино и театрални роли на Калата, шоупрограми с негово участие.

„Искаме да го почете с усмивка, с добри помисли и да му благодарим за всичко, което сътвори за 50-те години, които работи на сцената на Сатиричния театър“, бяха думите, с които драматургът на театъра Богдана Костуркова откри честването. „Този човек даваше пример за начина, по който трябва да се държиш в професията – нещо, за което съм изключително благодарен, че бях до него, за да видя

как се случва“, каза директорът на трупата Калин Сърменов.

По време на филма Сърменов споделяше лични, нечувани досега истории за Георги Калоянчев и Стоянка Мутафова. Сърменов изказа своята благодарност към режисьора Владимир Люцканов и сценариста Антоанета Бачурова, както и към всички присъстващи, дошли да почетат паметта на великия Калоянчев.

„Калата раждаше неща“, каза Калин Сърменов. Той се пошегува и каза, че не е срещал много гении, освен себе си, и че, седейки до Калата, човек има това усещане – че седи до гений.

* * *

Тазгодишното издание на Софийския театрален салон ще отгаде почит на Георги Парцалев по повод 100 години от рождението на обичания актьор, съобщават от Съюза на артистите в България през март.

На 24 март в „Галерия на открито“ в градската градина пред Народния театър „Иван Вазов“ е бѣде открита документалната изложба „Георги Парцалев. Дон Кихот на своето време“. Тя включва редки архивни документи, снимки, рецензии и интервюта, които разкриват многообразието на роли и неподражаемия талант на Георги Парцалев. Използвани са архивите на Съюза на артистите в България, Сатиричния театър „Алеко Константинов“, Българската национална филмотека, Държавната агенция „Архиви“, НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“.

„Георги Парцалев е един от актьорите, които оставят

трайни следи с присъствието си в българското кино, българската телевизия и с всички роли, които хората помнят“, казва на откриването председателят на Съюза на българските артисти Христо Мутафчиев. Той отправя призив към младите – да дойдат и да видят изложбата, за да знаят кои са онези големи личности, които са работили преди тях и заради които днес младите ги има изобщо, включително и на сцената. „Хубаво е да знаем откъде сме тръгнали, хубаво е да знаем кой е оставил следа в българското театрално изкуство“, каза още Мутафчиев.

* * *

„Сега след толкова много години разбрах, че моята реалност е театърът, искам или не искам“, казва Мая Новоселска, която на наградите „Златен Кукерикон“ на 7 април е удостоена с приза на името на Георги Калоянчев – за цялостен принос в областта на сатирата и хумора. Актрисата е посрещната с овации и ръкопляскания от публиката в Сатиричния театър. „Препращам тези аплодисменти към големите актьори, които са творили на тази сцена“, казва тя.

Дни преди да се отбележат 100 години от рождението на актьора Георги Парцалев, Международният театрален фестивал „Варненско лято“ почете паметта му с прожекция на документалния филм „Рицарят на смеха“ на журналиста Георги Тошев, се посочва в новина от 4 юни. „Парцалев е голям български артист. Наричат го особняк, чешит, саможив, тъжен човек, кло-

ун, комедиант и може би всички тези определения му прилягат. На 16 юни той щеше да навърши 100 години, ако беше жив – казва на представянето авторът на лентата. – Той обаче успява през времето да създаде образи, които помним, и да се превърне в един от истинските народни артисти във времена, когато звания няма. Радва се на любовта и уважението на публиката“, казва Тошев.

Парцалев е бил рядко щедър, плащал е всички сметки, бил е душа на компанията. Не притежава собственост, цял живот е на свободен наем. Част от своята огромна библиотека и лични вещи дарява на родния си град Левски, където според Георги Тошев би било редно да има негов музей. Филмът завършва с тъжната констатация, че малцина помнят Георги Парцалев. Според автора обаче това е преодолимо, когато положим общи усилия паметта да продължава. „Нека да го помним и да го разказваме като български актьор, оставил достатъчно категорични превъплъщения“, завършва Тошев.

На 9 юни Българската народна банка пуска в обращение медна възпоменателна монета на тема „100 години от рождението на Георги Парцалев“.

На лицевата страна на монетата са изобразени следните елементи: в центъра – емблемата на БНБ с годината 1879 върху лентата, околоръст горе – надпис БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА, а отдолу – годината на емисията 2025 и номиналната

София, 12 октомври 2023 г. Маски на обичаните от Всички Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев и Татяна Лолова първи грейват в експозиция, посветена на основателите и вдъхновители на Сатиричния театър „Алеко Константинов“. Творбите са подгредени върху колона и по този начин символично ще поддържат театъра.
Снимка: Цветомир Петров, БТА

стойност 2 ЛЕВА. На обратната страна на монетата е изобразен Георги Парцалев, околоръст горе – надпис 100 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ГЕОРГИ ПАРЦАЛЕВ. Автор на художествения проект е Михаела Каменова.

На 13 юни в град Левски официално са открити XX празници на изкуствата, посветени на Георги Парцалев. Акцентът в тазгодишното издание е 100-годишнината от рождението на българския актьор. „Именно в юбилейната година ще си дадат среща първият дом на Парцалев – там, където той се е родил, и вторият му дом – театъра, в който направи изключителни роли и остана според мен неговата най-голямата звезда за всички времена – казва кметът на Община Левски Любка Александрова. – Нашата мисия е да пазим паметта за Парцалев, този невероятен български актьор, и го правим всяка година с все по-голямо вдъхновение за-

ради вас и заради всички, които идват след нас и трябва да го познават както ние го познаваме“, допълва още тя.

Поздрав към събралите се в салона на читалището отпраща и заместник-директорът на Сатиричния театър „Алеко Константинов“ Николай Младенов, който подчертава, че е чест именно с представление на Сатиричния театър да бъдат открити юбилейните Празници на изкуствата в град Левски.

Гост на откриването е и драматургът на театъра Богдана Костуркова. „Искрено съм развълнувана от това, че съм в родния град на Георги Парцалев, че имате памет за него, че 36 години след като той ни напусна, вие правите всичко възможно паметта за него да бъде съхранена – с улицата, която носи името, с читалището, което също е с неговото име, и с тези вече 20 години празници. Така показвате на нас как трябва да почитаме българите, пример за своите съграждани“, казва Костуркова.

* * *

На 16 юни на церемония в град Левски валидират пощенска марка с лика на Георги Парцалев. Пуснатото в употреба пощенско-филателното издание е посветено на 100-годишнината от рождението на актьора. Валидирането извършват кметът на Община Левски Любка Александрова, директорът на Регионалното управление на Северен Централен регион на „Български пощи“ АД Павлин Кавулски и авторът на марката Тодор Ангелиев. „Днес, когато се навършват 100 години от рождението на лицето на града, ние сме особено щастливи да домакинстваме това събитие“, казва в началото на словото си при откриването на церемонията кметът на Община Левски Любка Александрова. Тя благодари за възможността на само филателистите, но и гражданите, които обичат и помнят актьора Георги Парцалев, да притежават частица от него, защото той за гражданите на Левски е най-обичаната институция. „Той самият е институция. Той е нещо голямо, велико и човек, който е част от сърцето на всеки, роден тук. Парцалев винаги ще ни вдъхновява със своя артистичен талант, с голямото си човешко сърце и с огромното присъствие, което остави в душата на българина приживе и след като го няма на този свят“, казва още тя.

„Темите кино и театър имат дълбоки традиции в българското маркоиздаване. Във времето чрез филателното изкуство са отбелязвани голям брой годишнини на велики артисти“, казва

директорът на Регионалното управление на Северен Централен регион на „Български пощи“ АД Павлин Кавулски.

* * *

Фондация „Лили Иванова“ представя спектакъла „100 години Георги Парцалев“. Събитието ще се състои на 14 декември в зала 1 на НДК и е с участието на най-голямото име в българската поп музика и нейния бенд LI Orchestra (Ангел Дюлгеров, Огнян Енев, Орлин Цветанов, Иван Йорданов-Чери, Христо Михалков, Росен Ватев, LaTiDa), съобщава новина от 16 юни. „Имах щастието да познавам лично безсмъртния Георги Парцалев. От съвместната ни работа разбрах, че великият актьор е и велик човек. Преклонението ми пред актьора и човека ме накара през 2019 година да помоля големия български скулптор Георги Чапкънов да го обезсмърти в статуетка, която се намира в моя дом. Паметта за живота и творчест-

вото, както и достойното отбелязване на 100-годишнината от рождението на великия Георги Парцалев са дълг на цялото ни общество“, казва Лили Иванова.

Част от събитието ще са също Калин Сърменов, Силвия Лулчева, Албена Павлова, Албена Михова, Александра Сърчаджиева, Кирил Ефремов, Ивайло Калоянчев, Явор Борисов и цялата трупа на Сатиричния театър „Алеко Константинов“, в която Парцалев играе 32 активни творчески сезона.

Постановката и сценарият са на Калин Сърменов, режисьор е Николай Младенов, сценография и костюми – Теодора Лазарова, хореография – Татяна Янева, драматург – Богдана Костуркова, музикален ръководител от Сатиричния театър – Мартин Каров, музикален продуцент от фондация „Лили Иванова“ – Ангел Дюлгеров.

На сцената зрителите ще видят над 60 души – музиканти и артисти. Най-голямото предизвикателство е самият Георги

София, 15 май 2025 г. В Сатиричния театър поставят маските на артистите Пепи Николова и Григор Вачков до вече съществуващите на Георги Парцалев, Татяна Лолова, Стоянка Мутафова, Георги Калоянчев, Никола Анастасов, Невена Коканова и Радой Ралин. Снимка: Милена Стойкова, БТА

Парцалев да „оживее“ на сцената чрез специално изработена хореограма, която се подготвя от началото на 2025 г. от MP Studio.

„За първи път в България ще бъде използвана нова технология, с помощта на която актьорската игра ще бъде изиграна от истински актьор в реално време, но това, което ще виждат зрителите, ще бъде образът на Георги Парцалев. По този начин зрителите в Зала 1 ще съпреживеят възможно най-реалистично присъствието на великия ни актьор отново на сцената“, разказват от екипа.

* * *

На 5 септември е открит първият Фестивал на комедията и смеха „Калата“ с шествие по улица „Александровска“ и акробатичен спектакъл върху фасадата на сградата на Община Бургас. Събитието е посветено на 100 години от рождението на Георги Калоянчев и Георги Парцалев, както и на паметта на писателя Алек Попов. Откриването започва пред сградата на Общината, а малко след това е дадено и началото на конкурс за най-смешен костюм на площад „Тройката“.

Водещ на първия фестивал ген е Даниел Петканов. Организаторът Николай Урумов посочва, че участието му се явява мост

между поколенията, каквато е и основната идея на фестивала – да забавлява, обучава и свързва участници от всички възрасти. В Културен дом НХК е показана дигитализираната версия на филма „Бай Ганьо“ (1991 година) на режисьора Иван Ничев и сценариста Марко Стойчев. Главната роля е изпълнена от Георги Калоянчев.

Фестивалът „Калата“ продължава до 8 септември. Програмата включва театрални постановки, филмови прожекции, стендъп представления и улични пърформанси. Предвидени са и прожекции на открито на бургаския плаж до Моста. Всички събития са с вход свободен.

Бургас, 13 януари 2025 г. В деня, в който се навършват 100 години от рождението на Георги Калоянчев, в града отдават почит и полагат цветя пред паметника му, разположен до Летния театър в Морската градина. Снимка: Христо Стефанов, БТА

ЛИК 2025

ИВАН НИЧЕВ, КИНОРЕЖИСЬОР:

МНОГО ХОРА МИСЛЕХА, ЧЕ КАЛОЯНЧЕВ Е САМО КОМЕДИЕН АКТЬОР, НО АЗ СМЯТАМ, ЧЕ ТОЙ НОСЕШЕ И ДРАМАТА В СЕБЕ СИ

„Според мен много хора, които го ползваха, мислеха, че Калоянчев е само комедиен актьор. Но аз смятам, че той носеше и драмата вътре в себе си“, казва в интервю за списание ЛИК кинорежисьорът Иван Ничев. По думите му най-интересното при Георги Калоянчев е бил именно този микс между драматично и комедийно, в който той е успявал да превключва без никакви проблем благодарение на широкия спектър на своя талант.

Под режисурата на Ничев Калата изгражда един от най-ярките си образи в киното, с който го свързват вече няколко поколения зрители – на едноименния Алеков герой Бай Ганьо. През 1991 година е премиерата на лентата „Бай Ганьо тръгва по Европа“, в която режисьорът Иван Ничев и сценаристът Марко Стойчев са се стремили да останат максимално верни на литературния първоизточник. Отново под режисурата на Ничев актьорът се превъплъщава в образа на Алековия герой през 2004 година, когато излиза четирисерийният филм „Ганьо Балкански се завърна от Европа“. В него Георги Калоянчев играе духа на Бай Ганьо, който се явява на своя наследник, изигран от Николай Урумов. Няколко години по-късно самият Калоянчев прави признание пред столичен вестник, заявявайки: „Бай Ганьо е ролята на живота ми!“

Пред списание ЛИК Иван Ничев разказва за следата, оставена в киното от именития актьор, и споделя моменти от общата им работа – как се стига до избора именно Калата да бъде Бай Ганьо и как той балансира между драмата и комедията, колко невероятна е способността му да имитира, а талантът му напомня на бушуващ вулкан.

Иван Ничев през 2000 г.
Снимка Бистра Бошнакова, БТА

Господин Ничев, през тази година се навършват 100 години от рождението на двама емблематични актьори – Георги Парцалев и Георги Калоянчев. Каква следа оставиха те в развитието на нашето кино?

– Разбира се, това са двама гиганти в актьорското майс-

торство на България. За съжаление, големите им постижения в театъра са трудно възстановими.

Поколенията, които са ги гледали, си отиват. Това, което остава, е в киното и в телевизията. А то не е малко.

Като че ли едновременно с най-емблематичните роли, с която

Георги Калоянчев остава завинаги в паметта на зрителите, е тази на Бай Ганьо в един от най-гледаните филми през 90-те. Как се стигна до избора той да бъде в главната роля и очаквахте ли такъв отзвук?

– Аз се борих да бъде Калоянчев. Тогава цялата редакция

на БНТ искаше Васил Михайлов да играе в тази роля, тъй като в размислите на тогавашните отговорни фактори Бай Ганьо трябва да е изедник и експлоататор, а Васил Михайлов би бил по-убедителен според тях. Разбира се, наделя все пак някакво разумно решение, за което съм благодарен. Голяма помощ получих от страна на сценариста Марко Стойчев, който беше член на редакторската колегия на Националната телевизия по това време. Двамата успяхме да убедим огромния художествен съвет от 30 човека Калоянчев да изиграе Бай Ганьо. Разбира се, Васил Михайлов е блестящ и прекрасен актьор, но просто не беше според мен за тази роля. Оставил е незабравими роли не само в мои филми, които ще останат в историята на киното.

Какви спомени пазите до днес от работния процес с Калоянчев и какви са впечатленията ви от неговата личност?

– Поначало аз никога не съм бил близък с Калоянчев. Най-интересните ми спомени от него са от театралните спектакли на Методи Андонов в Сатиричния театър. Там действително Калата се развихряше и можеше да се почувства целият огромен талант на този човек.

Според мен много хора, които го ползваха, мислеха, че Калоянчев е изцяло комедиен актьор. Но аз смятам, че той носеше драмата вътре в себе

си. При него най-интересното беше този микс между драматично и комедиен, който той можеше да превключва без никакви проблеми с широкия спектър на своя талант. По този начин го ползвах и в двата филма за Бай Ганьо.

Трябва да кажа, че ако не беше бюрократичното и късозъчно отношение на ръководството на телевизията по онова време, сега щяхме да имаме и втората част с Георги Калоянчев в главната роля. Те просто не пуснаха в производство филма, когато той все още беше в силите си. Реализирахме го при ново вече следващо ръководство, когато Калоянчев беше в лошо здравословно състояние и затова игра само духа на бащата на Бай Ганьо. Трябваше да пренаписваме целия сценарий във връзка с тази ситуация. Съжалявам, защото много страни специално отделят средства за увековечаване в някои роли на любимците на народа. Тук, за съжаление, тази традиция няма.

Но все пак съм доволен, че той остава с „Бай Ганьо тръгва из Европа“ и „Ганьо Балкански се завърна от Европа“. Надявам се, докато има българи, тези филми да се гледат.

Какво могат да научат младите актьори от неговия опит в професията и превъплъщенията му пред камера?

– Калата действително имаше едно забележително чувство. Наблюдаваше хора-

та около себе си. Беше страшен имитатор. Смятам, че е добре да се препоръча и младите актьори – да се възлагат във всичко онова, което се случва край тях. Защото това е живият извор на много човешки поведениния, които след това биха могли да ползват в най-различни свои изяви.

Калата действително беше надарен със специфичен талант, който не всички имат. Защото, повтарям, много смятаха, че той е изцяло и само комедиен актьор, докато аз виждах в него драматичното. Неслучайно сега, вече след време и нетолкова отдавна от неговата кончина, светла му памет, коментираме, че Бай Ганьо е най-голямата му роля. Защото тя включва всичко това, за което говорях.

В някои филми, където е ползван да превъплъти съвременен или някакъв друг герой, за съжаление, Калоянчев няма възможността да изяви вулкана, който грее в този талант.

Комедиите изяви на Калата винаги са свързани с класически произведения, където той е най-силен и с които действително ще остане в историята.

Говоря повече за него, защото аз не съм работил с Парцалев и мога да ви кажа веднага защо не съм.

Защо?

– Парцалев участваше в страшно много естрада. Опасявах се от неговата естрадност, още повече че текстовете на сценките, които

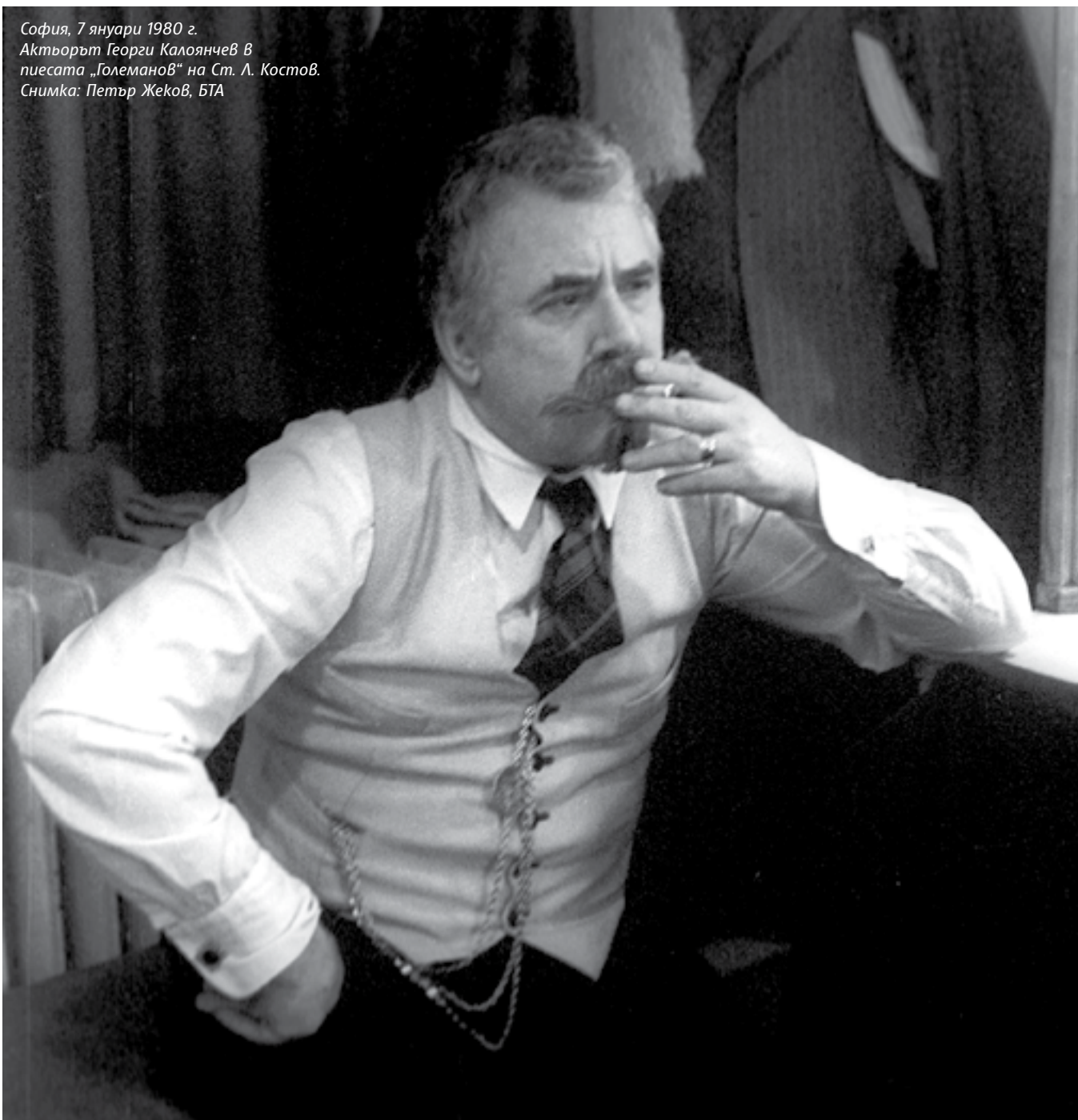
изпълняваха, бяха на доста съмнително литературно ниво. Това за един млад режисьор, който търси своя път в киното, събуждаше опасения за навлизане в опасни за добрия вкус зони. След това се оказа, че някои колеги успяха да намерят ключа към Парцалев. Ето например в „Тримата от запаса“ на Зако Хеския

Парцалев създаде прекрасен образ, който е жив и до днес и това не е случайно. Също така харесвам филма на моя колега Милен Николов „Сиромашко лято“, в който отново Парцалев направи много добра роля.

Мога само да съжалявам, че не съм работил с Георги Парцалев. Но казвам какви бяха моите съображения. Той беше

в една група заедно със Стоянка Мутафова и с още няколко по-млади актьори и колеги край тях, които обикаляха непрекъснато сцените на България. А аз бяхах съвсем съзнателно от хора, които смятах, че са по някакъв начин изхабени. Може би съм бил прав, може би – не...

София, 7 януари 1980 г.
Актьорът Георги Калоянчев в
пиесата „Големанов“ на Ст. Л. Костов.
Снимка: Петър Жеков, БТА

ЗДРАВКО МИТКОВ, ТЕАТРАЛЕН РЕЖИСЬОР: ГЕОРГИ ПАРЦАЛЕВ НЕ ПОЛЗВАШЕ АВТОРИТЕТА СИ КАТО ТВОРЧЕСКО ОРЪЖИЕ

Здравко Митков през 2016 г.
Снимка: Владимир Шоков, БТА

„Парцалев не ползваше авторитета си като творческо оръжие“, казва в интервю за списание ЛИК театралният режисьор Здравко Митков. Той допълва, че актьорът много внимателно и деликатно е общувал както с колегите си на сцената, така и с режисьорите, оставайки възпитан и скромен. Митков си спомня, че Георги Парцалев е преживявал тежко невъзможността да се превъплъти в ролята на емблематичния литературен герой Дон Кихот. „При него вътрешната нагласа, вътрешното усещане, че в известен смисъл е подходящ за трагически интерпретации, беше много силно. Но вълната на известността му като изключително обаятелен комик го изхвърли на друг бряг“, казва режисьорът.

През април 1989 година е премиерата на постановката „Л'апети виен ан манжан или обичате ли човешко“ на сцената на Държавния сатиричен театър „Алеко Константинов“. Митков поставя за първи път текста на големия наш

хуморист Мирон Иванов, а в ролята на проф. Лютибродски е самият Георги Парцалев. Това се превръща в последното му сценично превъплъщение, тъй като малко по-късно здравословното състояние на големия актьор се влошава и в края на октомври той напуска този свят.

Пред списание ЛИК Здравко Митков припомня моменти от съвместната си работа с Парцалев и впечатленията, които пази от него като личност и професионалист. Режисьорът споделя наблюденията си за новото поколение актьори. И коментира различията в съвременната епоха, заради които не е подходящо да се прави паралел между актьори от ранга на Парцалев и Калоянчев и студентите по актьорско майсторство днес.

Господин Митков, през тази година се навършват 100 години от рождението на двама емблематични актьори на Сатиричния театър – Георги Парцалев и Георги Калоянчев. Каква следа оставиха те в нашия театрален живот?

– Аз мисля, че за времето, в което бяха активни профе-

сионални актьори, бяха едни от най-важните в театралната среда в България. Те бяха изключително популярни и търсени и това се дължеше преди всичко на огромния им индивидуален талант. Даже не бих казал толкова на тяхното театрално образование, колкото на зашеметяващия им талант. Поради тази причина Георги Парцалев и

Георги Калоянчев наистина станаха любимци на публиката. За човек като мен – режисьор, беше изключително удоволствие и, разбира се, в много пъти и мечта да работя с тях на сцената.

Под ваша режисура се реализира последната театрална роля на Парцалев през 1989 година на сцената на Сатиричния

театър в спектакъла „Обичайте ли човешко“. Какви са спомените ви от онези дни? Как протекоха репетициите и какви впечатления пазите за големия актьор – от професионална и от лична гледна точка?

– Той беше изключително интелигентен, сдържан и възпитан човек. Работата с него беше удоволствие по простата причина, че не налагаше авторитета си. Парцалев не ползваше авторитета си като творческо оръжие. Той много внимателно и деликатно общуваше както с колегите си на сцената, така – в моя случай – и с мен като режисьор. Никога не съм имал никакви проблеми да вляза в творчески диалог, да обсъдим някакъв казус в хода на репетициите и да потърсим решение на въпроса.

Пак ще повтора – изключително интелигентен, сдържан и възпитан човек. Това съм запомнил от работата ни в тази пиеса. За съжаление, тя се оказа и последна в неговата актьорска практика.

Освен това той умееше да поддържа и деликатен контакт с колегите си на сцената. Никога, никога не подчертаваше, че е звезда, че е търсен и че е известен. Това създаваше много комфорт по време на работа.

Какво могат да научат младите актьори от опыта на Парцалев в професията от сценичните му превъплъщения?

– Струва ми се, че времето са твърде различни. Младите актьори се изграждат на базата на ново поколение с различно мислене, с различно възпитание и с различна степен на образование. Поради тази причина правенето на такава директна връзка какво можем да ползваме от наследството – творческото и човешкото на тези хора, за които говорим в момента, е сложен въпрос. Както знаете, младите актьори още от кандидатстването си в академията – имам предвид НАТФИЗ, тъй като там работя с тях, влизат със самочувствието, че съвсем скоро ще станат звезди, непременно ще бъдат събеседници в сутрешните блокове на телевизиите и ще участват в поредица български сериали. Когато дори аз и представители от моето поколение влязахме в театралното поприще, ние се питахме само доколко сме способни да работим това и как в максимална степен да усвоим професията.

В известен смисъл хората от поколението на Калата и на Парцалев са уникални в това, че да ги следваш формално не означава нищо. А типът изграждане на творческа личност вече е твърде различен – заради средата, в която живеем, заради промяната в театралните практики и в театралните вкусове, заради нахлуването на интернет медиите – всичко е много различно.

Днес трудно мога да кажа: „Вижте, обърнете се към би-

тието на актьори от ранга на Парцалев, Мутафова, Калоянчев и проверете по какъв начин може да се съпоставят с тях.“ Първо, искам да подчертая, че новите поколения нито помнят, нито са гледали техни изпълнения, нито проявяват някакъв интерес. Аз не мисля, че това е някаква беда. Просто времето е ново, театралната практика, както подчертах, вече се подчинява, за добро или за лошо, на различни закони. Както виждате, голяма част от новите театрални постановки използват актьора в по-голямата си част като носител на костюми, като обект за осветяване, като обект за пластическо манипулиране на сцената с цел да се създават друг тип визуални представления. Поради тези разлики вече хвърлянето на мост към уменията на актьорите от старо поколение, за които говорим, е доста трудна работа.

Комичен или драматичен образ се изгражда по-трудно? Как Парцалев успява да балансира между тях и да развива комедийния си талант?

– При него според мен работеха чисто личностни качества. Разбира се, изкуството на комедията е в известна степен малко по-трудно от изкуството на трагедията по простата причина, че обаянието, прехвърлянето на границата на сцената – между сцената и публиката, е по-особено в комическото

изкуство, където има известна органична технология на работата с хумора. Докато в драмата страданието в повечето случаи изглежда достатъчно.

Помня, че Парцалев имаше голямо страдание, че никога не можа да изиграе Дон Кихот. Много се стараеше да постигне такава възможност, но не му се удаде по различни причини. Както виждате, при него вътрешната нагласа, вътрешното усещане, че в известен смисъл е подходящ за трагически интерпретации, беше много силно. Но вълната на известността му като изключително обаятелен комик го изхвърли на друг бряг.

Парцалев и Калоянчев имат разнообразни роли в популярния преди години формат телевизионен театър, който обединява театралното изкуство и предимствата на телевизията. Успява ли този междинен жанр да пренесе през времето до съвременния зрител мащаба на таланта им?

– Поради примитивността на по-голямата част от тази техника от времето на зората на телевизиите не бих казал, че по някакъв особен начин те може да възродят автентичното усещане за обаянието, за професионализма на тези велики наши актьори.

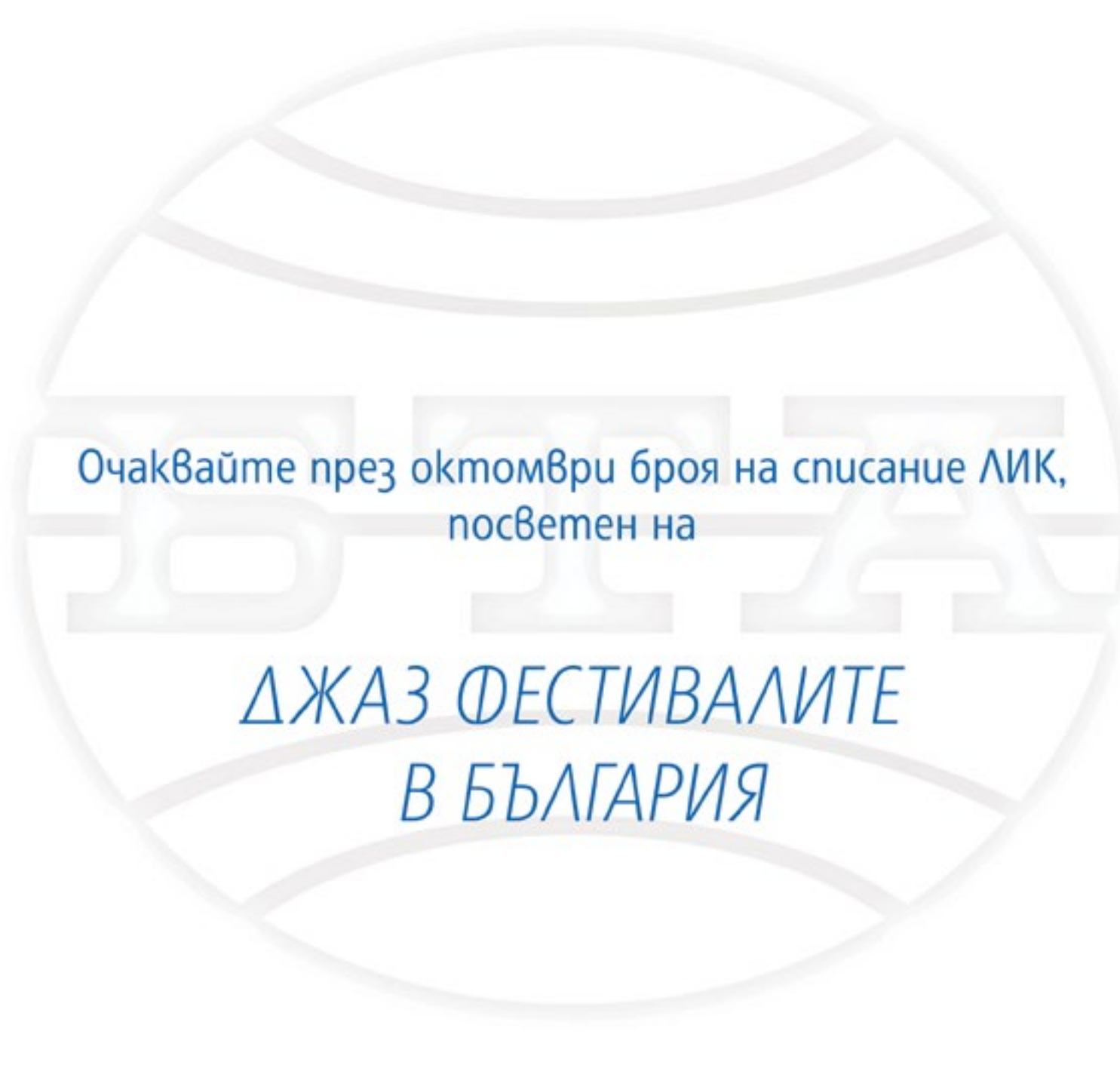
За съжаление, тези записи, съхранени във фондовете на телевизиите, може да се използват главно като исторически източник на архивното познание за този тип екранно изкуство. Самата технология и подходът на режисурата в тези медийни образци са много по-различни. Затова е много трудно да взема един запис на театрална постановка от времената на телевизионния театър и да накарам мои студенти да я изгледат, за да се използва като демонстрация на ловкост и актьорски умения. По-скоро можем да ги ползваме само като архивен подход.

София, 7 януари 1980 г. Актьорът Георги Парцалев
Снимка: Петър Жеков, БТА

София, 22 ноември 1966 г. Георги Калоянчев и Георги Парцалев
В постановката „Големанов“.
Снимка: Димитър Янев, БТА

Очаквайте през октомври броя на списание ЛИК,
посветен на

*ДЖАЗ ФЕСТИВАЛИТЕ
В БЪЛГАРИЯ*

ЛИК
Литература Изкуство Култура

ИСТИНСКИТЕ НОВИНИ

- www.bta.bg
- [Bulgarian News Agency](#)
- [bta.bg](#)
- [bta.bg](#)
- [Bulgarian News Agency](#)
- [BTAnewsBG](#)
- [Bulgarian News Agency \(BTA\)](#)
- [bta.bg](#)